



DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 500 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 600 mk. poleconą 700 mk.). Prenumerata kwartałna 2.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem; 1000 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

- TREŚĆ: Postanowienia ogólne:** 29. Nominacja Ministrem Skarbu p. Władysława Grabskiego. 30. Ustąpienie p. Bolesława Markowskiego z kierownictwa Ministerstwa Skarbu.
- Organizacja władz:** 31. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 5 stycznia 1923 r. o zwinięciu kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.
- Podatki bezpośrednie:** 32. Ogłoszenie Urzędów Skarbowych w sprawie podatku przemysłowego.
- Podatek spadkowy i od darowizn:** 33. Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu z d. 20/XII 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Poczty i Telegrafów w sprawie współdziałania urzędów stanu cywilnego i urzędów gminnych (magistratów) mających siedzibę na obszarze b. dz. austrij. 36. Okólnik w przedmiocie zaniechania wymiaru drobnych należności stemplowych i bezpośrednich.
- Opłaty stemplowe:** 34. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 22 grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych. 35. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 5 stycznia 1923 r., w przedmiocie uchylecia ustawy o poborze należności ekwiwalentowej w b. dz. austrij. 36. Okólnik w przedmiocie zaniechania wymiaru drobnych należności stemplowych i bezpośrednich.
- Podatki konsumcyjne:** 37. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. 38. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 15 grudnia 1922 r. celem wykonania rozp. Rady Ministrów z d. 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. 39. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 21 grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej. 40. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 29 grudnia 1922 r. w celu wykonania rozp. Rady Ministrów z d. 21 grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej. 41. Okólnik w sprawie obrotu spirytusem. 42. Okólnik w sprawie ustalenia normy pojemności kadzi fermentacyjnych tudzież wydajności drożdży przy przerobie surowców zbożowych.
- Monopol tytoniowy:** 43. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 13 grudnia 1922 r. w przedmiocie wykonania art. 20 ustawy z d. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.
- Przepisy celne:** 44. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z d. 30 listopada 1922 r. w przedmiocie zmiany brzmienia punktu 10 artykułu 10 rozp. o taryfie celnej z d. 11 czerwca 1920 r. 45. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 30 listopada 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia § 7 ustępu do p. 10 rozp. z d. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym. 46. Rozporządzenie Rady Ministrów z g. 4 stycznia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów. 47. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z d. 2 stycznia 1923 r. w sprawie osobnych ulg celnych dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego. 48. Okólnik w sprawie przewozu przez podróżnych wyrobów tytoniowych. 49. Okólnik w sprawie zwalniania od cła części wagonów wypożyczonych zagranicą. 50. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie uruchomienia Dyrekcji Ceł w Wilnie.
- Pożyczki państwowe:** 51. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 5 stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży oraz ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z 1922. 52. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 17 stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% pożyczki złotej z r. 1922
- Przepisy rachunkowe i kasowe:** 53. Zestawienie wpływów z danin publicznych za lipiec 1922 r. 54. Zestawienie obrotów kasowych za lipiec 1922 r.
- Przepisy o instytucjach bankowych:** 55. Sprostowanie okólnika Min. Skarbu l. 5651 do wszystkich banków akc.
- Przepisy o służbie państwowej:** 56. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 21 grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia normalnych djeł dziennych.
- Kontrola skarbowa:** 57. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 5 stycznia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia normalnych djeł dziennych dla urzędników Kontroli Skarbowej i funkcjonariuszów tejże Kontroli. 58. Udzielenie zezwolenia firmie J. Uher na transportowanie spirytusu i wyrobów spirytusowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
- Wiadomości nieurzędowe:** 59. Komunikaty Nr. Nr. 2, 3 i 4 Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzęd.”, Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na I kwartał 1923 r., która wynosi 2.000 mk.

Uprasza się pp. prenumeratorów, którzy opłacili prenumeratę za I kwartał po cenie dawnej o dopłacenie różnicy. Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

Postanowienia ogólne.

29.

Do Pana
WŁADYSŁAWA GRABSKIEGO
w Warszawie.

Mianuję Pana Ministrem Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sikorski.*

Warszawa, dnia 13 stycznia 1923 roku.
(„Monitor Polski“ Nr. 11 — 1923 r.).

30.

Do Pana
BOLESŁAWA MARKOWSKIEGO
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu
w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionego mi wniosku, zwalniam Pana z poruczonego Mu kierownictwa Ministerstwa Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sikorski.*

Warszawa, dnia 13 stycznia 1923 roku.
(„Monitor Polski“ Nr. 11 — 1923 r.).

Organizacja władz.

31.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1923 roku

o zwinięciu kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów

skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Związa się istniejące poza siedzibą inspektoratów skarbowych następujące kasy skarbowe w Małopolsce:

- a) w okręgu izby skarbowej we Lwowie w miejscowości Dukla,
- b) w okręgu izby skarbowej w Krakowie w miejscowościach: Kalwarja, Kęty, Krościenko, Mszana dolna i Skawina.

§ 2. Agendy zwiniętych niniejszem rozporządzeniem kas przechodzą na kasy skarbowe, istniejące w siedzibie właściwego inspektoratu skarbowego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

(Dz. Ust. Nr. 5 z d. 18/I—1923 r., poz. 35).

Podatki bezpośrednie.

32.

OGŁOSZENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH

w sprawie podatku przemysłowego.

1.

O G Ł O S Z E N I E.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy powiatowym Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Łodzi podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 31/X 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za lata 1921/22 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych, w terminie najpóźniej do dnia 30 listopada 1922 roku.

W tym samym terminemają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.
Łódź, dnia 30/X 1922 r.

Przewodniczący komisji miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Guttmejer.

2.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym, w Chrzanowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 20 grudnia 1922 roku zostały rozesłane nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dnia 30 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyła w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Chrzanów dnia 19 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego.

3.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Piotrkowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości że dnia 1 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1921 i 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 1 grudnia 1922 roku.

Termin płatności podatku: za r. 1921 do 1 grudnia 1922 r., a za rok 1922 do 1 stycznia 1923 r. Wniesienie reklamacji nie uchyła w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Piotrków, dnia 28 października 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego.
Wall.

4.

OGŁOSZENIE

Na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 30 grudnia

1922 rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 18 z r. 1922 poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 30 stycznia 1923 r.

W tym samym terminie mają być wpłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyła w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Biała, dnia 30 grudnia 1922.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego
Barański.

5.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Myślenicach podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 5 stycznia 1923 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 5 lutego 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyła w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Myślenice, dnia 5 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego.

OBWIESZCZENIE.

Po myśli art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140), podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 28 grudnia r. 1922 rozesłano nakazy płatnicze procentowego podatku od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nieobowiązanych do publicznego składania sprawozdań, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych wykonywanych w okręgu II dzielnic miasta—Lwowa.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobkom jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 powołanej ustawy oraz § 36 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 (Dz. U. Nr. 18 poz. 150) wnosić reklamacje do miejscowej Komisji do spraw podatku przemysłowego przy Administracji podatków dla II dzielnicy miasta Lwowa najpóźniej do 28 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty procentowego podatku od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyła w myśl art. 118, powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej termi-

nie. Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Lwów, dnia 28 grudnia 1922.

Przewodniczący Komisji Miejskiej
do spraw podatku przemysłowego
II dzielnicy miasta—Lwowa.

7.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym, w Drohobyczu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z roku 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 30 grudnia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z r. 1922 poz. 151) wnieść reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dn. 30 stycznia 1923 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla, w myśl art. 118 powołanej ustawy, obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie, będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Drohobycz, dnia 30 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskiej
do spraw podatku przemysłowego
Jan Zajac
Naczelnik Inspektoratu skarbowego.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Cieszanowskim Inspektoracie skarbowym w Lubaczowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 2 grudnia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151) wnieść reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 1 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Lubaczów, dnia 2 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskiej
do spraw podatku przemysłowego.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Noworadomsku podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) dopublicznej wiadomości, że dnia 30 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1921/22 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnieść reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do 30 dnia grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Noworadomsk, dnia 30 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskiej
do spraw podatku przemysłowego
w. z. Nowakiewicz.

10.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Łasku podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 1 grudnia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego na rok 1921 i 1922 r. od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnieść reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej Ustawy obowiązku uiszczenia podatku w wyznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

M. Łask, dnia 30 listopada 1922 roku.

Przewodniczący Komisji miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Martynowski.

11.

OGŁOSZENIE.

Inspektorat Skarbowy w Żywcu podaje do wiadomości, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 zostały przesłane płatnikom za pośrednictwem Magistratów i Zwierzchności gminnych w dniu 23 grudnia 1922 r.

Naczelnik Inspektoratu Skarbowego
Dembowski.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na % podatek od zysku od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Kaliszu, podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z roku 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 1 grudnia 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze na wymierzony podatek % od zysku na 1921 r. od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Wymierzony podatek należy wpłacić do Kasy Skarbowej w Kaliszu do dnia 31 grudnia 1922 roku.

Przeciw ustalonym sumom zysków i kwotom podatku mogą płatnicy wносить reklamacje na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy, tudzież paragr. 37 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z 1922 r. poz. 151) do Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatk. i opl. skarbowych w Kaliszu do dnia 31 grudnia 1922 roku.

Wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w powyższym terminie.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Kalisz, dn. 1 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego
W. Kononowicz.

12.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Radziechowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922, poz. 140), do publicznej wiadomości, że dnia 28 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wносить reklamacje do Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie naj-później do dnia 28 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Radziechów, dnia 28 grudnia 1922.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego
Krużlewski.

14.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Koninie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 6 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1921 od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wносить reklamacje do Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie naj-później do dnia 6 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Konin, dnia 6 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
dla spraw podatku przemysłowego
(—) K. Dowsin.

15.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Koninie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 27 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wносить reklamacje do Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie naj-później do dnia 27 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Konin, dnia 27 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego
(—) K. Dowsin.

16.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysków od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym w Mielcu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 17z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 21 listopada 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 21 grudnia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Mielec, dnia 21 listopada 1922 r.

Przewodniczący komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego.

17.

OBWIESZCZENIE

o wymiarze procentowego podatku od zysku.

Przewodniczący komisji miejscowej dla spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Skalacie podaje do publicznej wiadomości, że dnia 27 grudnia 1922 roku, rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowień art. 112 ust. o państw. podatku przemysł. (Dz. U. R. P. Nr. 17/22 r. 1922 poz. 140), tudzież § 37 rozp. Ministerstwa skarbu z dnia 30/1 r. 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 18/22 poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji miejscowej dla spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 27 stycznia 1923.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Skalát, dnia 27 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
dla spraw podatku przemysłowego
Müller.

18.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy artykułu 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 17 z roku 1922 poz. 140) podaje się do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych rozesłano od dnia 12 do 15 stycznia 1923 r. Reklamacje przeciw ustaleniu zysku względnie zarobku i wymierzonej kwocie podatku mogą płatnicy w myśl artykułu 117 cyt. ustawy wnosić do miejscowej komisji dla spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków bezpośrednich i opłat skarbowych

w Chodzieży w terminie miesięcznym od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Chodzież (Wielkopolska), dnia 11 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Siminiak.

19.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Bochni podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 23 grudnia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym w Bochni, w terminie najpóźniej do dnia 23 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Bochnia, dnia 23 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego

20.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Limanowej podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 30 grudnia 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy, tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym, w Limanowej, w terminie najpóźniej do dnia 30 stycznia 1923 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Limanowa, dn. 30 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku Przemysłowego

21.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym, w Wadowicach podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 20 grudnia 1922 rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w Wadowicach, w terminie najpóźniej do dnia 20 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Wadowice, dnia 20 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego.

22.

OBWIESZCZENIE.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do podatku procentowego od zysku w Gnieźnie w myśl art. 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 17 stycznia 1922 r. zawiadamia właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, oraz osoby, wykonywujące osobiste zajęcia zawodowe, iż nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz osobistych zajęć przemysłowych i wolnych zawodów za rok 1922 zostały rozesłane dnia 15 stycznia 1923 r.

Termin zapłaty tego podatku do Kasy Skarbowej w Gnieźnie upływa z dniem 12 lutego 1923 r.

Szczegółowe wyjaśnienia podano kontrybentom w nakazach płatniczych jak również w obwieszczeniach rozplakatowanych w lokalu Komisji i innych instytucjach.

Zaznacza się, że na mocy art. 113 wyżej wymienionej Ustawy niedotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

Gniezno, dnia 12 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
Fikowski.

23.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Ostrzeszowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 13 stycznia 1923 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151),

wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 10 lutego 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wynierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Ostrzeszów, dnia 13 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego
Bartecki,

24.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy I Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Łodzi podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 15 grudnia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1921/2 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 15 stycznia 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, za rok podatkowy 1921, a za rok podatkowy 1922 do dnia 15 lutego 1923 r. gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonych wyżej terminach.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Łódź, dnia 13 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego
Gutowski,

25.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

w powiecie Nowotarskim i Spisko-Orawskim.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, w Nowym-Targu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 9 stycznia 1923 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Admini-

stracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 10 lutego 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Nowy Targ, dnia 9 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego.

26.

O G Ł O S Z E N I E.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Rzeszowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. Rz. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 5 stycznia 1923 rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112, wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Min. Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z r. 1922 poz. 151), wnieść reklamację do komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 5 lutego 1923, wyłącznie.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Inspektorat Skarbowy.

27.

O G Ł O S Z E N I E

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Międzychodzie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 15 stycznia 1923 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnieść reklamację do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych, w terminie najpóźniej do dnia 20 lutego 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągany z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Międzychód, dnia 13 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
do spraw podatku przemysłowego
(—) Łakomy.

28.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Przewodniczący Komisji Miejskowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków bezp. na pow. Poznań Zachód podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że 16 stycznia r. b. zostały rozesłane za pośrednictwem urzędów gminnych i Magistratu w Stęszewie nakazy płatnicze na wymierzony przez Miejskową Komisję do spraw podatku przemysłowego procentowy podatek przemysłowy od zysków, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych za rok 1922. Podatek ten podlega wpłaceniu do Kasy Skarbowej w Poznaniu ul. Gołębia Nr. 1 najpóźniej do dnia 28 lutego r. b. Przeciw ustalonym sumom zysku, wzgl. zarobków jak również przeciw wymierzonym kwotom, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież § 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 18 z r. 1922 poz. 151) wnieść reklamację do Komisji Miejskowej dla spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat Skarbowych na powiat Poznań Zachód w terminie najpóźniej do 28 lutego r. b.

Wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy od obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Poznań, dnia 16 stycznia 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejskowej
Kierownik Urzędu Skarbowego
Murawski.

29.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Inspektorat Skarbowy w Pilźnie zgodnie z art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o państwowym podatku przemysłowym podaje do wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysków i zarobków na rok 1922 zostały rozesłane dnia 23 grudnia 1922 i, że na zasadzie art. 112 wyżej wspomnianej ustawy przeciw ustalonym sumom zysków i zarobków jak i sumom podatku procentowego płatnicy mogą wnieść odwołanie do miejscowej Komisji dla spraw podatku przemysłowego w Pilźnie najpóźniej do 23 stycznia 1923.

Przewodniczący Komisji do spraw
podatku przemysłowego
Postróżny.

Podatek spadkowy i od darowizn.

33.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu
z dnia 20 grudnia 1922 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Poczty i Telegrafów w sprawie współdziałania urzędów stanu cywilnego i urzędów gminnych (magistratów), mających siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, przy wymiarze podatku spadkowego.

Na podstawie art. 35 ustawy o opodatkowaniu spadków i darowizn z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. r. 1920, Nr. 49, poz. 299) w brzmieniu, ustalonym art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia

1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 476) i z dnia 16 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 886) zarządza się co następuje:

I. Przepisy dla urzędów stanu cywilnego.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje urzędy stanu cywilnego, mające siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, łącznie z Ziemią Wileńską.

§ 2. Urząd stanu cywilnego zakłada w pierwszym dniu każdego miesiąca „wykaz wypadków śmierci, przeznaczony dla urzędu skarbowego“.

Wykaz ten należy prowadzić według wzoru, załączonego do niniejszego rozporządzenia. Potrzebnych formularzy dostarcza urząd skarbowy (§ 7 niniejszego rozporządzenia), do którego urząd stanu cywilnego ma wysłać swe zapotrzebowania.

§ 3. Urząd stanu cywilnego winien każdy akt zejścia zapisać do wykazu niezwłocznie po wciągnięciu go do księgi zgonów.

§ 4. W kolumnie 1 wykazu rozpoczyna się z początkiem każdego miesiąca nową numerację.

§ 5. Urzędnik stanu cywilnego ma wypełnić tylko kolumny 1—7, a po upływie każdego miesiąca wykaz podpisać, zaopatrzyć w pieczęć i przesłać urzędowi skarbowemu (§ 7) najpóźniej do piątego dnia następnego miesiąca (np. wykaz za styczeń do dnia 5 lutego).

O ile jednak urzędnik stanu cywilnego nie jest duchownym właściwego wyznania, lecz funkcjonariuszem komunalnym lub policyjnym, to odnośny urząd gminny (magistrat) lub urząd policyjny ma wypełnić także kolumnę 8, ewentualnie też kolumny 9—12, według zasad, podanych w § 11 i przesłać wykaz urzędowi skarbowemu w ciągu miesiąca następnego (np. wykaz za styczeń do końca lutego).

§ 6. Jeśli w pewnym miesiącu nie zapisano żadnego aktu zejścia do księgi zgonów, to należy o tem zawiadomić urząd skarbowy (§ 7).

§ 7. O ile w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o urzędzie skarbowym, należy przez to rozumieć:

w mieście Warszawie — I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych;

w mieście Łodzi — II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych;

w powiecie warszawskim — urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski;

w powiecie łódzkim — urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na powiat łódzki;

na pozostałym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych danego powiatu.

§ 8. Opłaty pocztowe, należne z powodu korespondencji urzędu stanu cywilnego z urzędem skarbowym, prowadzonej w myśl niniejszego rozporządzenia, pokrywa urząd skarbowy.

Urząd stanu cywilnego wysyła swe listy nieopłacone, umieściwszy na przesyłce na stronie przedniej uwagę: „Urzędownie — opłatę pocztową uiszcza adresat“. Urząd skarbowy nie może odmówić przyjęcia przesyłki pocztowej zaopatrzonej powyższą uwagą.

§ 9. Starostwa, oraz komisarze rządowi w Warszawie i Łodzi winni w ciągu miesiąca od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przesyłać urzędowi skarbowemu (§ 8) wykaz urzędów

stanu cywilnego, mających siedzibę w danym powiecie, i określić terytorjalny zakres działania każdego z tych urzędów.

Na przyszłość zaś, mają zawiadamiać urząd skarbowy o każdej zmianie, co do ilości i zakresu działania urzędów stanu cywilnego.

II. Przepisy dla urzędów gminnych (magistratów).

§ 10. Urzędy gminne (magistraty) otrzymują od urzędów skarbowych (§ 7) wykazy wypadków śmierci (§§ 2—5), sporządzone przez urzędników stanu cywilnego, będących duchownymi odnośnych wyznań.

§ 11. Urząd gminny (magistrat) ma co do osób, które pozostawiły majątek, wypełnić kolumny 8—12. Jeśli zmarły nie pozostawił majątku, należy wypełnić tylko kolumnę 8 słowami: „bez majątku“.

O ile wyjaśnienia, których ma udzielić urząd gminny (magistrat), (zwłaszcza wyjaśnienia co do stanu majątkowego, dla których jest przeznaczona kolumna 8), nie dadzą się pomieścić w ramach wykazu, należy podać je na osobnych kartkach. Każdą taką kartkę należy oznaczyć z góry nazwiskiem i imieniem zmarłego, oraz numerem kolejnym, pod którym zmarły wymieniony jest w wykazie (np. w formie następującej: „Nr. 17 wykazu wyp. śmierci za styczeń 1922 r.“).

§ 12. Tak uzupełniony wykaz ma urząd gminny (magistrat) zwrócić urzędowi skarbowemu w ciągu dwóch tygodni od otrzymania wykazu.

Co do opłat pocztowych stosuje się odpowiednio § 8.

§ 13. O ile spadkobiercy (legatarjusze) mieszkają poza siedzibą urzędu skarbowego (§ 7), może urząd skarbowy wystosować do nich wezwania do złożenia zeznania majątku spadkowego (przewidziane w § 61 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 524) za pośrednictwem urzędu gminnego (magistratu).

Urząd gminny (magistrat), otrzymawszy od urzędu skarbowego wezwania dla osób obowiązanych do złożenia zeznań wraz z dołączonymi do nich formularzami zeznań, winien bezzwłocznie wręczyć je adresatom. Po złożeniu zeznań przez adresatów winien urząd gminny (magistrat) zbadać i stwierdzić wiarogodność tych zeznań, jakoteż własnoręcznie podpisać zeznających i zwrócić je urzędowi skarbowemu najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni od chwili otrzymania formularzy od urzędu. Gdyby termin ten nie mógł być dotrzymany z jakiegokolwiek bądź powodu, to urząd gminny (magistrat) jest obowiązany zawiadomić o tem urząd skarbowy wraz z podaniem powodów.

III. Początek mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski*.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *W. Sikorski*.

Kierownik Min. Wyzn. Relig. i Ośw. Publiczn.:

(—) *J. Mikułowski - Pomorski*.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

(—) *Moszczyński*.

(Dz. U. R. P. Nr. 6 z d. 22 stycznia 1923 r., poz. 39).

ZAŁĄCZNIK do § 2 rozp. Min. Spr. Wewn.
i Min. Sk. z dn. 20/XII 1922 r. poz. 39. (33).

Rok 19..... miesiąc.....

Urząd stanu cywilnego wyznania..... w..... gminy..... powiatu.....

Wykaz wypadków śmierci przeznaczony do urzędu skarbowego.....

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
Nr. kolejny	Nr. aktu w księdze zgonów	a) Nazwisko (co do mężatek i wdów, oprócz nazwiska męża, również nazwisko panieńskie) b) imię c) Zawód	a) Miejsce zgonu (gmina i powiat) o ile chodzi o miejscowość większą—również ulica i Nr. domu). b) Jeśli zmarły (a) nie mieszkał (a) stale w powyższej miejscowości, należy wymienić miejscowość i powiat stałego zamieszkania	Wiek (ilość lat)	Dzień śmierci	Stan cywilny zmarłego (tej); należy odpowiedzieć jednym z wyrazów następujących: kawaler, żonaty, wdowiec, rozwiedziony; panna, zamężna, wdowa, rozwiedziona	Czy pozostał majątek i gdzie się znajduje. Ile możności należy też podać z czego on się składa oraz prawdopodobną wartość sprzedaną w dniu śmierci	Spadkobiercy (nazwisko, imię, nazwa, zawód, adres, stosunek pokrewieństwa)	Czy jest testament i kto go przechowuje	Jeśli spadkobiercy niektórzy z nich są bądź nieobecni bądź małoletni (lub bezwłasnowolni), to należy w tej kolumnie podać, kto zarządza majątkiem spadkowym	Jeśli spadkobiercami są małoletnie dzieci lub wnuki albo wdowa po spadkodawcy, należy w tej kolumnie podać; a) czy (b) z jakich powodów niezwolniony zapłata podatku spadkowego byłaby dla nich ze względu na ich stosunki gospodarcze zbyt uciążliwa, oraz c) w jakim terminie zapłata byłaby możliwa bez narażenia ich gospodarstwa na niebezpieczeństwo	U w a g a

Oplaty stemplowe.

34.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1922 roku

w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych.

Na mocy art. 20 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676), oraz art. 33 dekretu Nr. 445 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (Dz. Urz. T. K. R. z r. 1922 Nr. 1), zarządza się, co następuje:

§ 1. Oplaty, przypadające od poświadczeń odbioru (pokwitowań), umieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych, potrącać się będzie z sumy asygnowanej należytości.

§ 2. Potrącenia dokonywują asygnujące władze i urzędy państwowe.

W tym celu należy, o ile w danym przypadku nie mają zastosowania uwolnienia, przewidziane w art. 14 ustawy z dn. 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676), względnie art. 2 dekretu Nr. 445 z d. 27 grudnia 1921 r. (Dz. Urz. T. K. R. Litwy Śr. r. 1922 Nr. 1), ustalić przed wystawieniem asygnacji kwotę opłaty, przypadającej od poświadczenia (pokwitowania), potrącić ją z sumy asygnowanej należytości, wyszczególnić dokonane potrącenie w treści asygnacji i zaznaczyć zarazem, że potrącona kwota ma być zarachowana na dochód Ministerstwa Skarbu, dział 6, § 5 poz.: „Oplaty stemplowe od rachunków i poświadczeń odbioru“ preliminarza budżetowego. W talonie asygnacji ma być podana suma, przypadająca do wypłaty po dokonaniu potrącenia. Do asygnacji należy dołączyć deklarację na potrącenie, wy-

pełnioną w sposób, określony w obowiązujących przepisach rachunkowo-kasowych.

Kasa skarbową wydaje na żądanie płatnika kwit kasowy na potrąconą sumę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województw: pomorskiego, pomorskiego i śląskiego.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 11 stycznia 1923 r., Nr. 3, poz. 15).

35.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1923 roku

w przedmiocie uchylecia ustawy o poborze należytości ekwiwalentowej w b. dzielnicy austriackiej.

Na podstawie art. 6 ustęp 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą przepisów o należytości ekwiwalentowej, zawartych (w poz. tar. 106 B. e.) austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 89) wraz z późniejszymi ustawami i rozporządzeniami, do tejsze należytości się odnoszącymi.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

(Dz. Ust. Nr. 5 z d. 18/I—1923 r., poz. 34).

36.

OKÓLNIK L. 5829/22/D. P. i O. Gr. II.

z dnia 19 stycznia 1923 r.

w przedmiocie zaniechania wymiaru drobnych należności stempłowych i bezpośrednich.

Ministerstwo Skarbu upoważnia władze skarbowe I instancji w Małopolsce do zaniechania wymiaru opłat stempłowych (należności stempłowych i bezpośrednich), gdy wymierzyć się mająca od danego aktu opłata stempłowa (należność), wraz z ewentualnym doliczeniem podwyżki lub kary pieniężnej, nie przekracza sumy 200 mk.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Markowski*.
Podsekretarz Stanu.

Podatki konsumcyjne.

37.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 listopada 1922 r.

w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i art. 1 ustawy z dn. 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozszerza się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień § 110, tudzież §§ 7 ustęp 1, 8, 9, 18, 20, 94, 99 do 104, 115, 130, 141, 142, 145 i 148 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661), uzupełnionej ustawą z dnia 14 czerwca 1912 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 378) obowiązujących dotychczas w b. dzielnicy pruskiej w przedmiocie opodatkowania kwasu octowego, ze zmianami wyszczególnionymi w §§ 2, 3, 4 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ustanowioną w § 110 powołanej niemieckiej ustawy stopę podatkową podnosi się do 300 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 3. Określone w przytoczonych w § 1 niniejszego rozporządzenia paragrafach niemieckiej ustawy upoważnienia przysługujące Radzie Związkowej i Kanclerzowi Państwa przenosi się na Ministra Skarbu.

§ 4. Kary pieniężne i grzywny ustanowione w §§ 115 i 130 ustawy wymierzane według wielokrotności umniejszonego lub na umniejszenie narzązonego podatku wymierzać należy w wypadkach przekroczenia rozporządzenia niniejszego w wysokości 10-krotnej, a grzywny porządkowe i kary pieniężne oznaczone w stałych kwotach podnosi się 1000-krotnie. Kary pozbawienia wolności i

kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany, przy zastosowaniu w b. zaborze rosyjskim przepisów ros. ust. akcyz. (ros. zb. pr. t. V wyd. 1901 i uzupeł. 1912), w b. zaborze austriackim przepisów ustawy o przekroczeniach skarbowych z dnia 11 lipca 1835 r. (zb. ust. pol. t. 63 Nr. 112), oraz obowiązujących w tych dzielnicach ustaw karnych.

Postanowienia przejściowe.

§ 5. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 2 z zaliczeniem akcyzy wpierw uiszczonej o ile wynosi ona w sumie więcej, niż mk. 10. Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej jednego kilograma mocy 80%.

§ 6. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiszczyć przypadającą od tego zapasu akcyzę w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Poczta Kasă Oszczędnościową.

§ 7. Dodatkowa opłata może być przez właściwą izbę skarbową pokredytowana nie dłużej, niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągnąć odsetki w stosunku 12% rocznie.

§ 8. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane-go zgłoszenia zapasów kwasu podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak*.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski*.

(Dz. Ust. Nr. 112 z d. 20/XII—1922 r., poz. 1015).

Załącznik do rozp. Rady
Ministrów z d. 23/IX 1922 r.
poz. 1015.

WYCIĄG Z NIEMIECKIEJ USTAWY

o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r. (Dz. P. Rzeszy Niem. str. 661) uzupełnionej ustawą z dnia 14 czerwca 1912 r. (Dz. Pr. Rz. N. str. 378).
O podatku spożywczym od kwasu octowego.

§ 110.

Kwas octowy wyrabiany z octu drzewnego lub też z soli kwasu octowego podlega podatkowi spożywczemu na rzecz Skarbu w wysokości 0,30 mk. za kilogram kwasu bezwodnego. Podatek wymierza się przy odprawie kwasu octowego i staje się płatnym w chwili wydania z miejsca wyrobu (lub też z komory celnej).

Wytwórcy wolno przechowywać, przerabiać i pakować kwas octowy tylko w miejscach zgóry oznajmionych.

Zwalnia się od podatku kwas octowy przeznaczony na wywóz zagranicę, tudzież do celów techniczno-przemysłowych. Szczegółowe warunki dotyczące zwalniania od podatku określi Rada Związkowa. Przedsiębiorstwa wyrabiające kwas octowy tylko na wywóz, tudzież dla celów techniczno-przemysłowych podlegają kontroli skarbowej dla uprzedzenia możliwości zużycia kwasu octowego do celów spożywczych.

§§ 7 ust. 1, 8, 9, 18, 20, 22, 23, 94, 99 do 104, 115, 130, 141, 142, 145 i 148 stosuje się odpowiednio również do podatku od kwasu octowego według szczegółowych określeń Rady Związkowej. Przytem na mocy §§ 22 i 145 należy pobierać podatek przejściowy i uzupełniający w wysokości (0,30 mk.) od jednego kilogramu bezwodnego kwasu octowego; ilości zaś nie przenoszące 10 kilogramów a znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, tudzież gospodarstw domowych, jako też kwas octowy przeznaczony do celów techniczno-przemysłowych podatkowi uzupełniającemu nie podlegają.

§ 7 ustęp 1.

Podatek spożywczy można odroczyć na 6 miesięcy za zabezpieczeniem, na 3 zaś miesiące nawet bez zabezpieczenia wpływu.

§ 8.

Należytości podatkowe ciężące na spirytusie korzystają z przywileju pierwszeństwa bez względu na prawa osób trzecich i aż do uiszczenia podatku spirytus nim obciążony może być przez władze administracyjne zajęty lub zasekwestrowany.

§ 9.

Prawo żądania zapłaty należności lub też zwrotów podatku już uiszczonych ulega przedawnieniu w terminie rocznym licząc od dnia, w którym powstał obowiązek wpłacenia należności lub też w którym takową wpłacono. Prawo żądania zapłaty należytości wskutek zatajenia podatku ulega przedawnieniu w terminie lat trzech.

Wszelka czynność urzędowa właściwej władzy, skierowana ku ściągnięciu przypadającej należności podatkowej, przerywa bieg przedawnienia.

§ 18.

Spirytus i jego wyrób podlega dozorowi urzędowemu celem dokonania opodatkowania.

§ 20.

Dozorowanie gorzelnii, składów, rafinerji i t. p. zakładów przerabiających spirytus uskutecznia się bezpłatnie, z wyjątkiem przepisów §§ 103—105.

Za dozorowanie składów spirytusu będących pod urzędowym współzamknięciem opłat nie pobiera się.

§ 22.

(zawiera przepisy o podatku przejściowym między poszczególnymi obszarami związku celnego).

§ 23.

(zawiera przepisy o podziale kosztów administracji podatkowej między poszczególnymi krajami związku).

§ 94.

O rozpoczęciu ruchu gorzelnii należy zgóry oznajmić władzy skarbowej, która powinna oznajmienie zbadać i zatwierdzić je w braku jakichkolwiek ze swojej strony zastrzeżeń.

W razie zmian w warunkach ruchu, przedłużenia ruchu po upływie oznajmionego terminu lub też wznowienia ruchu po przerwie krótkotrwałej—należy złożyć nowe oznajmienie.

Rada Związkowa wyda szczegółowe przepisy określające formę, treść, zastosowanie i sposób zachowania oznajmień, tudzież tryb prowadzenia zacierów, fermentacji i odpędów.

§ 99.

Urzędy mają prawo wolnego wstępu do gorzelnii w czasie oznajmionego ruchu o każdej porze, w czasie zaś jej czynności od 6 r. do 9 w., w tym celu wejście do gorzelnii powinno być niezwłocznie otwierane. W razie niebezpieczeństwa zwłoki urzędnicy mają wstęp o każdej porze. Upoważnienie to stosuje się do wszelkich pomieszczeń oznajmionych, oraz do pomieszczeń zawierających przyrządy odpędowe lub części wyłączonych z użycia przyrządów odpędowych, tudzież gorzelniane płody nie zawierające skrobi.

§ 100.

Dostęp do gorzelnii powinien być wolny dopóki trwa praca lub też ktokolwiek z ludzi tam przebywa. Władza administracyjna może uczynić pod tym względem ułatwienia.

§ 101.

W pomieszczeniach podlegających dozorowi nie wolno czynić zarządzeń uniemożliwiających lub utrudniających ten dozór.

§ 102.

Właściciel gorzelnii obowiązany jest udzielać urzędnikom wszelkich dotyczących przedsiębiorstwa wiadomości, niezbędnych w celach kontroli lub statystyki, nadto przy wykonywaniu przez urzędników czynności służbowych, dostarczać im pomocy w przyrządach i ludziach.

Wyżsi urzędnicy korzystają z prawa wglądu do ksiąg i dowodów piśmiennych odnoszących się do wyrobu spirytusu, a przy gorzelniach rolniczych do ksiąg i dowodów piśmiennych odnoszących się do trybu gospodarstwa rolnego.

§ 103.

Gdyby ukarano właściciela gorzelnii za zatajenie podatku, wówczas można poddać gorzelnię dozorowi wzmocnionemu.

W takim razie koszta dozoru ponosi właściciel, a zaległości tych kosztów korzystających z pierwszeństwa ustawowego ściągają się w trybie postępowania przymusowego i bezspornego przepisane dla ściągania ceł.

§ 104.

Właściciele gorzelnii nie prowadzący przedsiębiorstwa osobiście, powinni oznajmić urzędowi skarbowemu osoby, które działać mają w ich imieniu jako kierownicy ruchu.

Przepisy art. 102 i 103 ust. 1, wydane dla posiadaczy gorzelnii stosuje się w równej mierze i do kierowników ruchu.

§ 115.

Kto staje się winnym defraudacji podatkowej podlega karze pieniężnej w wysokości czterokrotnej należności podatkowej, najmniej jednak 10 marek w każdym poszczególnym wypadku. Nadto należy uiścić przypadający podatek.

§ 130.

Wykroczenia przeciwko niniejszej ustawie i odnoszącym się do niej przepisom wykonawczym publicznie ogłoszonym lub też wprost osobom zainteresowanym oznajmionym, jeśli nie podpadają pod § 115, podlegają grzywnie porządkowej w wysokości jednej do trzystu marek.

§ 141.

Kto pozbawia Skarb Państwa dochodu przez umniejszenie podatku od kwasu octowego (§ 110 ustęp 1), staje się winnym defraudacji podatkowej.

§ 142.

W równej mierze uważa się za defraudację świadome nabywanie, tudzież zbywanie esencji octowej nie opodatkowanej wskutek zdefraudowania przypadającego od niej podatku.

§ 145.

Spirytus i wódki będące w wolnym obrocie a w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej nie opodatkowane według stawek § 106, podlegają opłacie uzupełniającej według szczególnych przepisów Rady Związkowej opłacie dodatkowej po 0,35 mk. za litr alkoholu.

§ 148.

Opłatę uzupełniającą można odroczyć na 6 miesięcy bez zabezpieczenia. Przepisy §§ 8, 9, 23 i przepisy karne stosuje się analogicznie i do opłaty uzupełniającej.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 112 z d. 20/XII 1922 r., poz. 1015).

38.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1922 r.,

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 1015), zarządza się, co następuje:

I. Postanowienie ogólne.

Przedmiot opodatkowania.

§ 1. Przedmiotem opodatkowania jest kwas octowy krajowy, tudzież sprowadzony z zagranicy, wyrabiany bez fermentacji, a przeznaczony do spożycia wewnętrznego; do takich wyrobów zalicza się:

a) kwas octowy z octu drzewnego, lub też soli kwasu octowego (occianów),

b) kwas octowy, wyrabiany z innych materiałów, naprz. z karbidu wapiennego, acetyleny, aldehydu.

Za kwas przeznaczony do spożycia w znaczeniu przepisów niniejszych uważa się bezwzględnie drzewny kwas octowy, zawierający octu bezwodnego ponad 60% wagowych, tudzież kwas octowy, wyrabiany z innych materiałów.

Kwas octowy przeznaczony na wywóz zagranicę, oraz do celów przemysłowych i przetwórczych, podatkowi nie podlega.

§ 2. Wytwórnice kwasu octowego, wyrabiające takowy, wyłącznie do celów przemysłowych, podlegają przepisom, stosowanym do gorzelnii odnośnie do urządzenia i weryfikacji, tudzież dozoru.

§ 3. Podatek wynosi mk. 300 za kilogram kwasu bezwodnego, kwoty do 50 f. przy obrachunku odrzuca się; 50 fen. do 99 f. przyjmuje się za całą markę.

Ilość kwasu bezwodnego oblicza się podług wagi czystej kwasu octowego, stosownie do zawartości w nim kwasu bezwodnego (mocy) z przybliżeniem do 0,1; ilości do 0,05 odrzuca się, a 0,05—0,09 przyjmuje się za 0,1.

§ 4. Moc kwasu octowego określa się podług przepisów zawartych w załączniku do art. niniejszego.

Materiały i przyrządy niezbędne do badania kwasu octowego muszą być dostarczane przez wytwórcę jego kosztem i powinny być przechowywane pod urzędowym zamknięciem.

§ 5. Gdy przy sprawdzaniu magazynów, ilość kwasu octowego daje się określić tylko objętościowo, to takową przelicza się na wagową według przepisów zawartych w załączniku do § 4.

§ 6. Do uiszczenia podatku od kwasu octowego obowiązany jest wytwórca.

§ 7. Podatek staje się płatnym w chwili wydawania kwasu octowego do wolnego obrotu do celów spożywczych i powinien być uiszczony w ciągu trzech dni od dnia odprawy. Odroczeń nie udziela się.

§ 8. Wytwórnia winna prowadzić księgę kontroli wpływu podatku (Nr. 17).

§ 9. Kwas octowy odpowiada za ciężący na nim podatek bez względu na prawa do niego osób trzecich i dopóki podatku nie uiszczono, może być na pokrycie podatków przez władze skarbowe urzędowo zajęty w drodze postępowania bezspornego.

§ 10. Przypadające należności lub też zwroty uiszczanego podatku ulegają przedawnieniu w terminie rocznym, licząc od dnia, w którym powstał obowiązek wpłacenia należności, lub też w którym takowy wpłacono.

Należności przypadające wskutek zatajenia podatku, ulegają przedawnieniu w terminie lat trzech, od chwili zatajenia.

Przedawnienie przerywa się skutkiem jakiegokolwiek czynności urzędowej, skierowanej przez właściwą władzę skarbową ku ściągnięciu przypadającej należności podatkowej.

§ 11. Ministerstwo Skarbu upoważnia się do umarzania należnego podatku w wypadkach, kiedy względy słuszności za tem przemawiają, w szczególności w wypadkach zniszczenia lub znacznego uszkodzenia kwasu octowego.

§ 12. W każdej wytwórni kwasu octowego winien być odpowiedzialny kierownik, którym może być sam właściciel lub jego zastępca.

Właściciel wytwórni powinien zawiadomić Urząd Skarbowy I instancji, kto jest jego zastępcą w kierownictwie zakładu.

§ 13. Do celów związanych z odbiorem, odprawą i sprawdzaniem kwasu w wytwórniach kwasu octowego powinny być przez wytwórcę nabyte i w dobrym stanie utrzymywane waga z odważnikami, tudzież niezbędne przyrządy i miary cebowane.

§ 14. W razie wyznaczenia do dozoru wytwórni stałego organu kontroli skarbowej, może Izba Skarbowa obciążyć przedsiębiorstwo stosowną opłatą na rzecz Skarbu na koszt utrzymania tego organu w całości lub w części, niezależnie od obowiązku dostarczenia mu przez przedsiębiorstwo mieszkania z opałem, światłem, kuchnią i niezbędnym umeblowaniem.

ROZDZIAŁ II.

Zgłoszenie wytwórni, pomiar i użytkowanie naczyń.

§ 15. Przedsiębiorca zamierzający wyrabiać kwas octowy, powinien najpóźniej na dwa ty-

godnie przed rozpoczęciem wyrobu złożyć urzędowi Skarbowemu I inst. oznajmienie w 2-ach okazach, zawierające plan odrębny, opis pomieszczeń, przyrządów i naczyń, przeznaczonych do wyrobu kwasu octowego, tudzież rysunek i opis aparatów wytwórczych (wzór 1).

§ 16. Urząd Skarbowy po przejrzaniu oznajmienia i załączników prześle oba okazy właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej dla sprawdzenia na miejscu i dokonania pomiaru naczyń.

Po załatwieniu tych czynności inspektor zwróci przedsiębiorcy jeden okaz zatwierdzonego oznajmienia wraz z protokołem sprawdzenia, drugi zaś okaz wraz z drugim okazem protokołu sprawdzenia przedstawi przełożonemu urzędowi.

§ 17. Inwentaryzacji i pomiaru naczyń dokonąć należy na tych samych zasadach i z zachowaniem tych samych form, co przy analogicznych czynnościach w gorzelniach, browarach i t. p. zakładach.

Stosuje się to również do zmian w stanie zakładu i jego inwentarza.

§ 18. O zmianie właściciela należy zawiadomić niezwłocznie Urząd Skarbowy I instancji.

Nowy właściciel powinien uznać dowody sprawdzenia i pomiaru.

§ 19. W razie pozbycia się przyrządów odpędowych należy oznajmić Władzy Skarbowej I instancji adres nowonabywcy; o ile tenże znajdowałby się w innym okręgu skarbowym, to władza skarbową powinna o tem powiadomić Urząd Skarbowy podług właściwości.

ROZDZIAŁ III.

Oznajmienie ruchu.

§ 20. O rozpoczęciu ruchu należy oznajmić na trzy dni przedtem właściwemu Urzędowi Skarbowemu. O wstrzymaniu ruchu na czas przewyższający dwa tygodnie należy również oznajmić tej samej władzy najpóźniej na trzeci dzień bezczynności wytwórni.

§ 21. Oznajmienie ruchu składa się w dwóch okazach i winno zawierać opis zabiegów technicznych przy wyrobie i oczyszczaniu kwasu, opis wyrobionych gatunków kwasu octowego i czas trwania robót codziennych, należy też wykazać przewidywaną wydajność kwasu z oznajmionych do przerobu ilości surowców, mianowicie z octu drzewnego, soli kwasu octowego i t. p.

Przy ponawianiu oznajmień można powoływać się na szczegóły zawarte w poprzednim oznajmieniu.

§ 22. Po zbadaniu oznajmienia ruchu Urząd Skarbowy takowe zatwierdzi, jeden okaz zwróci przedsiębiorstwu, drugi zaś zachowa przy aktach.

§ 23. W razie konieczności zmian w oznajmionym ruchu, należy wzamian ostatniego oznajmienia złożyć nowe w sposób przepisany w art. 20 i 21.

Nowe oznajmienie będzie potraktowane stosownie do art. 22.

ROZDZIAŁ IV.

Dozór urzędowy.

§ 24. Odnośnie do dozorowania wytwórni kwasu octowego stosuje się analogiczne przepisy, obowiązujące względem innych zakładów, wyrabiających przedmioty, podlegające podatkowi spożywcemu — gorzelnii, browarów, cukrowni i t. p.

§ 25. Ocet drzewny, sole kwasu octowego (occiany) i kwas octowy wolno przechowywać, obrabiać i pakować tylko w pomieszczeniach oznajmionych, stosownie do art. 30.

Poszczególne gatunki kwasu octowego i wyżej wymienionych materiałów należy przechowywać każdy osobno.

Occian wapnia należy przechowywać w tym porządku, w jakim go się wciąga do księgi magazynowej (§ 60) i każdą partję należy w magazynie oznaczyć odpowiednio do pozycji książkowej.

Przy wyrobie kwasu octowego, odbieralniki do kwasu surowego i przyrządy do oczyszczania powinny znajdować się w osobnych pomieszczeniach.

§ 26. Przy dozorowaniu wytwórni organa skarbowe winny baczyć, aby do wyrobu kwasu octowego używano tych tylko naczyń i przyrządów, jakie wymieniono w zatwierdzonych oznajmieniach, tudzież, aby przechowywano ocet drzewny, sole kwasu octowego i kwas octowy w pomieszczeniach oznajmianych (§§ 30 i 31). Inspektor kontroli skarbowej powinien od czasu do czasu badać kwas octowy, przeznaczony do celów technicznych, czy odpowiada ustalonym prawnie wymaganiom.

Izba Skarbowa określi bliżej czas i sposób kontroli.

W wytwórni należy prowadzić książkę do zapisywania wyników badania przez kontrolę skarbową, podług załączonego wzoru (wzór 2).

§ 27. W razie nieczynności wytwórni, należy trzymać przyrządy odpędowe pod urzędowym zamknięciem kontroli skarbowej; w razach koniecznych (naprz. przy remoncie i t. p.) inspektor kontroli może zezwolić na wyjątek.

Zabezpieczenia zdejmuje się przed rozpoczęciem oznajmionego ruchu.

§ 28. Na przychód i rozechód occianu wapnia należy prowadzić w wytwórni książkę składową, według wzoru Nr. 3, do której zapisywać każdą pozycję w dniu odbioru i wydania tego materiału.

Przy wyrobie innego kwasu, nie zaś octu drzewnego, należy prowadzić książkę magazynową wzoru Nr. 4.

§ 29. Na rozechód kwasu octowego należy prowadzić w wytwórni książkę wzoru Nr. 5.

Poszczególne pozycje rozechodowe powinny być ściśle sprawdzane przez inspektora kontroli skarbowej.

§ 30. Najmniej raz na kwartał urząd skarbowy przeprowadza szczegółowe badanie zapasów wytwórni.

Przed badaniem przedsiębiorca obowiązany złożyć oznajmienie według wzorów Nr. Nr. 6, 7 lub 8, w zależności od rodzaju wyrabianego kwasu octowego (§ 1 a i b).

§ 31. Przy rewizji zapasów mogą być dokonane badania próbne w celu sprawdzenia wyżej przewidzianych oznajmień (§ 30).

W razie niemożności przeprowadzenia badania i ważenia occianu wapnia, zapasy mogą być sprawdzone bez tego, na podstawie dowodów piśmiennych i ksiąg handlowych przedsiębiorstwa.

§ 32. Przy rewizji fabrykacji octu drzewnego należy spisać protokół rewizji wzoru Nr. 9, w którym wymienić wydajność za okres ubiegły, tudzież znalezione ubytki lub nadwyżki occianu wapnia w porównaniu z zapasem książkowym.

Przy fabrykacji innego kwasu octowego należy spisać protokół o wynikach rewizji, podług wzoru Nr. 10.

Różnice otrzymane przy rewizji w porównaniu z oznajmieniem przedsiębiorcy odnośnie do wydajności i zapasów occianu wapnia lub też nieoczyszczonego kwasu octowego, należy uwidocznili i odpowiednio oświetlić w protokole rewizji.

Przedsiębiorca lub jego zastępca prawny powinien być przy rewizji obecny.

§ 33. Izba skarbowa powinna protokoły rewizji ściśle zbadać, i orzec czy dane w nich zawarte mogą być pozostawione bez dalszych skutków. Przeniesienia pozostałości do ksiąg na nowy okres musi być poświadczone przez inspektora kontroli skarbowej.

§ 34. W razie zniszczenia w wytwórni wskutek nieprzewidzianego wypadku bądź materiałów surowych, bądź gotowego kwasu octowego, należy niezwłocznie oznajmić o tem najbliższej władzy skarbowej, która obowiązana będzie przeprowadzić stosowne dochodzenie i o wyniku tegoż przedstawić władzy przełożonej dla postanowienia o dalszym biegu sprawy. Zniszczone części materiałów lub też kwasu octowego należy odpisać w księgach magazynowych na rozechód.

ROZDZIAŁ V.

Odprawa kwasu octowego.

§ 35. Przed wydaniem kwasu octowego z wytwórni, powinien wytwórca wpisać do książki kontroli oznajmienie według wzoru Nr. 11.

W oznajmieniu należy wymienić znaki i numera, liczbę i rodzaj naczyń, tarę, wagę brutto i netto, oraz moc kwasu octowego w stopniach wagowych i ogólną ilość przeznaczoną do odprawy bezwodnego kwasu octowego.

§ 36. Urzędnik kontroli skarbowej, uskuteczniający odprawę, sprawdza dane zawarte w oznajmieniu.

§ 37. Naczynia transportowe mogą być zgóry zważone z oznaczeniem tary i wpisane do książ-

ki tarowej, podobnie jak to się czyni w magazynach przy gorzelniach.

§ 38. Przy odprawie należy sprawdzić wagę conajmniej 5% oznajmionych naczyń; w razie powzięcia wątpliwości, tudzież przy znacznych różnicach — powyżej 2% wagi oznajmionej, należy przeważać cały transport.

§ 39. Jeśli kwas octowy przeznacza się do celów przemysłowych po odpowiednim skażeniu, to należy to zaznaczyć w świadectwie przewozowym wg. wzoru Nr. 12.

Odnosnie do świadectw przewozowych stosuje się przepisy analogiczne, obowiązujące względem odprawy spirytusu.

§ 40. Przy zauważeniu na dnie zbiorników przewozowych osadu skryształizowanego kwasu octowego, który po nadejściu do miejsca przeznaczenia nie mógł być stamtąd wybrany, należy ilość tę urzędowo stwierdzić i zawiadomić o tem urząd skarbowy w miejscu odprawy. Ilość osadu określa się z różnicy wagi przewiezonego kwasu stwierdzonej przy odprawie przy odbiorze przesyłki. Te same formalności zachować należy, w razie zauważenia osadu krystalicznego w zbiorniku przewozowym przy odprawie przesyłki.

Pozycje rozchodowe księgi magazynowej przedsiębiorstwa powinny być ściśle uzgodnione z danymi świadectw przewozowych i z wynikiem urzędowego odbioru przesyłki.

ROZDZIAŁ VI.

Zwolnienie kwasu octowego od podatku.

§ 41. Kwas octowy przeznaczony do celów techniczno-przemysłowych podlega przepisom szczególnym i może też podlegać skażeniu w sposób przepisany przez Ministra Skarbu.

§ 42. Przedsiębiorstwo zamierzające przerabiać kwas octowy zwolniony od podatku, powinno oznajmić właściwej Izbie Skarbowej cel i sposób przerobu, sposób przechowywania i sposób skażenia kwasu octowego, jeśli przerób tegoż w stanie skażonym jest możliwy.

§ 43. Izba Skarbowa orzeka, czy oznajmiony sposób skażenia jest dopuszczalny, a w odnośnych wypadkach, czy można dopuścić techniczny przerób kwasu octowego bez podatku w stanie nieskażonym i na jakich warunkach.

§ 44. Skażonego i nieskażonego (47) kwasu octowego można używać tylko w tem przedsiębiorstwie i do tych celów, jakie w zezwoleniu Izby Skarbowej wymieniono.

§ 45. Skażenia dokonywa się w miejscu przerobu denaturatu; na wyjątki od tego przepisu może zezwolić właściwa Izba Skarbowa.

Denaturat należy przechowywać w miejscu oznajmionem władzy skarbowej I instancji.

§ 46. Organy Skarbowe obowiązane są kontrolować w zakładzie przemysłowym przerabiającym kwas octowy, zapasy i przerób denaturatu.

§ 47. Gdy według orzeczenia Izby Skarbowej zezwala się na przerób techniczny kwasu octowego w stanie nieskażonym, to wydaje się jednocześnie według wzoru Nr. 13 zezwolenie na prawo nabycia

w ciągu roku kalendarzowego określonej ilości kilogramów kwasu do ściśle określonego celu technicznego. Gdyby ilość dozwolona okazała się niedostateczną, to Izba Skarbowa władna jest takową powiększyć.

Przy nabywaniu kwasu octowego należy to zezwolenie przedstawiać przy odprawie, a ilość odebranego kwasu za każdym razem na nim przy odprawie zaznaczać.

Po wyczerpaniu zezwolenia zwrócić je należy niezwłocznie za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego Izbie Skarbowej.

§ 48. Kwas octowy wydany bez pobrania podatku do celów przemysłowych znajduje się pod węzłem podatku aż do czasu przerobu w miejscu przeznaczenia. Kwas octowy zniszczony w czasie przewozu, skutkiem wypadku nadzwyczajnego, może być według uznania Izby Skarbowej zwolniony od podatku.

§ 49. Kwas octowy nieskażony wolno przechowywać tylko w miejscu oznajmionem, w magazynach lub w zbiornikach dokładnie wymierzonych i zaopatrzonych w laski lub szkła miernicze.

§ 50. Na przychód i rozchód kwasu octowego przeznaczonego do technicznego przerobu a zwolnionego od podatku spożywczego, należy prowadzić w przedsiębiorstwie, uprawnionem do tego przerobu książkę magazynową według wzoru Nr. 14.

§ 51. Władze skarbowe obowiązane są najmniej raz na trzy miesiące sprawdzać zapasy kwasu octowego i porównywać je z pozostałością książkową.

Ubytki i zaniki kwasu octowego podlegają opodatkowaniu, jeśli w wyniku rewizji powzięto uzasadnione przypuszczenie, że powstały skutkiem nielegalnego użycia kwasu. O zwolnieniu od podatku ubytków i zaników, określonych przy rewizji, orzeka na wniosek urzędu skarbowego właściwa izba.

§ 52. Kwas octowy przeznaczony do wywozu zagranicę, wolny jest od podatku. Przy załatwieniu wywozu stosuje się analogiczne przepisy, dotyczące wywozu spirytusu.

ROZDZIAŁ VII.

Handel kwasem octowym, zwolnionym od podatku spożywczego.

§ 53. Kto zamierza otworzyć skład kwasu octowego pod węzłem podatku spożywczego, powinien uzyskać stosowne zezwolenie właściwej Izby Skarbowej.

Zezwolenie wydaje się według wzorów Nr. Nr. 13 i 15.

§ 54. Składnicy obowiązani są prowadzić książkę magazynową na przychód i rozchód kwasu octowego według wzoru Nr. 16.

Ze składu wolno wydawać bez podatku ilości nie mniejsze niż 2 kilogr. kwasu i tylko nabywcom posiadającym stosowne uprawnienie wzoru przepisane, na którym wydawane ilości należy dokładnie zaznaczać (moc i wagę).

§ 55. Kwas opodatkowany należy przechowywać w składzie osobno od nieopodatkowanego.

§ 56. Odnosnie do rewizji składów stosuje się przepisy § 51.

ROZDZIAŁ VIII.

Sprawozdania rachunkowe.

§ 57. Wytwórnice, przetwórnice i składy kwasu octowego powinny składać Urzędowi Skarbowemu w pierwszej dekadzie każdego miesiąca wykazy miesięczne za miesiąc ubiegły według wzoru Nr. 17.

Urzędy Skarbowe po sprawdzeniu wykazów składają je w drugiej dekadzie miesiąca Izbie Skarbowej.

Izba Skarbowa złoży wykaz (według tego samego wzoru) z podległego sobie obszaru i w ostatniej dekadzie miesiąca przedstawi go Ministerstwu Skarbu.

§ 58. Do wykazu dołączy Izba Skarbowa wyjaśnienia dotyczące średnich cen fabrycznych na kwas octowy, przyczyn zmniejszenia lub zwiększenia jego spożycia i zużycia tak do celów spożywczych, jak i technicznych.

§ 59. Od kwasu przywożonego z zagranicy uiszczają się akcyzą jednocześnie z cłem. Komora celna może wypuścić kwas octowy bez ściągnięcia akcyzy, jedynie na skutek posiadanego przez importera stosownego uprawnienia bądź na dalszy przerób kwasu bez akcyzy, bądź na pokredytowanie należnej akcyzy i sprawdzenie kwasu pod węzłem podatku.

O wypuszczeniu kwasu bądź z pobraniem akcyzy, bądź bez podatku, bądź pod węzłem podatku Komora celna winna powiadomić z koniecznymi szczegółami właściwą Izbę Skarbową, stosownie do miejsca przeznaczenia wypuszczonego towaru.

§ 60. Kwas octowy nierozcieńczony wolno sprzedawać do użytku spożywców tylko w naczyniach szklanych, najwyżej półlitrowych, zaopatrzonych w etykietę fabryki lub rozlewni z oznaczeniem „esencja octowa”, firmy (adres), mocy i wagi netto.

Korek naczynia powinien być zabezpieczony kapslą, pieczęcią lub innym widocznym sposobem.

§ 61. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1923 r. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Minister Skarbu:

(-) *Jastrzębski.*

Załącznik do § 4 przepisu wykonawczego Ministra Skarbu z d. 15.XII 1922 r. w przedmiocie podatku od esencji octowej.

Przepisy, dotyczące badania esencji octowej.

ROZDZIAŁ I.

Określenie rodzaju esencji.

A. Przepis dla urzędników.

§ 1.

Esencja przeznaczona do odprawy musi być w stanie płynnym. Ponieważ esencja o wysokiej zawartości kwasu uszkadza ciało i odzież, należy więc zachować przy czynnościach z esencją należyta ostrożność.

§ 2.

Zwykle należy badać zawartość każdego naczynia osobno. Od esencji przeznaczonych do zbadania

odbiera się próbę, którą należy zacerpnąć w drobnych ilościach po dokładnym wymieszaniu płynu z różnych warstw tegoż, razem $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ litra; odebrana próbę miesza się dokładnie i bada się jak niżej.

§ 3.

Zawartość bezwodnika kwasu octowego określa się sposobem, wskazanym w rozdz. II przepisów niniejszych. Jeśli ta zawartość wynosi lub przewyższa 60%, to należy uważać esencję za przydatną do celów spożywczych; jeśli zaś ta zawartość okaże się niżej 60%, to należy badać esencję w dalszym ciągu.

§ 4.

Badanie z pomocą roztworu nadmanganianu potasu. Do naczynia szklanego objętości 50 do 100 ctm³, które należy przedtem dokładnie wypłukać, wlewa się 15 ctm.³ wody destylowanej, dodaje się do niej 5 ctm.³ esencji, odciągniętej z danej próby pipetką, miesza się te ciecz dokładnie i następnie dodaje się pipetką lub biuretką z podziałką na 0,1 ctm.³ jeden centymetr świeżo przygotowanego roztworu 1 grama nadmanganianu potasu w 1 litrze wody gotowanej, poczem ciecz otrzymaną należy dobrze wymieszać. Jeżeli fioletowe zabarwienie próby, spowodowane roztworem nadmanganianu potasu, przejdzie natychmiast lub najwyżej w ciągu 15 minut w barwę różową, brudną lub żółtą, albo też zgoła zniknie, to w takim razie można uznać badaną esencję za zdatną tylko do celów technicznych. Próbę bada się w dalszym ciągu na zapach (§ 5). Jeśli natomiast fioletowe zabarwienie próbki pozostaje na oko niezmiennie, to esencję należy uznać za zdatną do spożycia i traktować ją stosownie do przepisów rozdziału II.

§ 5.

Badanie na zapach. 5 ctm.³ badanej próby zmieszanych z kilku kroplami roztworu spirytusowego fenoltaleiny (1 : 100) rozcieńcza się dwunormalnym ługiem sodowym, dopóki mieszanina przy skłóceniu nie pozostanie zabarwiona na różowo. Wtedy nagrzewa się próbkę na siatce drucianej do zawrzenia i bada się jej zapach. Jeżeli próbka wydziela przykry zapach dymu lub smoły kamiennej, to uznaje się esencję za zdatną tylko do celów technicznych. Jeśli zaś próba daje zapach owocowy lub wogóle zapach przyjemny, albo też jest zgoła bez zapachu, to esencję uznaje się za zdatną do spożycia.

§ 6.

W wypadkach wątpliwych należy resztę próby w ilości co najmniej 120 ctm.³, a w razie potrzeby odebraną nową próbę w ilości około $\frac{3}{4}$ litra odesłać do właściwej pracowni chemicznej, która zbada ją według przepisów §§ 8 i 9. Gdyby i po tem badaniu pozostały wątpliwości co do rodzaju esencji, to należy odebrać z niej trzecią próbę, zlać ją do starannie wymytej butelki i odesłać do pracowni chemicznej Politechniki Warszawskiej do sprawdzenia.

§ 7.

W razie uznania esencji za zdatną do spożycia należy postępować podług wymagań przepisów §§ 11 do 17, esencję zaś zdatną tylko do celów technicznych należy bezzwłocznie traktować jako taką.

B. Przepisy dla chemików.

§ 8.

Pracownia chemiczna ma przede wszystkim powtórzyć z otrzymaną próbą całe badanie jak wyżej, gdyby badanie nie dało dokładnych wyników, to należy przeprowadzić badanie acetonem.

§ 9.

W tym celu wlewa się z badanej próbki 100 ctm.³ do kolby objętości 250 — 300 ctm.³ i ostrożnie nasycza się je bezwodnym węglanem sodu. Następnie nasadza się na kolbę dwukrotnie zgiętą pod kątem prostym rurkę szklaną długości około 75 ctm., służącą jako oziębiacz i prowadzącą do próbówki; nagrzewa się kolbę dopóki nie przekropi się 0,5 do 1 ctm.³ płynu badanego. W każdym razie gdyby dolne ramię rurki stało się gorącym, trzeba natychmiast nagrzewanie przerwać. Do destylatu dodaje się 1 ctm.³ amoniaku plynego o gęstości 0,96, poczem zatyka się próbówkę i pozostawia w spokoju około 3-ch godzin celem związania mogącego zawierać się aldehydu. Po upływie tego czasu dodaje się 1 ctm.³ piętnasto procentowego ługu sodowego lub potasowego, a następnie 1 ctm.³ świeżo przygotowanego roztworu 2½% nitroprussidu sodowego. Wtedy w obecności acetonu powstaje wyraźne zabarwienie na różowo, które przechodzi przy zewnętrznym ochłodzeniu i dodawaniu kroplami 50% kwasu octowego w barwę fioletową lub różowofioletową. Bez acetonu występuje tylko barwa żółto-żółta, która po dodaniu kwasu octowego znika lub przechodzi w barwę brudno-żółtą.

§ 10.

Gdy obecność acetonu ściśle stwierdzono, to uznaje się daną esencję za zdatną jedynie do celów technicznych, w przeciwnym zaś razie — za zdatną do celów spożywczych.

ROZDZIAŁ II.

Określanie zawartości bezwodnika kwasu octowego, t. j. mocy esencji.

A. Przepisy dla urzędników.

§ 11.

Próba. Przeciętą próbę można odbierać tylko od naczyń mających w przybliżeniu jednaką objętość i zawierających esencję zbliżonej mocy, z różnicą nie więcej niż 2%. Z każdego naczynia odbiera się do próby po 20 ctm.³, które należy dokładnie wymieszać a następnie przystępuje się do określenia zawartości bezwodnika kwasu octowego, jak niżej.

Określenie zawartości bezwodnika kwasu.

§ 12.

Z otrzymanej próby oddziela się z pomocą pipetki lub biuretki przy temperaturze pokojowej 5 ctm.³. spuszcza się je po ściance do kolbki Erlenmajera mającej około 200 ctm. objętości i zawierającej 50 — 60 ctm.³ wody destylowanej, trzymając koniec pipetki lub biuretki tuż nad poziomem zawartości kolbki; po spłynięciu próbki trzyma się jeszcze pipetkę (biuretę) przez 15 sekund w kolbce dla dokładnego ścięnięcia resztek. Następnie dodaje się do kolbki kilka kropeł spirytusowego roztworu fenolfaleiny (1 : 100),

poczem wpuszcza się potrochu z biuretki z podziałką na 0,1 ctm. dwunormalny ług sodowy, mieszając zawartość kolbki po dolaniu każdej kropli, póki występujące stopniowo zabarwienie różowe, które z początku znika po skłóceniu płynu, nie utrwali się. Znalezione liczbę dolanych z biuretki centymetrów sześciennych ługu porównywa się z liczbami podanymi w pierwszej kolumnie przyległej tabliczki przyjmując liczbę najbardziej zbliżoną do liczby znalezionej; jeżeli liczba zużytych centymetrów ługu jednako zbliża się do dwóch sąsiednich liczb tej kolumny, przyjmuje się liczbę wyższą. Odpowiednia liczba kolumny drugiej wskazuje bezpośrednio zawartość bezwodnika kwasu octowego w badanej próbce (§ 18).

§ 13.

Ług normalny należy przechowywać w naczyniu dokładnie zamkniętym, ponieważ psuje się wskutek zetknięcia się z powietrzem i traci na swej mocy. Moc ługu należy od czasu do czasu sprawdzać za pomocą mianowania go normalnym roztworem kwasu (siarkowego, solnego lub octowego), który można nabywać w aptece lub w poważniejszym składzie aptecznym i przechowywać należy również w naczyniu szczelnie zamkniętym.

§ 14.

Sprawdzanie ługu odbywa się w następujący sposób: odmierza się 20 ctm.³ kwasu normalnego o temperaturze pokojowej i spuszcza się go pipetką lub biuretką do kolbki o objętości około 200 ctm. zawierającej 20 — 30 ctm. wody destylowanej postępując, jak wyżej (§ 12). Następnie po dodaniu kilku kropeł spirytusowego roztworu fenolfaleiny wpuszcza się ługu, przyczem około 8 ctm. można wlać odrazu potem zaś potrochu, wreszcie kroplami, póki występująca w mieszaninie barwa różowa nie utrwali się; do tego zużyte być winno nie mniej niż 9,8 i nie więcej niż 10,2 ctm.³ ługu normalnego; w przeciwnym razie należy uznać ług za niezdatny do dalszego użytku i postarać się o świeży.

§ 15.

W razie wystąpienia jakiegokolwiek wątpliwości co do przeprowadzonego zbadania danej próby esencji, należy jej pozostałość w ilości conajmniej 120 ctm.³, lub też nową odebraną próbę odesłać do zbadania w kompetentnej pracowni chemicznej.

B. Przepisy dla chemika.

§ 16.

Z otrzymanej próby odważa się 50 gram. i wlewa się je do kolby litrowej, którą następnie dopełnia się do kreski wodą o temperaturze + 15 C. Z kolby odciąga się pipetką 50 ctm.³ i po dodaniu spirytusowego roztworu fenolfaleiny tudzież ługu normalnego aż do wystąpienia trwałego zabarwienia, po czem oblicza się ilość zużytego ługu w centymetrach, a liczba ta pomnożona przez 2,4 wskaże moc danej próby, t. j. zawartość bezwodnika kwasu octowego.

§ 17.

Naczynia używane do badań powyższych muszą być gwarantowane lub też wypróbowane przez chemika co do ich ścisłości.

ROZDZIAŁ III.

Przeliczanie ilości objętościowych na wagowe.

§ 18.

Z danych o objętości esencji i jej mocy w procentach wagowych według wyników zbadania danej próby określa się wagę kwasu bezwodnego zawartej w wiadomej objętości esencji. W tym celu odszukuje się w kolumnie I tablicy II wskazującej moc esencji liczbę znalezioną w tabl. I, a odpowiednia liczba w kolumnie II tabl. II podaje współczynnik, na który należy pomnożyć daną liczbę litrów zbadanej esencji, by następnie po pomnożeniu otrzymanego iloczynu przez

T A B L I C A I.

do określania zawartości w danej próbce bezwodnika kwasu octowego.

Ilość zużytych ctm. dwunormalnego ługu sodowego	Zawartość bezwodnika kwasu w % wagowych	Ilość zużytych ctm. dwunormalnego ługu sodowego	Zawartość bezwodnika kwasu w % wagowych
1	2	1	2
0.4	1	22.6	51
0.8	2	23.0	52
1.3	3	23.5	53
1.7	4	24.0	54
2.1	5	24.4	55
2.5	6	24.9	56
3.0	7	25.3	57
3.4	8	25.8	58
3.8	9	26.3	59
4.2	10	26.7	60
4.7	11	27.2	61
5.1	12	27.6	62
5.5	13	28.1	63
6.0	14	28.6	64
6.4	15	29.0	65
6.8	16	29.5	66
7.3	17	29.9	67
7.7	18	30.4	68
8.1	19	30.9	69
8.6	20	31.3	70
9.0	21	31.8	71
9.5	22	32.2	72
9.9	23	32.7	73
10.3	24	33.1	74
10.8	25	33.6	75
11.2	26	34.0	76
11.7	27	34.5	77
12.1	28	34.9	78
12.6	29	35.4	79
13.0	30	35.8	80
13.5	31	36.3	81
13.9	32	36.7	82
14.4	33	37.2	83
14.8	34	37.6	84
15.3	35	38.0	85
15.7	36	38.5	86
16.2	37	38.9	87
16.6	38	39.3	88
17.1	39	39.8	89
17.5	40	40.2	90
18.0	41	40.6	91
18.5	42	41.0	92
18.9	43	41.4	93
19.4	44	41.8	94
19.8	45	42.2	95
20.3	46	42.6	96
20.7	47	42.9	97
21.2	48	43.3	98
21.7	49	43.6	99
22.1	50	44.0	100

liczbę wskazującą moc esencji — (tabl. I) i podzieleniu przez 100 znaleźć liczbę kilogramów bezwodnika kwasu octowego zawartą w danej objętości esencji.

§ 19.

Przykład. Ilość esencji 347,51; badanie mocy podług tabl. I wykazało 83% wagowych, którym w tablicy II odpowiada współczynnik 1,07, zatem $1,07 \times 347,5 = 371,8$ kilg. esencji o mocy 83% bezwodnika kwasu, czyli $371,8 \times 83 : 100$ kilg. = 308,6 kwasu bezwodnego. Przy obliczaniu drugi znak dziesiętny do 0,05 odrzuca się a 0,05 i więcej liczy się za 0,1.

(Dz. Ust. Nr. 3 z d. 11/I—1923 r., poz. 14).

T A B L I C A II.

do określania wagi jednego litra esencji przy cieplecie + 15° C.

Zawartość bezwodnika kwasu w % wagowych	Waga w kilogramach	Zawartość bezwodnika kwasu w % wagowych	Waga w kilogramach
1	2	1	2
1	1.00	51	1.06
2	1.00	52	1.06
3	1.00	53	1.06
4	1.01	54	1.06
5	1.01	55	1.07
6	1.01	56	1.07
7	1.01	57	1.07
8	1.01	58	1.07
9	1.01	59	1.07
10	1.01	60	1.07
11	1.02	61	1.07
12	1.02	62	1.07
13	1.02	63	1.07
14	1.02	64	1.07
15	1.02	65	1.07
16	1.02	66	1.07
17	1.02	67	1.07
18	1.03	68	1.07
19	1.03	69	1.07
20	1.03	70	1.07
21	1.03	71	1.07
22	1.03	72	1.07
23	1.03	73	1.07
24	1.03	74	1.07
25	1.04	75	1.07
26	1.04	76	1.07
27	1.04	77	1.07
28	1.04	78	1.07
29	1.04	79	1.07
30	1.04	80	1.07
31	1.04	81	1.07
32	1.04	82	1.07
33	1.04	83	1.07
34	1.05	84	1.07
35	1.05	85	1.07
36	1.05	86	1.07
37	1.05	87	1.07
38	1.05	88	1.07
39	1.05	89	1.07
40	1.05	90	1.07
41	1.05	91	1.07
42	1.05	92	1.07
43	1.06	93	1.07
44	1.06	94	1.07
45	1.06	95	1.07
46	1.06	96	1.06
47	1.06	97	1.06
48	1.06	98	1.06
49	1.06	99	1.06
50	1.06	100	1.06

URZĄD SKARBOWY

(Strona pierwsza).

WZÓR Nr. 1
(przep. o pod. od kw. oct., § 15).

OPIS WYTWÓRNI KWASU OCTOWEGO

w powiatu
ulica Nr.

W opisie na odwrotnej stronnicy umieścić należy:

- Pouczenie. 1) W razie wyrobu drzewnego kwasu octowego:
 a) pomieszczenia przeznaczone do wyrobu i oczyszczenia kwasu tudzież zawierające przewody do przepuszczania pary lub gazu kwasu octowego, oraz przeznaczone na skład kwasu, octianów i acetonu.
 b) pomieszczenia stykające się bezpośrednio z wymienionymi w p. a).
- 2) W razie wyrobu innego rodzaju kwasu octowego:
 a) pomieszczenia w których kwas octowy się wyrabia, oczyszcza, przechowuje, przerabia i pakuje.
 b) pomieszczenie stykające się bezpośrednio z wymienionymi w p. a).
 Naczynia wyszczególnia się pojedynczo.
 Akta dotyczące opisu, rysunki, plany i t. p. należy przechowywać w należyłym porządku, powisywane w osobną teczkę
 O zmianach i uzupełnieniach w stanie wytwórni, przyrządów, naczyń należy składać w urzędzie skarbowym oznajmienia w 2-ch okazach, celem odpowiedniego uzupełnienia opisu.
 Zapisy zmian należy czynić przejrzyste i czyste.

(Strona druga).

Szczegółowy opis pomieszczeń.

(Strona trzecia),

Wykaz przyrządów i naczyń.

N a c z y n i a			P r z y c h ó d		R o z c h ó d	
Liczba porz.	o z n a c z e n i e	pojemność	data	Uwagi i podpis urzęd. skarb.	data	Uwagi i podpis urzęd. skarb.
1	2	3	4	5	6	7

URZĄD SKARBOWY

(Strona pierwsza)

WZÓR Nr. 2.
(przep. o pod. od kw. oct. § 26).

K S I A Ź K A K O N T R O L I

wytwórni kwasu octowego

w pow.
ulica Nr.

(Strona druga)

Liczba porządk.	Data i godzina czynności	Zapiski o nałożeniu i zdjęciu zamknięć urzędowych	Zapiski o stanie wytwórni w czasie kontroli i podpis urzędnika.
1	2	3	4

URZĄD SKARBOWY

(Strona pierwsza)

Wzór Nr. 7.
(przep. o pod. od kw. oct. § 30).

OZNAJMIENIE A.
O zapasach kwasu octowego do rewizji
dnia192.....
w wytwórni kwasu octowego

należącej do
w

- Pouczenie.**
- 1) Przedsiębiorstwo powinno wypełnić rubr. 1 do 10 i 17 do 24.
 - 2) W działach A i B należy wymienić osobno naczynia zawierające kwas zdatny do spożycia od innych.
 - 3) Przy sprawdzaniu wagi zapasów można większą ilość naczyń wykazać w jednej pozycji, jeśli w przybliżeniu posiadają jednaką wagę brutto i netto. W takim razie należy oznaczyć wagę przeciętną naczyń w rub. 5 do 7 i wagę ogólną w rubr. 8. Moc kwasu należy określić z próby przeciętnej.
 - 4) Dane do rubr. 22 i 27 należy umieścić stosownie do szczegółowego pouczenia Min. Sk.

(Strona druga).

A. Zapasy które dają się zważyć

Liczba porządkowa	O z n a j m i e n i e									W y n i k i s p r a w d z e n i a						
	naczyń poszczególnych							Waga ogólna z rubr. 2 i 7.	Moc przeciętna w % wagowych	Ilość bezwodnego kwasu z rubr. 8 i 9	naczyń poszczególnych			Waga ogólna z rubr. 2 i 13	Moc przeciętna w % wagowych	Ilość kw. bezw. z rubr. 14 i 15.
	Liczba	Rodzaj	Znaki i Nr. Nr.	Brutto	Tara	Netto	Brutto				Tara	Netto				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
				klg.	klg.	klg.	klg.		klg.	klg.	klg.	klg.	klg.		klg.	

(Strona trzecia).

B. Zapasy które nie dają się zważyć.

Liczba porządkowa	O z n a j m i e n i e							W y n i k i s p r a w d z e n i a						
	naczyń poszczególnych				Waga jednego litra kwasu mocy z rubr. 21	Waga netto z rubr. 20 i 22	Ilość kwasu bezw. z rubr. 21 i 23	kwasu octowego						
	oznaczenie	Nr.	zawart. w litr.	Moc w % wagow.				Ilość	moc w % wagow.	Waga jednego litr. mocy z rubr. 26	Waga netto z rubr. 25 i 27	Ilość kw. bezw. z rubr. 26 i 28	U w a g a	
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
					klg.	klg.	klg.	litr.			klg.	klg.	klg.	

URZĄD SKARBOWY

(Strona pierwsza).

Wzór Nr. 8.
(przep. o pod. od kw. oct. § 30).

OZNAJMIENIE
o zapasach surowego-oczyszczonego kwasu octowego
do rewizji dnia192.....
Wytwórni kwasu octowego

- Pouczenie.**
- 1) Forma dotyczy fabryk wyrabiających kwas nie z occianów.
 - 1) Przedsiębiorstwo ma wypełnić rubr. 1 do 10 i 17 do 24.
 - 2) Przy sprawdzaniu zapasów za pomocą wagi można wpisać pewną grupę naczyń mających w przybliżeniu jednakową pojemność i zawierających kwas jednej i tej samej mocy pod jedną wspólną pozycją. W takim wypadku należy w rubr. 5 i 7 wskazać wagę przeciętną naczyń a w rub. 8 wagę ogólną naczyń pod tą pozycją wymienionych. Moc powinna być określona z próby przeciętnej stosownie do pouczenia Min. Skarbu.
 - 3) Dane do rubr. 22 i 27 otrzymuje się podług pouczenia Min. Skarbu.

(Strona druga identyczna z wzorem Nr. 7).

URZĄD SKARBOWY

(strona pierwsza)

WZÓR Nr. 9
(przep. o pod. od kw. oct. § 32)P R O T O K Ó Ł
sprawdzenia zapasów wytwórni kwasu octowegow
dnia 192.....
Decyzja Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów

Działo się dnia

- A. Kwas octowy.
Według książki składowej wydano od ostatniej rewizji
Przy obecnej rewizji stwierdzono pozostałość
r a z e m
Z tego potrąca się zapas kwasu octowego stwierdzony
przy rewizji poprzedniej
Zatem w wytwórni wyrobiono od ostatniej rewizji
Według księgi składowej zużyto w wytwórni
Od ostatniej rewizji occianu wapnia
Zatem wydajność wynosi z rubr. 1 i 2
Wydajność według oznajmienia
zatem { mniej
 \ więcej
- B. Occian wapnia przychód od rewizji po-
przedniej łącznie ze stwierdzoną obecnie pozostałością
rozchód od poprzedniej rewizji
pozostałość książkowa
stwierdzono według oznajmienia
zatem { mniej
 \ więcej

Kwas bezwodny kg.	Occian wa- pnia zawar- tość 80 % kg.	Wydajność w %	Ostatnia rewizja działa się 2. Pozostałość kwasu bezwodnego przy osta- tniej rewizji
1	2	3	4
			1. kg. 2. kg.

URZĄD SKARBOWY

(strona pierwsza)

WZÓR Nr. 10
(przep. o pod. od kw. oct. § 32)P R O T O K Ó Ł
sprawdzenia zapasów wytwórni kwasu octowegow
dnia 192.....
Decyzja Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów.

(strona druga)

Działo się dnia 192.....

- A. Oczyszczony kwas octowy.
Według książki składowej wydano od rewizji poprzedniej
stwierdzono zapas według załączonego oznajmienia
r a z e m
z tego potrąca się pozostałość przy rewizji poprzedniej
zatem w wytwórni wyrobiono od ostatniej rewizji
do wyrobu oczyszczonego kwasu octowego zużyto w wy-
twórni kwasu nieoczyszczonego od rewizji poprzedniej
Zatem wydajność wynosi z rubr. 1 i 2
Wydajność przeciętna podług oznajmień
zatem { mniej
 \ więcej
- B. Nieoczyszczony kwas octowy.
Przychód od rewizji poprzedniej łącznie ze stwierdzoną
obecnie pozostałością
rozchód od rewizji poprzedniej
pozostałość książkowa
stwierdzono według oznajmienia
zatem { mniej
 \ więcej

Oczyszczony kw. oct. (kw. bezw.) kg.	Surowy kw. oct. (kw. bezw.) kg.	Wydajność w %	1. Ostatnia rewizja działa się 2. Pozostałość kwasu bezwodnego przy osta- tniej rewizji
1	2	3	4
			1. kg. 2. kg.

(strona trzecia)

MINISTERSTWO SKARBU
IZBA SKARBOWA

WZÓR Nr. 13
(przep. o pod. od kw. oct. § 47).

dn. 192

L.

Z E Z W O L E N I E

(ważne na rok 192....)

Firmie N. N. w zezwala się nabywać w ciągu roku
nieopodatkowany kwas octowy w ilości klg. słownie
..... klg. kwasu bezwodnego.

Zezwolenie niniejsze wydaje się z następującymi zastrzeżeniami:

- 1) Nie wolno odstąpić zezwolenia osobie trzeciej,
- 2) Przy nabywaniu kwasu octowego należy za każdym razem okazywać zezwolenie sprzedającemu, który oznaczy na niem wydaną ilość. Przy odbiorze kwasu w zbiornikach kolejowych należy oznaczyć na zezwoleniu ilość skryształizowanego osadu pozostałego w zbiorniku po zlaniu odebranej zawartości kwasu.
- 3) Kwasu octowego wolno używać tylko do
- 4) Na przychód i rozchód kwasu octowego należy prowadzić książki według ustalonego wzoru.
- 5) Zezwolenie niniejsze ma być dołączone do podania o nowe zezwolenie, a w każdym razie złożone władzy skarbowej i instancji nie później niż w ośm dni po czasie wygaśnięcia.

(pieczęć)

(podpis)

URZĄD SKARBOWY

(strona pierwsza)

WZÓR Nr. 14
(przep. o pod. od kw. oct. § 50).

K S I Ę G A M A G A Z Y N O W A
na przychód i rozchód kwasu octowego przeznaczonego do celów
technicznych i zwolnionego od podatku.

(nazwa zakładu)

w pow.

ul. Nr.

na rok

P R Z Y C H Ó D

(strona druga)

Data	Waga netto kwasu oct. kg.	Moc kwasu oct. % wag.	Ilość kwasu oct. z kolumn 2 i 3	Skąd przybył kwas octowy i nazwisko wytwórcy	U w a g i
1	2	3	4	5	6

(strona trzecia)

R O Z C H Ó D

Data	Waga netto kwasu oct.	Moc kwasu oct. % wag.	Ilość kwasu oct. z kolumn 8 i 9	Przeznaczenie kwasu octowego	U w a g i
7	8	9	10	11	12

MINISTERSTWO SKARBU
IZBA SKARBOWA

Wzór Nr. 15.
(przep. o opodat. kw. oct. § 53).

dnia.....
L.

Z E Z W O L E N I E

na prawo sprzedaży kwasu octowego otrzymanego pod wężłem podatku, ważne na rok.....
Zezwala się P.....

w..... przy ul..... Nr..... w ciągu r.....
sprzedawać kwas octowy otrzymany pod wężłem podatku spożywczego z zachowaniem następujących warunków:

- 1) Zezwolenie niniejsze nie może być nikomu odstąpione.
- 2) Kwas octowy wolno przechowywać jedynie w pomieszczeniu oznajmionem władzy Skarbowej.
- 3) Kwas octowy wolno sprzedawać jedynie osobom uprawnionym do handlu lub przerabiania kwasu stosownie do posiadanych przez nich uprawnień; wydawać należy jednorazowo nie mniej niż 2 kg.
- 4) Sprzedane ilości należy za każdym razem wpisać na uprawnieniu przedstawionym przez nabywcę.
- 5) Na przychód i rozchód kwasu należy prowadzić ksiązkę magazynową.
- 6) Zezwolenie niniejsze należy po upływie terminu ważności oddać do dalszej dyspozycji urzędowi akcyz i monopolów.

(pieczęć)

(podpis)

(Strona pierwsza).

Wzór Nr. 16.
(przep. o opodat. kw. oct. § 54).

KSIĘGA MAGAZYNOWA
sprzedaży kwasu octowego otrzymanego pod wężłem podatku
Składu.....

w..... pow.....
ul..... Nr.....
na r. 1921.....

(Strona druga).

Przychód.

Data	Waga netto kw. oct.	Moc w % wag.	Ilość kw. oct. z kol. 2 i 3	Od kogo i skąd otrzymano przesyłkę
	klg.		klg.	
1	2	3	4	5

(Strona trzecia).

Rozchód.

Data	Waga netto kw. oct.	Moc w % wag.	Ilość kw. oct. z kol. 7 i 8	Komu wydano	Na podstawie jakiego uprawnienia daty i liczby
	klg.		klg.		
6	7	8	9	10	11

39.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1922 r.

w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ust. z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i art. 1 ustawy z 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyrażenie „olej kopaliny” i „podatek konsumpcyjny” używane w austriackiej ustawie z 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 55), której moc obowiązującą rozszerzono rozporządzeniem Rady Ministrów z 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 717) na cały obszar Rzeczypospolitej zastępuje się wyrażeniami „olej mineralny” i „podatek od zużycia”.

§ 2. Uchyła się moc obowiązującą § 1 powyższej austriackiej ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 55) wraz ze zmianami dokonanymi w części VI cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 lipca 1899 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 120).

§ 3. Podatek od zużycia oleju mineralnego przewidziany w § 2 austriackiej ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 55), podwyższony rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 17 listopada 1921 r. do kwoty 4,000 mk. od 100 kg. wagi netto zmienia się w następujący sposób:

a) oleje mineralne o gęstości do 750° Areometra przy + 12° R (+ 15° C) od 100 kg. — 15,000 mk.;

b) oleje mineralne o gęstości ponad 750° do 865° Areometra przy + 12° R (+ 15° C) od 100 kg. — 10,000 mk.;

c) oleje mineralne o gęstości ponad 865° do 885° Areometra przy + 12° R (+ 15° C) od 100 kg.:

1) nierafinowane — 1,000 mk.,

2) rafinowane — 2,000 mk.;

d) oleje mineralne o gęstości ponad 885° Areometra przy + 12° R (+ 15° C), tudzież ropał i wazelina od 100 kg. — 3,000 mk.;

e) parafina i świece od 100 kg — 6,000 mk.;

f) asfalt miękki i twardy, koks i gudron (maż) od 100 kg. — 1,000 mk.

§ 4. Minister Skarbu uprawniony jest do obniżenia podatku od zużycia olejów mineralnych wymienionych w § 3 lit. a), b), c), przeznaczonych do poruszania motorów w przemyśle, do oczyszczania szybów naftowych, do nawęglania gazu świetlnego na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych, wreszcie jako środek opałowy rozpoczynający lub wyciągowy w przemyśle na warunkach określonych w rozporządzeniu wykonawczem.

Również uprawniony jest Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu zwalniać wszelkie oleje mineralne przeznaczone na wywóz za granicę Rzeczypospolitej w całości lub w części od podatku od zużycia przewidzianego w § 3.

§ 5. Zapasy oleju mineralnego wymienionego w § 3 pod lit. a) i b) znajdujące się poza rafinerjami nafty w ilości ponad 100 kg. podlegają zgło-

szczeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w ciągu trzech dni wedle stanu z dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Oleje mineralne wymienione w § 3 przywożone z obszaru wolnego miasta Gdańska lub z obszaru Województwa Śląskiego na obszar obowiązujący niniejszego rozporządzenia podlegają podatkowi od zużycia w wysokości wymienionej w § 3.

§ 7. Niezgłoszenie posiadanego zapasu olejów mineralnych, wymienionych w § 3 lit. a) i b) w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 5 celem dodatkowego opodatkowania podlega ukaraniu a) na obszarze b. zaboru austriackiego narówni z wywozem oleju mineralnego z rafinerji i nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912).

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem Województwa Śląskiego.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Sikorski.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30/XII 1922 r. Nr. 116, poz. 1054).

40

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. o podwyższeniu podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 1054), zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatkowi od zużycia wymienionemu w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. podlegają wszelkie przetwory ropy naftowej, tak krajowe, jak i zagraniczne, wymienione w tymże § 3, uzyskane przez rafinowanie, względnie oczyszczenie ropy naftowej, z wyjątkiem odpadków po procesie rafinacyjnym, jak np. kwasy naftynowe i t. d.

§ 2. Przedsiębiorstwa, przerabiające opodatkowane już półprodukty ropy naftowej, jak np. ropał i t. p., na przetwory dalsze, podlegające wyższemu podatkowi od zużycia, opłacają podatek od uzyskanych przetworów końcowych w wysokości, wymienionej w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, po potrąceniu jednak z niego opłaconego już podatku od półproduktów.

§ 3. Opłaty skarbowe od przetworów ropy naftowej, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1920 r., art. 8 (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 551),

zmienione w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 219), znosi się z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Warunki opustu podatku od zużycia oleju mineralnego, przeznaczanego na cele, przewidziane w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 roku, unormowane są przepisami, zawartymi w osobnej instrukcji do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Dotychczasowe zwolnienia od podatku, przewidzianego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 717), tracą swą ważność z dniem 28 lutego 1923 r. Począwszy zatem od 1 marca 1923 r., nie mogą być wydawane z rafinerji nafty oleje mineralne z uwolnieniem od podatku na podstawie pozwoleń władz skarbowych, wydanych przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Oleje mineralne, wymienione w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r., przeznaczone na wywóz za granicę Rzeczypospolitej lub na obszar w. m. Gdańska, zwalnia się, aż do odwołania od opłaty podatku od zużycia, przewidzianego w powyższym § 3, przy zachowaniu dotychczas obowiązujących przepisów o wywozie przetworów ropy naftowej za granicę Rzeczypospolitej, względnie o przekazywaniu ich na obszar w. m. Gdańska.

§ 7. Dodatkowemu podatkowi od zużycia, przewidzianemu w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów, podlegają oleje mineralne o gęstości do 865° areometra przy + 12° R. (+ 15° C.) i to w następującej wysokości:

a) oleje mineralne o gęstości do 750° ar. od 100 kg. po 11.000 mk.;

b) oleje mineralne o gęstości ponad 750° do 865° ar. od 100 kg. po 6.000 mk.

§ 8. Nie podlegają zgłoszeniu, a tem samem i dodatkowemu opodatkowaniu:

1) zapasy oleju mineralnego do 100 kg. włącznie;

2) wszelkie zapasy oleju mineralnego, znajdujące się w rafinerjach nafty, jakoteż

3) zapasy tegoż oleju, zwolnione od podatku od zużycia, o ile są używane na cele, przewidziane w odnośnym rozporządzeniu właściwej władzy skarbowej.

U w a g a: Zwolniona od podatku nafta do orki motorowej, używana jednak obecnie na inny cel, np. do oświetlenia, podlega podatkowi w całej wysokości, t. j. w kwocie 10.000 mk. od 100 kg.

§ 9. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. zapasy oleju mineralnego, wymienione w § 3, w ilości ponad 100 kg., z wyjątkiem zapasów, o których wspomniano w § 8, obowiązany jest zgłosić je w ciągu dni 3 po ogłoszeniu powołanego rozporządzenia Rady Ministrów:

a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej;

b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie

c) na obszarze b. zaboru pruskiego w kontroli skarbowej w sposób, podany w § 12 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas oleju mineralnego (§ 7), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 11. Przesyłki oleju mineralnego (§ 7), znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w transporcie z rafinerji nafty, ma odbiorca w ciągu 3 dni po nadejściu do miejsca prze-

znaczenia zgłosić, celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej, wymienionej w § 9.

§ 12. Zgłoszenie należy wnosić w trzech równobrzmiących egzemplarzach, podając w niem:

a) wagę (netto) oleju mineralnego, podlegającego dodatkowemu podatkowi w kilogramach;

b) stopień gęstości (na podstawie zbadania areometrem lub też wedle faktury, wystawionej przez rafinerję nafty);

c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego oleju mineralnego;

d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza tegoż oleju.

§ 13. Kontrola skarbową przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od zgłoszonego zapasu, wypisuje na wszystkich trzech egzemplarzach bieżący numer zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu, kwotę przypadającego dodatkowego podatku od zużycia, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca jeden egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego), po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku, celem przedłożenia go izbie skarbowej.

§ 14. Kontrola skarbową, przyjmująca zgłoszenie, ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły, podane w oznajmieniu, zgodne są z prawdą.

§ 15. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek od zużycia, ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r., lub też wpłacony za pośrednictwem P. K. O. na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek od zużycia oleju mineralnego należy ściągnąć w drodze przymusowej i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki, obliczonymi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

§ 16. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku od zużycia od zgłoszonych zapasów oleju mineralnego, w razie okoliczności, wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących; w tym wypadku jednak zapasy oleju mineralnego muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłaty podatku.

§ 17. Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów oleju mineralnego i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu, dział VI, § 2, poz. 9.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 11 stycznia 1923 r., Nr. 3, poz. 16).

41.

OKÓLNIK L. 12550/22/D.A.M.-W. a.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV.

Celem ułatwienia obrotu spirytusem, na co pozwala obecnie znaczne wzmoczenie się produkcji tegoż, oraz odciążenia władz skarbowych od czynności, związanych z udzielaniem uprawnień na pobór tego artykułu, Ministerstwo Skarbu uznaje za wskazane poczynić zmiany i uzupełnienia w swem zarządzeniu z d. 10 grudnia 1921 r. L. 12739/22, wynikające z zamieszczonych poniżej postanowień:

I. Spirytus czysty dla potrzeb przedsiębiorstw i osób opłacających pełny podatek konsumcyjny, może być pobierany w dowolnej ilości za okazaniem zaświadczeń, stwierdzających uruchomienie przedsiębiorstwa, względnie potrzebę spirytusu do wykonywania odnośnych czynności profesjonalnych. Zaświadczeń tych mają udzielać: dla fabryk wódek — właściwe urzędy akcyz i monopolów, dla zakładów farmaceutycznych, perfumeryjnych i kosmetycznych — urzędy przemysłowe I instancji, dla aptek, lekarzy, weterynarzy, felczerek i akuszerki — lekarze urzędowi.

II. Zakładom, używającym spirytusu do celów technicznych, a korzystającym na podstawie § 2 Rozp. Min. Sk. z d. 28/X 1921 r. (Dz. U. r. 1921 Nr. 96, poz. 705) z prawa poboru jego w postaci skażonej za opłatą podatku zniżonego na 20% oraz zakładom pobierającym na mocy tegoż rozporządzenia spirytus bez podatku (cietownie, rozlewnie spirytusu skażonego), artykuł ten mają przydzielać urzędy akcyz i monopolów w dowolnej ilości na podstawie zaświadczeń urzędów I instancji co do uruchomienia przedsiębiorstwa względnie na podstawie posiadanych we własnym urzędzie informacji dotyczących faktu uruchomienia.

III. Zezwolenie na pobór spirytusu czystego i skażonego dla zakładów korzystających, po myśli wspomnianego rozporządzenia, ze zniżki podatku na 10% (szpitalom, aptekom szpitalnym, zakładom naukowym oraz zakładom doświadczalnym, które założono w celach ogólnospołecznych) mają przydzielać nadal Izby Skarbowe na warunkach dotychczasowych.

IV. Pobór spirytusu czystego, względnie skażonego do specjalnych celów technicznych, zwalnianego całkowicie od podatku na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, będzie się odbywał na skutek zarządzeń Ministerstwa Skarbu po przedłożeniu przez zainteresowanych zaświadczeń odnośnego Ministerstwa względnie upoważnionej przez nie władzy II instancji co do ilości zapożebowania.

Warszawa, d. 15 stycznia 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. Mikulecki.*

Podsekretarz Stanu.

42.

OKÓLNIK L. 370/23/D. A. M. — W. a.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV

(wszystkie i Woj. Śląs. — Wydz. Sk. w Katowicach).

W §§ 3 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 31/V 1921 r. (Dz. Urz. M. S. Nr. 25, p. 299)

ustalono normy pojemności kadzi fermentacyjnych, tudzież wydajności drożdży przy przerobieniu surowców zbożowych. Obecnie drożdżownie przystępują do przerobu ziemniaków, dla których odnośnych norm powołane rozporządzenie nie przewiduje.

Ponieważ zawartość skrobi w ziemniakach i w zbożu ma się średnio jak 1:3½, należy przeto wymienione normy odpowiednio ustosunkować.

Z tych względów ustala się pojemność kadzi fermentacyjnych (§ 3 rozp.) na cetnar metryczny ziemniaków na trzy hektolitry, wydajność zaś drożdży prasowanych z jednego cetnara metr. ziemniaków przyjmuje się najmniej trzy kilogramy przy starym systemie wyrobu i pięć klg. przy nowym systemie. Takie normy należy stosować w oznajmieniach (deklaracjach ruchu) drożdżowni (§ 9), tudzież w rozrachunku z niemi (§ 15) za przypadający podatek od wyrobionych drożdży.

O zarządzeniu niniejszem należy powiadomić wytwórców dla zastosowania się.

Warszawa, d. 14 stycznia 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. Mikulecki,*

Podsekretarz Stanu.

Monopol tytoniowy.

43.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 grudnia 1922 roku

w przedmiocie wykonania art. 20 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Przeprowadzenie perjurycznych lub nagłych rewizji w przedsiębiorstwach i u osób prywatnych.

W myśl art. 20 ustawy z dnia 1 czerwca b. r. o monopolu tytoniowym mają władze skarbowe prawo w wypadkach uzasadnionego podejrzenia wykroczeń przeciwko wymaganiom tej ustawy przedsiębiorca w drodze administracyjnej perjuryczne lub nagłe rewizje w przedsiębiorstwach i u osób prywatnych.

W sprawie tych rewizji wydaje niniejszem Minister Skarbu następujące postanowienia szczegółowe.

I. Rewizje perjuryczne.

Rewizje te mają być wykonywane w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych w hurtowniach, w sklepach tytoniowych i u tak zwanych skrzynkarzy tytoniowych, tak często, jak są potrzebne, a przedmiotem rewizji są zapasy wyrobów tytoniowych i wykazy, o ile przedsiębiorstwo do prowadzenia ich jest obowiązane.

W tych prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, które stoją pod stałą kontrolą skarbową, ogranicza się rewizja perjuryczna do kontroli przydzielonego fabryce funkcjonariusza skarbowego.

Rewizje odbywają się w dniach roboczych i w dzień, t. j. od wschodu do zachodu słońca z wyjątkiem wypadku, w którym przedsiębiorstwo pracuje w dzień świąteczny lub w nocy. Przy rewizji należy bezwarunkowo unikać wszelkiego zatamowania lub przerwy w ruchu przedsiębiorstwa, o ile cel rewizji na to pozwala.

W mieszkaniach przedsiębiorcy i jego pomocników i u osób prywatnych, do przedsiębiorstwa nie na-

leżących, rewizji perjodycznych wykonywać nie wolno.

II. Rewizje nagłe.

Rewizje nagłe w sprawach tytoniowych można wykonywać w każdym przedsiębiorstwie choćby nie tytoniowym i u osób prywatnych bez ograniczenia lokalu i czasu jednak tylko w razie, jeżeli istnieje niewątpliwe i z ważnych powodów uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorstwo lub osoby, u których ma się odbyć rewizja:

- 1) popełniły wykroczenie przeciwko postanowieniom ustawy o monopolu tytoniowym lub wzięły udział w takim przekroczeniu,
- 2) że się u nich znajduje przedmiot lub sprawca przekroczenia albo środki pomocnicze, do jego popelnienia służące,
- 3) że się u nich prowadzi bez koncesji potajemnie przedsiębiorstwo ustawą monopolową zabezpieczone.

Oprócz tych wypadków można wykonać rewizję, nagłe tylko w razie, jeżeli to się okaże koniecznym celem ujęcia osoby uciekającej a przychwyconej na gorącym uczynku.

Rewizje nagłe wykonuje się z wyjątkiem wypadku przechwycenia na gorącym uczynku w asystencji funkcjonariusza, delegowanego przez miejscową Władzę bezpieczeństwa publicznego lub w braku takiej Władzy na miejscu w asystencji członka Zarządu gminnego albo jeżeli i to niemożliwe w asystencji osoby prywatnej w miejscu zamieszkałej a zaufania godnej.

Nadto konieczna jest przy rewizji obecność osoby, u której rewizja się odbywała albo jeżeli ta jest nieobecna osoby, której poruczono dozór nad dotyczącym lokalem lub budynkiem. Osobie tej należy na żądanie okazać pisemne upoważnienie do przedsięwzięcia rewizji jednak bez wyjawienia jej powodów i celu.

Jeżeli dotyczący lokal lub budynek zastano zamkniętym, należy posłać po posiadacza klucza i oczekiwać, aż do jego przybycia zabezpieczając równocześnie wszystkie wejścia. Gdyby jednak z tego powodu miała powstać dłuższa zwłoka, mogąca udaremnić rewizję, a zabezpieczenie lokalu przez nałożenie pieczęci urzędowych lub postawienie straży byłoby niemożliwym lub nie celowym, to można dotyczący lokal lub budynek na wyraźne polecenie i pod własną odpowiedzialnością kierującego rewizją otworzyć w inny sposób.

Przy rewizji można otwierać wszystkie znajdujące się w lokalu schowki, zachowując jednak przy tej czynności wszelki możliwy wzgląd na osoby lub przedsiębiorstwo, u których się rewizja odbywa i unikając niepotrzebnego rozgłosu.

Po ukończeniu każdej rewizji nagłej spisuje się na miejscu krótki protokół zawierający dzień, obecne osoby, cel i rezultat rewizji.

Rewizje nagłe u czynnych urzędników państwowych i u osób wojskowych, będących w służbie czynnej mogą być przedsięwzięte tylko za poprzednim zawiadomieniem dotyczącym bezpośredniego przełożonego, a nadto u urzędników zawsze w asystencji delegata Władzy bezpieczeństwa publicznego, u wojskowych zaś w asystencji, jaką wspomniany przełożony wyznaczy.

III. Zarządzenie rewizji.

Rewizje perjodyczne może przedsięwziąć każdy funkcjonariusz Kontroli skarbowej, bądź to na mocy swego urzędu, bądź też na mocy polecenia wydanego mu przez dotyczący Urząd Akcyz i Monopoli Państwowych lub przez Inspektora Kontroli skarbowej.

Do zarządzenia rewizji nagłych uprawnia się oprócz Gen. Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, Izby Skarbowej, która wyda ogólne upoważnienie wszystkim Naczelnikom podległych sobie Urzędów Akcyz i Monopoli Państwowych.

Naczelnik tego Urzędu może jeżeli to uzna za potrzebne udzielić takiego ogólnego upoważnienia tym Inspektorom Kontroli skarbowej, którzy na mocy swej dotychczasowej kwalifikacji służbowej i ze względu na udowodniony fakt w postępowaniu ze stronami dają rękojmię, że powyższe przepisy ściśle stosować będą i żadnych nadużyć się nie dopuszczają.

Upoważnienia ogólne wydaje się pisemnie z wymienieniem imienia, nazwiska i tytułu służbowego upoważnionego.

Jeżeli posiadacz ogólnego upoważnienia osobiście rewizji nagłej nie przeprowadza, to wydaje on pisemne polecenie szczegółowe, w którym należy wymienić imię, nazwisko i tytuł służbowy funkcjonariusza do rewizji upoważnionego, osobę u której ma się rewizja odbyć, a nadto powód i cel rewizji.

Jako powód podaje się ogólnikowo podejrzenie popelnienia wykroczenia skarbowego, celem zaś rewizji nagłej może być wykrycie przedmiotu lub sprawcy przekroczenia, albo środków pomocniczych lub też ujawnienie przedsiębiorstwa tytoniowego prowadzonego bez koncesji.

Zarządzenie rewizji nagłej u urzędnika państwowego lub u osoby wojskowej, o ile ten urzędnik lub wojskowy pozostaje w czynnej służbie, uzależnia Ministerstwo Skarbu w każdym wypadku od decyzji Izby Skarbowej, która wyda w takim razie odnośne polecenie szczegółowe.

Protokół sporządzony na miejscu po ukończeniu każdej rewizji nagłej przedłoży funkcjonariusz kierujący rewizją temu przełożonemu, który wydał polecenie do jej przeprowadzenia.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, aż do wydania „Ustawy karnej Skarbowej”, która sprawę rewizji skarbowych w sposób zasadniczy ureguluje.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Przepisy celne.

44.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia punktu 10 artykułu 10 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 roku oraz postanowienia Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Punkt 10 artykułu 10 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

Punkt 10 artykułu 10:

wzory i próbki towarów nienadające się do innego użytku.

Ilość i rodzaj towarów monopolowych oraz środków spożywczych, podlegających jako próbki zwolnieniu od cła i opłaty wewnętrznej, jak również warunki zwolnienia, ustali Minister Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11 stycznia 1923 r. Nr. 3, poz. 13).

45.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia § 7 ustępu do p. 10 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp do poz. 10 paragrafu 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64) uzupełnia się przez dodanie następujących ustępów.

Pozatem wolne są od cła i opłat wewnętrznych próbki niżej wyszczególnionych towarów, o ile są sprowadzane przez osoby i stowarzyszenia handlowe trudniące się importem odnośnych towarów, lub też są przywożone przez agentów zagranicznych firm eksportowych oraz o ile te próbki pod względem różności gatunku towaru i sposobu opakowania nie wzbudzają wątpliwości co do ich przeznaczenia:

a) spirytualja i wina o łącznej wadze jednego naczynia z towarem nie wyżej 150 gr., pochodzące z krajów, z którymi zostały zawarte odpowiednie umowy i które przestrzegają zasad wzajemności.

b) tak zw. towary kolonialne:

1) wanilja, szafran, kardamona, kwiat i galka muskatołowa, cynamon, pieprz, imbir, goździki, badjanek, majeranek o wadze próbki nie wyżej 50 gr. z bezpośrednim opakowaniem,

2) inne — jak herbata, kawa, ryż, owoce suszone i t. d. o wadze próbki nie wyżej 250 gr. z bezpośrednim opakowaniem.

Uwaga: Osoby i stowarzyszenia, otrzymujące z zagranicy próbki towarów wymienionych pod literami a — b winny na żądanie urzędu celnego przedstawić odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające, że zajmują się eksportem, względnie importem odnośnych towarów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11 stycznia 1923 r. Nr. 3, poz. 12).

46.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 stycznia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r., w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 783) wprowadza się następujące zmiany:

a) w § 46 opłatę do każdego 200 kg. towarów nieopakowanych podwyższa się do 25 mk., a od każdego 100 kg. towarów, opakowanych w zupełności lub częściowo do 50 mk.

Opłata statystyczna od węgla kamiennego, brunatnego i torfowego, cegiełek węglowych (brykietów), oraz koksu i torfu (poz. 79 taryfy celnej z dnia 4 listopada 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 510) pozostaje dotychczasowa, t. j. wynosi po 5 mk. od 200 kg.,

b) w § 47 opłaty zostają podwyższone do:
200 mk. od 1 sztuki konia lub bydła rogatego,
100 mk. od 1 sztuki owcy lub świni,
50 mk. od każdego 2 sztuk ptactwa wszelkiego i

50 mk. od 1 sztuki innych zwierząt żywych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 10 dni po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Sikorski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

(—) *Ludwik Zagórny - Marynowski.*

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

(—) *Moszczyński.*

(„Monitor Polski” Nr. 15 z dn. 19 stycznia 1923 r.).

47.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 2 stycznia 1923 r.

w sprawie osobnych ulg celnych dla górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r., oraz art. 4 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r., o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw, oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 388) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od cła na przeciąg czasu od dnia 15 stycznia 1923 r. do dnia 14 kwietnia 1923 r. włącznie następujące towary, o ile przychodzą z zakładów wytwórczych niemieckiej części byłego górnośląskiego obszaru plebiscytowego, celem użytkowania lub przerobu w zakładach wytwórczych polskiej części tego obszaru.

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru.
139 p. 1	Surowiec żelaza wszelki, oprócz oddzielnie wymienionego.
z 98 p. 2	Amoniak w roztworze (wodzian amonu).
80 p. 2 a, b	Smola z węgla kamiennego: a) surowa, b) preparowana i pak.
112 p. 1 Uwa- ga (112 p. 1b i 153 p. 1b)	Kwas węglany płynny w butlach metalowych.

Towary powyższe będą odprawiane przez urzędy celne górnośląskiej części województwa śląskiego bez cła po przedstawieniu zaświadczenia wydziału przemysłu i handlu województwa śląskiego, wymieniającego zakład wytwórczy, który dany towar wyprodukował i zakład wytwórczy, który dany towar odbiera.

§ 2. Upoważnia się dyrekcję ceł w Mysłowicach do zwalniania w porozumieniu z wojewodą śląskim (wydziałem przemysłu i handlu) od cła przedmiotów, przeznaczonych do czasowego (przejściowego) użytku (art. 12 lit. c rozporządzenia o taryfie celnej — Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 51, poz. 314). Upoważnienia niniejszego udziela się na okres od dnia 1 stycznia 1923 r. do dn. 30 czerwca 1923 r. włącznie, a wydane zwolnienia ważne są do upływu oznaczonego w nich terminu.

§ 3. Upoważnienie, zawarte w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 62, poz. 556), uzupełnia się przez upoważnienie następujące:

Dyrekcja ceł w Mysłowicach może w porozumieniu z Wojewodą Śląskim (wydziałem przemysłu i handlu) wydawać pozwolenia na obrót do uszlachetnienia i naprawy (zwalniać od cła z tego tytułu), zarówno czynny, jak bierny (art. 12 lit. a i b rozporządzenia o taryfie celnej — Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 51, poz. 314) bez względu na to, czy dany towar można sprowadzać z pozostałej części obszaru Reczypospolitej Polskiej, lub czy dany przedmiot może być uszlachetniony, względnie naprawiony, na pozostałej części obszaru Reczypospolitej Polskiej.

Niniejszego uzupełniającego upoważnienia udziela się na czas od dnia 1 stycznia 1923 r. do końca lutego 1923 r., z zastosowaniem wyłącznie na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Terminy, wyznaczone w wyżej wzmiankowanych pozwoleniach dla dokonania obrotu uszlachetniającego, względnie naprawy, nie mogą przekraczać okresu rocznego od daty wydania pozwolenia.

§ 4. Wszelkie zwolnienia od cła, wydane przez dyrekcję ceł w Mysłowicach, na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 647) tracą swoją moc ostatecznie dnia 31 sierpnia 1923 r. Te zwolnienia od cła, które wygasają przed dniem 31 sierpnia 1923 r., mogą być przez dyrekcję ceł w Mysłowicach do dnia tego przedłużone, o ile dotyczą maszyn, narzędzi, instalacji fabrycznych i części tychże przedmiotów, z wyłączeniem zatem surowców, półsurowców, półfabrykatów i pomocniczych artykułów technicznych.

§ 5. Upoważnia się dyrekcję ceł w Mysłowic-

cach do zwalniania od cła w porozumieniu z wojewodą śląskim (wydziałem przemysłu i handlu — względnie o ile chodzi o artykuły monopolowe lub podlegające opłatom wewnętrznym, również z wydziałem skarbowym) następujących towarów, o ile sprowadzane są w ilościach odpowiadających istotnej potrzebie przez organizacje urzędnicze i robotnicze lub przez organy rządowe, komunalne i fabryczne do własnego użytku urzędników i robotników:

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru.
1/21 p. 3	Tytoń prasowany,
2/29	Piwo,
3/57 p. 1, 2	Wszelkie obuwie, z wyjątkiem lakierowanego i z materji jedwabnej,
4/205 p. 1 c, d	Bielizna i odzież, wykończona i nie wykończona, zwykła, dziana lub z tkanin, oprócz jedwabnych i półjedwabnych,
5/210 p. 1, 4, 5	Kapelusze i czapki.

Upoważnienia niniejszego udziela się na okres od dnia 1 stycznia 1923 roku do dnia 31 marca 1923 r. włącznie, przy czem zwolnienia od cła, przyznane na podstawie niniejszego upoważnienia, ważne są na przeciąg trzech miesięcy od daty ich wydania.

§ 6. Moc obowiązującą upoważnienia, zawartego w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 października 1922 r., w sprawie czasowego zwolnienia od cła artykułów lekarskich na potrzeby górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 861) przedłuża się do dnia 31 marca 1923 r. włącznie.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. U. R. P. Nr. 6 z d. 22 stycznia 1923 r., poz. 40).

48.

OKÓLNIA L. DC/28/II 23

z dn. 10 stycznia 1923 r.

w sprawie przewozu przez podróżnych wyrobów tytoniowych.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach i Gdańsku, Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie, oraz wszystkich urzędów celnych.

Wobec istniejącej różnicy w określeniu ilości wyrobów tytoniowych, jakie mogą być przewożone w ruchu podróżnych według § 7 do poz. 11 rozporządzenia z dnia 13.XII 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. Ust. Nr. 11 poz. 64 z 1921 r.) i art. 10 ustawy o monopolu tytoniowym z dn. 1.VI 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 47, poz. 409 z 1922 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepuszczanie wyrobów tytoniowych w ruchu podróżnych winno się odbywać według norm ustalonych wspomnianą wyżej ustawą o monopolu tytoniowym.

Jednocześnie zaznacza się, że ulgi przewidziane w art. 10 ustawy o monopolu tytoniowym nie mogą być stosowane do osób przekraczających granicę w ruchu granicznym za przepustkami i

że artykuł 3 ustawy określa ściśle, co należy rozumieć pod wyrobami tytoniowymi.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Cel.

49.

OKÓLNIK L. DC/15/II/23

z dn. 12 stycznia 1923 r.

w sprawie zwalniania od cła części wagonów, wypożyczonych za granicą.

Do Dyrekcji Cel w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach i Gdańsku, Izby Skarbowych we Lwowie i Krakowie, oraz wszystkich urzędów celnych.

Przybywające z zagranicy dla kolei zapasowe części wagonowe, należące do wagonów wypożyczonych zagranicą, poleca się zwalniać od cła na zasadzie zaświadczeń odnośnych zarządów polskich kolei, stwierdzających, że dane części faktycznie należą do wypożyczonego wagonu.

W zaświadczeniu winny być wskazane cechy i numer wagonu, do którego nadesłano części nowe.

Odprawę wspomnianych wyżej części wagonów można skutecznie na zasadzie zgłoszeń ustnych.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Cel.

50.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie uruchomienia Dyrekcji Cel w Wilnie.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. (Dziennik Ustaw Nr. 91 poz. 846) została uruchomiona Dyrekcja Cel w Wilnie, która rozpoczęła dnia 13 stycznia 1923 r. swoją działalność, jako Władza II instancji z terytorjalnym zakresem działania na obszar Ziemi Wileńskiej, Województwa Nowogródzkiego i z Województwa Białostockiego powiatów: Suwalskiego, Augustowskiego, Sejneńskiego i Grodzieńskiego.

Wszelkie pisma i podania w sprawach należących do zakresu działania władz celnych II instancji należy na obszarze wyżej wymienionym kierować bezpośrednio do Dyrekcji Cel w Wilnie (ul. Ostrobramska Nr. 6).

Warszawa, d. 15 stycznia 1923 r.

Dyrektor Departamentu Cel:

(—) *Dzierzgowski.*

Pożyczki państwowe.

51.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1923 r.

w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży, oraz ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki

złotej z r. 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 741), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 742), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 października 1922 r. o wypuszczeniu I emisji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 („Monitor Polski“ Nr. 234, poz. 155) na dzień 15 stycznia 1923 r. termin zamknięcia sprzedaży 8% państwowej pożyczki złotej oznacza się na dzień 1 marca 1923 r.

§ 2. Ustanowiona w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 („Monitor Polski“ Nr. 276, poz. 199) cena emisyjna obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 zmienia się z dniem 8 stycznia 1923 r. i winna być od tego dnia przy sprzedaży rzeczony pożyczki obliczona w stosunku następującym:

za obligacje wartości 10.000 marek polskich i 10 złotych polskich — 33.000 marek polskich,
za obligacje wartości 50.000 marek polskich i 50 złotych polskich — 165.000 marek polskich.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8 stycznia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 5 z 1923 r.).

52.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dn. 17 stycznia 1923 r.

w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 741), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 742) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiona w § 2 rozporządzenia z dnia 5 stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży oraz ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 („Monitor Polski“ Nr. 5, poz. 5) cena emisyjna obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 zostaje z dniem 22 stycznia 1923 r. zmieniona i winna być od tegoż dnia przy sprzedaży rzeczony pożyczki i zapisach na nią obliczana w stosunku następującym:

za obligację wartości 10.000 marek polskich i 10 złotych polskich — 45.000 marek polskich;
za obligację wartości 50.000 marek polskich i 50 złotych polskich — 225.000 marek polskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 22 stycznia 1923 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 17 z 1923 r.).

ZESTAWIENIE OBROTÓW KASOWYCH ZA LIPIEC 1922 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	G o t o w i s n a		Papiery procentowe Marek	WYSZCZEGÓLNIENIE	G o t o w i s n a		Papiery wartościowe Marek
	Pojedynczo	O g ó ł e m			Pojedynczo	O g ó ł e m	
	Marek	Marek			Marek	Marek	
PRZYCHODY:				ROZCHODY:			
Pozostałość na 1 lipca 1922 r.:				Wydatki w gotówce:			
Gotówka w kasach	11.285.862.489			a) Budżetowe:			
w Pocz. Kasie Oszczędn.	3.371.836.365			Naczelnik Państwa	6.104.226		
w Polsk. Kraj. Kasie Poż.	2.074.140.216	16.931.839.070		Sejm Ustawodawczy	166.832.943		
Papiery wartościowe w Kasach Sk.			23.722.916.018	Kontrola Państwowa	74.458.141		
Wpływy w gotówce:				Prezydjum Rady Ministrów	450.225.546		
a) Budżetowe:				M-stwo Spraw Zagranicznych	502.221.653		
Naczelnik Państwa				" Wojskowych	25.997.949.502		
Sejm Ustawodawczy	134.540			" Wewnętrznych	5.305.068.049		
Kontrola Państwowa				" Skarbu	5.817.920.006		
Prezydjum Rady Ministrów	57.452.312			" Sprawiedliwości	1.725.840.144		
M-stwo Spraw Zagranicznych	286.767.096			" Przemysłu i Handlu	389.303.999		
" Wojskowych	976.828.321			" Kolei Żelaznych	13.567.626.415		
" Wewnętrznych	232.408.096			" Roln. i Dóbr Państw.	736.486.476		
" Skarbu	31.029.697.231			" Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	5.216.127.692		
" Sprawiedliwości	318.149.133			" Poczt i Telegrafów	2.020.716.493		
" Przemysłu i Handlu	878.197.715			" Zdrowia Publicznego	1.041.355.991		
" Kolei Żelaznych	3.872.899			" Sztuki i Kultury	1.104.873		
" Roln. i Dóbr Państwowych	1.696.277.174			" Robót Publicznych	2.816.216.019		
" Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	19.485.831			" Pracy i Opieki Społ.	939.767.163		
" Poczt i Telegrafów	116.299			Główny Urząd Likwidacyjny	37.984.915		
" Zdrowia Publicznego	84.646.544			" " Ziemi	132.999.989		
" Sztuki i Kultury				M-stwo b. Dzielnicy Pruskiej w likwid.	251.700		
" Robót Publicznych	65.175.789			Tymczas. Wydz. Samorz. w Małopolsce	50.855.412	66.975.417.347	
" Pracy i Opieki Społecznej	64.412.307						
Główny Urząd Likwidacyjny	4.002.223			b) Obrotowe		75.989.996.673	
" " Ziemi	9.813.118			c) Depozytowe		1.966.478.428	
Tymczas. Wydz. Samorz. w Małopolsce	7.326.177	35.734.762.805		d) Fundusze specjalne		375.176.487	
				e) Sumy komunalne		600.629.028	
b) Obrotowe:				Wydatki w papierach wartościowych:			
Sumy zwrotne na wznow. kredytów	1.404.042.126			Obrotowe			1.792.077.365
Inne sumy obrotowe	102.583.623.784	103.987.665.910		Depozytowe			443.314.457
c) Depozytowe.		3.158.205.377		Pozostałość z końcem lipca 1922 r.:			
d) Fundusze specjalne		573.228.364		Gotówka pozostała w kasach	10.281.115.062		
e) Sumy komunalne		1.006.007.185		Pozostałość w Pocz. Kasie Oszczędn.	3.150.078.103		
Wpływy w papierach wartościowych:				Pozostałość w P. K. K. P.	2.052.817.581	15.484.010.746	
Obrotowe			1.903.373.077	Pozostałość w papierach wartościow.			
Depozytowe			464.840.016				23.855.737.789
		161.391.708.709	26.091.129.111			161.391.708.709	26.091.129.111

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całym Państwie z wyjątkiem kas Księstwa Cieszyńskiego. Wskutek przyłączenia od 1 lipca 1922 r. kas Ziemi Wileńskiej pozostałość kasowa na 1 lipca r.b. zwiększyła się o zapasy wykazane przez te kasy z końcem czerwca r.b. o Mk. 421.137.632,—.

W przychodach Ministerstwa Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął.

Dochody Ministerstw, prowadzących własną gospodarkę eksploatacyjną, w szczególności Ministerstwa Kolei Żelaznych, Ministerstwa Poczt i Telegrafów tudzież częściowo Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych znajdują w powyższym zestawieniu swój wyraz tylko w sumach, jakie złożone względnie przelane zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody tych Ministerstw przedstawiają tylko pobrane z Kas Skarbowych sumy i nie zawierają wydatków pokrytych z dochodów własnej ich gospodarki.

- UWAGI: a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za r. 1921 tylko w b. zaborach rosyjskim i austriackim, za I półrocze 1922 wpływy w b. zaborach rosyjskim (Kongresówce) i austriackim i b. dzielnicy pruskiej, zaś za lipiec 1922 r. wpływy w całym Państwie z wyjątkiem kas Księstwa Cieszyńskiego.
- b) Wobec zmian w układzie nomenklatury budżetu Min. Skarbu na rok 1922 wpływów z poszczególnych podatków za rok 1921 nie uwidacznia się pozycjami, lecz wykazuje się je tylko w ogólnych sumach paragrafów.
- c) Par. 1 p. 7 wykazuje sumy podatków uchylonych, zawieszonych wzgl. przekazanych gminom miejskim: 1) podatek mieszkaniowy, 2) podatek repartycyjny, 3) zasadniczy podatek przemysłowy w b. zaborze rosyjskim od osobistych zajęć przemysłowych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austriackim oraz podatek procederowy, pobierany w b. dzielnicy pruskiej, 5) podatek od kotłów parowych, 6) podatek majątkowy, 7) podatek od nieruchomości miejskich, 8) podatek domowo-czynszowy, 9) 5% podatek od domów, 10) jednorazowa danina majątkowa, 11) podatek od zysków wojennych i 12) podatek od przyrostu majątku.
- d) Wpływy z nadzwyczajnej daniny państwowej wykazane za rok 1921 w zestawieniach poprzednich, zostały włączone do ogólnej sumy podatków bezpośrednich (par. 1). Wskutek tego suma par. 1 zwiększyła się o wysokość wpływów rzezonanej daniny, która w preliminarzu na rok ubiegły oznaczoną była par. 1-b.
- e) Dochodów z państwowej daniny wyrównawczej umieszczonej w preliminarzu, nie wykazuje się, gdyż tej daniny dla braku ustawy nie ściągano.
- f) Wpływów z monopolu od sacharyny (par. 4 poz. 1) nie wykazuje się, bowiem dochód ten przelano na rachunek sum obrotowych na pokrycie kosztów nabycia sacharyny w r. 1921.
- g) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Gen. Dyrekcji Monopolu Tytoniowego oraz Gen. Dyrekcji Loterii Państwowej. Gen. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk za I sze półrocze 1922 r. w sumie Mk. 9.957.163.972 f. 54. Z tego zysku oraz z dochodu osiągniętego w II półroczu 1921 r. przelano do Centralnej Kasy Państwowej w I półroczu Mk. 10.283.871.014.— i w lipcu r. b. Mk. 1.600.031.112.—. Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w I półroczu r. b. kwotę Mk. 69.515.816 f. 78 tytułem zysku osiągniętego w r. 1921.
- h) Cyfry par. 7 stanowią dochód z tytułu pobieranych opłat od wywożonych zagranicę przetworów naftowych i ropy. W roku 1921 opłaty wywozowe wykazywano w łącznej kwocie dochodów Państwowego Urzędu Naftowego.

Warszawa, dnia 28 grudnia 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) R. Czuderna.

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) H. Musiałkowski

Przepisy o instytucjach bankowych.

55.

SPROSTOWANIE.

W okólniku Min. Skarbu L. 5651 do wszystkich Banków Akcyjnych, umieszczonym w Nr. 1 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ z d. 15/I 1923 r. pod poz. 20, wkradły się następujące błędy drukarskie:

1) na str. 15 w ostatnim wierszu drugiej szpalty i na str. 16 w pierwszym wierszu pierwszej szpalty zamiast „(y załączniku Nr. 1)“, powinno być „w załączniku Nr. 1“;

2) na str. 16 w drugiej szpalcie w ustępie ostatnim, wiersz 2, zamiast „Bankom“, powinno być „Banki“;

3) na str. 17 w stanie rachunków — Stan bierny, w pozycji 3 nazwy rachunków, wiersz 3 — zamiast „Pod zastaw“ powinno być „Podzastaw“.

Przepisy o służbie państwowej.

55.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1922 r.

w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Normalne djetyienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 939) ustala się, jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na . . .	925 mk.
II „ „ „ . . .	735 „
III „ „ „ . . .	735 „
IV „ „ „ . . .	735 „
V „ „ „ . . .	660 „
VI „ „ „ . . .	555 „
VII „ „ „ . . .	475 „
VIII „ „ „ . . .	370 „
IX „ „ „ . . .	370 „
X „ „ „ . . .	315 „
XI „ „ „ . . .	315 „
XII „ „ „ . . .	315 „

Dla sędziów i prokuratorów:

- a) pobierających uposażenie grupy I na 555 mk.,
 b) pobierających uposażenie grupy II na 660 mk.,
 c) pobierających uposażenie grupy III i IV na 735 mk.

Dla profesorów państwowych szkół akademickich (zwyczajnych i nadzwyczajnych) na 660 mk.

Dla zastępców profesorów na 555 mk.

Dla adjunktów, kustoszów, prosekatorów, konstruktorów i obserwatorów na 475 mk.

Dla asystentów starszych na 370 mk.

Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na 315 mk.

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na . . .	735 mk.
II „ „ „ . . .	660 „
III „ „ „ . . .	660 „
IV „ „ „ . . .	555 „
V „ „ „ . . .	555 „
VI „ „ „ . . .	475 „
VII „ „ „ . . .	370 „
VIII „ „ „ . . .	370 „

Aplikanci sądowi i egzaminowani, zastępcy sędziów śledezych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują 475 mk. dziennie.

Inni aplikanci sądowi 370 mk. dziennie.

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	735 mk.
2 „ „	660 „
3 „ „	555 „
4 „ „	475 „
5 „ „	370 „
6 „ „	370 „
7 „ „	315 „
8 „ „	315 „
9 „ „	315 „
10 „ „	240 „
11 „ „	240 „
12 „ „	240 „
13 „ „	240 „
- 14 „ „	190 „
15 „ „	190 „

Dla funkcjonarjuszów niższych od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy na 190 mk.

Dla funkcjonarjuszów niższych od 5 st. do 9 stopnia płacy, tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austriackim na 240 mk.

Posterunkowym i starszym posterunkowym Policji Państwowej na 295 mk.

Przodownikom i starszym przodownikom Policji Państwowej na 315 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 roku.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Sikorski.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 18 stycznia 1923 r., Nr. 5, poz. 25).

Kontrola skarbowa.

57.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia normalnych djet dziennych dla urzędników Kontroli Skarbowej i funkcjonarjuszów tejez Kontroli.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych zawartych w ustawie z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Rz. Pol. Nr. 65, poz. 429), tudzież odnośnie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1922 r. (Dz. Ustaw Rz. Pol. Nr. 103, poz. 939) w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych zarządza się, co następuje:

§ 1.

Normalne djetyienne określone w art. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1922 r. L. 1275 względnie rozporządzenia z dnia 17 listopada 1922 do L. 7439 wynoszą w razie podróży służbowej lub przeniesienia na inne stano-

wisko służbowe w obrębie Państwa, a mianowicie:

1) dla urzędników Kontroli Skarbowej VII st. sł. 315 Mk. VIII i IX st. sł. 245 Mk., X, XI i XII st. sł. 210 Mk. pol.,

2) dla funkcjonarjuszów Kontroli Skarbowej t. j. kontrolerów skarbowych 160 Mk., a dla mł. kontrolerów skarbowych 125 Mk. pol.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 i obowiązuje Kontrolę Skarbową na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

58.

ZEZWOLENIE.

Udziela się firmie J. Uber, przedsiębiorstwo transportowe w Cieszynie polskim, pozwolenie na transportowanie spirytusu i wyrobów spirytusowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do postanowień reskr. Min. Skarbu z dnia 13.IV. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 274).

Zawiadamiając o tem firmę, zauważa się, że w razie jakiegokolwiek nadużycia, pozwolenie to natychmiast odwołane zostanie.

(„Monitor Polski“ Nr. 9 z 1923 r.).

Wiadomości nieurzędowe.

59.

KOMUNIKAT 2

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci w dniu 17/VIII 1922 r. członka Kasy z 1 udziałem A. Bergiera, 19/VIII z II udziałami H. Kalińskiego, 2/IX z III udziałami R. Kubika, 6/X z III udziałami E. Riela, 3/XI z II udziałami S. Kieszkowskiego i 13/XI z III udziałami E. Sikorskiego Kasa wypłaciła zapomogi rodzinom, a mianowicie: Bergera w wysokości 30000 mk., Kalińskiego 60,000 mk., Kubika 90000 mk., Riela 90000 mk., Kieszkowskiego 60000 mk. i Sikorskiego 90000 mk.

Na pokrycie wydanych zapomóg przypada od każdego członka na jeden udział po 23 mk., razem za wszystkie wypadki śmierci za I udział po 322 marki.

Zarząd Kasy prosi członków o niezwłoczne nadesłanie należnych kwot do Kasy Pogrzebowej w Warszawie, ul. Rymarska Nr. 3 (pokój 89), lub też wpłacenia do P. K. O. na konto Kasy Pogrzebowej Nr. 3477.

KOMUNIKAT 3.

Kasa Pogrzebowa Pracowników Skarbowych

zawiadania swych członków, że 18 lutego r. b. o godzinie 11 rano w lokalu Związku, Rymarska 1, odbędzie się Walne roczne Zgromadzenie.

Porządek dzienny:

- Zagajenie i wybór Prezydium.
- Zatwierdzenie sprawozdania za rok ubiegły.
- Powiększenie wpisowego.
- Zatwierdzenie budżetu na rok 1923.
- Wybory na miejsce ustępujących człon-

ków Zarządu i Rady Nadzorczej.
f) Wolne wnioski.

KOMUNIKAT Nr. 4.

Kasa Pogrzebowa pracowników skarbowych zawiadania, że dnia 18 stycznia 1923 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zatwierdził zmianę statutu Kasy Pogrzebowej, stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia, w dniu 1 października 1922 r.

Wobec tego zapomoga, począwszy od 19 stycznia r. b., będzie wypłacana w wysokości 100.000 marek na każdy udział zmarłego członka.

Zarząd.

O G Ł O S Z E N I A.

Wyciąg ze sprawozdania Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru i rafinerji „KONSTANCJA”.

za rok operacyjny 1921/22.

zatwierdzonego przez Walne Zebranie Akcjonariuszów w dn. 18 Listopada 1922 r.

Kapitał Akcyjny wynosi	Mk.	80,000,000.—
„ Amortyzacyjny	„	15,102,814.81
„ Zapasowy	„	3,958,850.34
Czysty zysk za rok 1921/22 wyniósł	„	29,733,058.66
Co stanowi po Mk. 18,000.— na każdą akcję przy przeniesieniu na rok następny	„	433,058.66

B I L A N S

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.			
R-ek Kapitału Zakładowego	Mk.	175,476,831.65	R-ek Kapitału Akcyjnego	Mk.	80,000,000.—
„ Depozytów	„	7,000,000.—	Rezerwa walutowa	„	76,455,000.—
„ Kasy	„	831,286.77	R-ek Depozytów	„	7,000,000.—
„ Magazynu	„	44,548,158.41	„ Oddziału w Kutnie Banku Kredytowego w Warszawie	„	1,029,500.—
„ Remanentu Cukru i Melasy	„	188,851,790.—	R-ek Różnych	„	49,346,896.34
„ Różnych Dłużników	„	55,214,542.29	„ Banku Dyskontowego Warszawskiego	„	14,300.—
„ Banku Handl. Piotrogrodzkiego Międzynarodowego	„	535,347.—	„ Kapitału Amortyzacyjnego	„	15,102,814.81
„ Wołzsko-Kamskiego Banku	„	14,126.40	„ Banku dla Handlu i Przemysłu	„	11,630.—
„ Polskiego Banku Krajowego	„	28,608.—	„ Kapitału Zapasowego	„	3,958,850.34
„ Papierów Publicznych	„	146,207.42	„ Weksli	„	326,000,000.—
„ Banku Związku Spółek Zarobkowych	„	2,377,895.—	„ Banku Handlowego w Warszawie Oddziału w Kutnie	„	1,058,800.—
„ Zaliczeń na buraki	„	98,970,535.78	„ Zysków	„	29,520,114.73
„ Banku Handlowego w Warszawie	„	13,802,000.—			
„ Sprzężaju	„	1,700,577.50			
	Mk.	589,497,906.22		Mk.	589,497,906.22

Bilans Tow. Akc. Fabryki Cukru i Rafinerji „ŁYSZKOWICE”.

na 30 Czerwca 1922 r.

Kapitał Akcyjny Zakładowy	Mk.	48,000,000.—
„ Amortyzacyjny	„	3,702,937.25
„ Zapasowy	„	5,952,840.55

B I L A N S

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.			
R-ek gruntów, budowli i maszyn	Mk.	40,037,137.04	R-ek kapitału akcyjnego	Mk.	48,000,000.—
„ magazynu	„	50,803,859.90	„ „ amortyzacyjnego	„	3,702,937.25
„ cukru i melasu	„	25,414,375.60	„ „ zapasowego	„	5,952,840.55
„ kasy	„	3,517,441.38	„ depozytów	„	912,864.80
„ papierów publicznych	„	734,720.56	„ różnych	„	198,781,849.42
„ depozytów	„	912,864.80	„ dywidendy	„	5,113,281.20
„ różnych	„	140,495,993.59	Do przeniesienia na r-ek zysków i strat roku następnego	„	1,168,719.65
„ inwentarza i sprzężaju	„	1,716,100.—			
	Mk.	263,632,492.87		Mk.	263,632,492.87

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 5 października wciągnięto:

Spółdzielnia Spożywczo-Rolna Powiatowych Związków Komunalnych i Miast wydzielonych oraz niewydzielonych z Powiatów Województwa Warszawskiego z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba Spółdzielni w Warszawie Bielańska 9. Członkowie Spółdzielni odpowiadają za jej zobowiązania do 120-krotnej wysokości zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: nabywanie i branie w komis w kraju i zagranicą artykułów pierwszej potrzeby tak za gotówkę jak i na kredyt, sprzedawanie tychże stowarzyszonemu po cenach hurtowych za gotówkę i na kredyt. Wysokość udziału 50,000 mk. płatne przy deklaracji. Do Zarządu wybrani zostali: Marjan Racięcki, Stanisław Cygański, Władysław Leszczyński. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Wojewódzki”. Zarząd składa się z 3-członków. Weksle, czeki, umowy i pełnomocnictwo oraz inne zobowiązania winny być podpisywane łącznie przez 2 członków Zarządu. Korespondencję oraz wszelkie pokwitowania podpisuje jeden z członków Zarządu.

Warszawa, dnia 17 października 1921 r.

Sąd Okręgowy Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dn. 21 września 1921 r. wciągnięto:

„Robotnicza Spółdzielnia Spożywcza „Praca” w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami” Siedziba Spółdzielni w Warszawie Nowolipki. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych i przedmiotów użytku domowego i gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie członkom. Wysokość udziału 500 marek. Przy przystąpieniu winna być wpłacona 1/4 część, udział całkowicie winien być pokryty w równych kwartalnych ratach w ciągu roku od zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: Lejb Wasser, Dawid Korman, Jankiel Hirszowicz wszyscy w Warszawie. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Świat Pracy” Zarząd składa się z trzech członków. Korespondencję bieżącą oraz pokwitowania spółdzielni podpisuje jeden z członków Zarządu, natomiast do ważności wszelkiego rodzaju weksli, pełnomocnictw, umów i innych zobowiązań niezbędne są podpisy 2 członków Zarządu.

Warszawa, dnia 28 września 1921 roku.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 23 września 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Kina Inwalidów z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie”. Siedziba Spółdzielni w Warszawie Żelazna 68. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: otwieranie, nabywanie i prowadzenie zakładów kinematograficznych. Wysokość udziału 5,000 mk. Udział winien być wpłacony w ciągu 3 dni od daty przystąpienia. Do Zarządu wybrani zostali: Paweł Wołotowski, Zygmunt Orzechowski, Bronisław Nowakowski, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Zygmunt Piklikiewicz, Wiktor Filipowicz, obaj w Warszawie.

Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń Kurjer Poranny, Zarząd składa się z 3 członków. Weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa, i w ogóle wszelkie zobowiązania i oświadczenia podpisują dwaj członkowie Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 24 września 1921 r.

Sąd Okręgowy Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 19 września 1921 r. wciągnięto:

„Wytwórcze Spółdzielcze Zrzeszenie Kamaszników w Warszawie z odpowiedzialnością ograniczoną”. Siedziba

Spółdzielni w Warszawie Leszno 42. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości trzykrotnej sumy zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: pośrednictwo w nabywaniu materiałów, narzędzi i maszyn potrzebnych do prowadzenia rzemiosł zrzeszonych członków, kupno ich na własne ryzyko, pośrednictwo i sprzedaż gotowych wyrobów zrzeszonych. Wysokość udziału 1,000 mk. Udział może być wpłacony w 10 równych ratach w ciągu roku od zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: Binem Szawajcer, Nuchim Nuchimowicz, Matjas Rozenwajg, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Dawid Wolf Djamant, Majer Riber, obaj w Warszawie. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Nasz Kurjer” w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób że pod firmą Spółdzielni podpisują conajmniej 2 członkowie Zarządu. Uchwały Zarządu w sprawach dotyczących nabywania, zbywania, lub obciążania nieruchomości, zaciągania pod Spółdzielnię pożyczek, sposobu lokowania zbywających funduszy wymagają zatwierdzenia Rady Nadzorczej. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 21 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 21 września 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Grójcu z odpowiedzialnością ograniczoną”. Siedziba Spółdzielni w Grójcu. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami i prócz tego dalszą kwotę równającą się pięciokrotnej wysokości każdego zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: kupno produkcja i sprzedaż przedmiotów i artykułów potrzebnych w gospodarstwie rolnem, oraz zakupywanie, przerabianie i zbywanie produktów rolniczych. Wysokość udziału 1,000 marek, płatne przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Tomasz Nocznicki, Henryk Holownia, Józef Mieszek, wszyscy w pow. Grójeckim. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych” w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą Spółdzielni podpisują conajmniej 2 członkowie Zarządu. Zatwierdzenia Rady Nadzorczej wymagają uchwały Zarządu w sprawach dotyczących, nabywania, zbywania, lub obciążania nieruchomości, otwierania oddziałów, i zakładów wytwórczych, lokowania wolnych od obrotu funduszy, zaciągania pożyczek, przyjmowania i zwalniania pracowników Spółdzielni i określania wysokości ich wynagrodzenia.

Warszawa, dnia 28 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 15 września 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywcza Centrali Ministerstwa Skarbu z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie”. Siedziba Spółdzielni w Warszawie Leszno 5. Prócz odpowiedzialności udziałami każdy członek ponosi dodatkową odpowiedzialność za zobowiązania Spółdzielni do wysokości półtorakrotnej sumy zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi zakup lub wytwarzanie artykułów potrzebnych w gospodarstwie domowym oraz sprzedaż tychże członkom. Wysokość udziału 2,000 mk. Udział może być wpłacony w ratach miesięcznych, uiszczanych najpóźniej ósmego dnia każdego miesiąca, przyczem pierwszą ratą wynosi mk. 1,000 pozostała po mk. 200. Do Zarządu wybrani zostali: Stefan Fijałkowski, Zdzisław Borowicz, Walerjan Blusiewicz, wszyscy w Warszawie. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu”. Zarząd składa się z 3 członków. Czeki oraz wszelkie umowy i zobowiązania podpisuje dwóch członków Zarządu. W skład zarządu wchodzi 3 zastępców.

Warszawa, dnia 21 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

na dzień 10 grudnia 1922 roku.

A K T Y W A.		M a r e k	p o l.	Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu według parytetu:	a) złoto	33 884.933,43		
	b) Srebro	44.195.506,43		
	c) Bilon zagraniczny	1.279 625,86	79.360.065,72	+ 78.077,56
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu		165.123.689,66		
Różnica kurs. walut		1.440.938 937,41	1.606.062.627,07	— 752.330.418,72
3. Rachunki zagr. „Nostro” w/g parytetu		2.205.961.362,16		
Banki Niemieckie w/g parytetu		418.724 764,23		
	Razem	2.624.685 126,39		
Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro”		74.172.725.877,78	76.797.412.004,17	— 2.580.297.572,51
4. Portfel wekslowy			113.481.728.084,85	+ 8.161.648.835,38
5. Pożyczki term., tow., Otw. Kr. i ulgowe			43.646.156.175,53	+ 2.368.010.867,40
6. Dług Skarbu Państwa			545.500.000.000,—	+ 26.000.000.000,—
7. Poczta Kasa Oszczędności			14.407.821.058,79	+ 4.215.779.250,18
8. Papiery własne			6.891 182.682,34	— 1.488.377.050,—
9. Inne Aktywa			65.834 417.539,88	— 385.373.482,42
	Razem		870.244.140.233,35	
P A S Y W A.				
1. Fundusz rezerwowy			11.331.996.993,71	bez zmiany
2. Obieg banknotów			690.087.269.356,—	+ 28.994.916.458,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwo-				
we i Wojskowe	42.744.881.008,88			
b) Poczta Kasa Oszczędności	3.560.923.587,15			
c) Inne rachunki	77.858.402.689,55	124.164.207.375,58	+ 7.844.013.921,36	
4. Inne Pasywa		44.660.666.513,06	— 1.299.791.872,49	
	Razem		870.244.140.233,35	

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo*.Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński*.

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli; od lombardu pożyczek premjowych 7%.

" 8% " lombardu papierów wartościowych.

" 5% " " pożyczek państwowych.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

na dzień 20 grudnia 1922 roku.

A K T Y W A:		M a r e k	p o l.	Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu: według parytetu	a) Złoto	34.593.930,37		
	b) Srebro	44.120.533,51		
	c) Bilon zagraniczny	1.279.634,27	79.994.098,15	+ 634.032,43
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu		600.653.009,61		
Różnica kursowa walut		4.441.936.272,44	5.042.591.232,05	+ 3.436.528 654,98
3. Rachunki Zagraniczne „Nostro” w/g parytetu		1.447.212.516,30		
Banki Niemieckie w/g parytetu		418.724.764,23		
	Razem	1.865.937.280,53		
Różnica kursowa na rachunkach zagr. „Nostro”		61.903.780.728,87	63.769.718.009,40	— 13.027.693.994,77
4. Portfel wekslowy			130.332.633.128,56	+ 14.850.905.043,71
5. Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred. i ulgowe			48.916.835.997,14	+ 5.270.679 821,61
6. Dług Skarbu Państwa			582.100.000.000,—	+ 36.600.000.000,—
7. Poczta Kasa Oszczędności			12.984 240.074,39	+ 4.423.580 984,40
8. Papiery własne			6.394.819.332,34	— 496.372.350,—
9. Inne aktywa			73.920.033 036,30	+ 8.085.615.496,42
	Razem		923.540.855.958,33	
P A S Y W A:				
1. Fundusz rezerwowy			11.331.996.993,71	bez zmiany
2. Obieg banknotów			728.803.139.220,—	+ 38.715.868 864,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwo-				
we i wojskowe	43.632.197.825,45			
b) Poczta Kasa Oszczędności	3.517.260 684,43			
c) Inne rachunki	84.736.829.940,92	132.886 288.450,80	+ 8.722 081.075,22	
4. Inne pasywa		50.519.432.293,82	+ 5.858.765.780,76	
	Razem		923.540.855.958,33	

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo*.Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński*.

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 7%.

" 8% " lombardu papierów wartościowych.

" 5% " " pożyczek państwowych.

Bilans Banku Narodowego dla Rozwoju Polskiego Przemysłu, Rzemiosł i Handlu S. A.

na dzień 1 czerwca 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa — gotowizna	Mk. 28,841,346.28	Kapitał zakładowy	Mk. 50,000,000 —
5% Bil. Skarb. III em.	Mk. 7,212,972.31	Kapitał zapasowy ustawowy	1,181,983.46
R-k bież. w Polsk. Kraj. Kasie Pożycz.	9,552,179.08	Inne rezerwy	246,640.—
R-k bież. w Pocz. Kasie Oszczędności	6,253,979.12	Kapitał na lokacji i rachunki czekowe	183,859,781.50
Papiery publiczne własne	29,427,919.80	Weksle redyskontowane	55,469,500.—
Pieniądże zagraniczne	3,151,861.70	Korespondenci: pozost. na ich r-ku (Loro)	5,921,957.90
Skup weksli	75,419,500.—	Korespondenci: pozost. na r-ku Banku (Nostro)	6,369,285.38
Otwarte kredyty (on call) zabezpieczone:		Procenty i prowizje 1922 r.	21,895,530.27
a) papierami publicznymi	25,704,630.—	R-k Oddziału z Centralą	26,431,429.92
b) weksłami	53,458,126.50	Różni za inkaso	8,767,750 —
Korespondenci: pozost. na ich r-ku (Loro)	9,613,787.70	Różne pasywa	42,592,567.86
Korespondenci: pozost. na r-ku Banku (Nostro)	8,716,467.70		
Nieruchomości	7,061,736.72		
Koszty handlowe 1922 r.	22,484,051.64		
Inkaso weksli	8,767,750.—		
R k Centrali z Oddziałem	40,929,160.42		
Różne aktywa	66,140,956.32		
	Mk. 402,736,426.29		Mk. 402,736,426.29

BILANS BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE.

Dnia 31 maja 1922 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 950404890.45	Kapitał zakładowy	Mk. 162000000.—
Polska Kraj. Kasa Poż. i Pocz. Kasa Oszczędności	1664702966.14	Fundusz rezerwowy	81000000.—
Waluta i dewizy obce	431596676.33	Rezerwa specjalna	61703831.40
Skup weksli	6703669559.46	Wkłady: a) rachunki czekowe	4496376102.05
Papiery procentowe własne:		b) lokacje	655219871.33
państwowe polskie	12425789.78	Korespondenci—wierzyciele	16988036911.90
pozostałe papiery	52188593.42	Pozatem poręczenia Mk. 1669727790.14	3006493620.24*)
Papiery procentowe funduszu rezerwowego	40286061.46	Weksle redyskontowane	5563925793.39
Wylos. papiery proc. i kupony	4510379.34	Rachunek z Oddziałami Banku	6091707196.45
Pożyczki na zastaw pap. publicznych	562085403.51	Różni za inkaso	6611856.91
Korespondenci—dłużnicy	15112102288.01	Dywidendy niepodniesione	958963283.70
Pozatem poręczenia Mk. 1669727790.14	5827994642.25	Procenty i prowizje za 1921 r.	929955044.93
Rachunek z Oddziałami Banku	3654246744.52	1922 r.	424280637.05
Weksle do inkasa	2486663556.74	Rachunki przechodnie	
Inkasa u Korespondentów	83058541.91		
Nieruchomości	827062903.90		
Wydatki bieżące za 1921 r.	802338536.05		
1922 r.	206906616.08		
Rachunki przechodnie			
	Mk. 39421274149.35		Mk. 39421274149.35

*) W tem 553 milionów marek — weksle z tytułu kredytów specjalnych w P. K. K. P., zaopatrzone w żyro Banku.

Towarzystwo Akcyjne Kopalń Węgla „FLORA” w Dąbrowie Górniczej

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 roku.

Wartość kopalni	16,679,980.—	Kapitał akcyjny	43,680,000.—
Budynki	43,369,555.44	„ amortyzacyjny	3,966,861.84
Grunty	256,071.78	„ rezerwowy	672,168.53
Maszyny i instalacje	22,029,026.05	Austrjacki Laenderbank w Paryżu	9,513.84
Ruchomości	3,009,305.42	Société Française de Banque	175,211,544.22
Kasa i Banki	149,655,762.80	Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	24,821,000.—
Papiery procentowe	1,019,278.87	Kredytorzy	42,618,200.12
Zaliczenia kolejowe	123,090.30	Fundusz ubezpieczeniowy od wypadków	17,553,712.74
Magazyn	107,292,814.52	Rezerwa na nowe instalacje	4,762,989.03
Zapasy węgla	3,876,624.72	Kaucje wydane	981,414.04
Dłużnicy	66,130,454.26	Sumy przechodnie	123,481,824.64
Wydatki na rachunek kopalni Jan	5,876,929.28	Zyski i Straty:	
Rekwizycje wojenne	23,473.95	Zyski i Straty za lata 1913—1914	931,143.89
Kaucje otrzymane	798,747.38		
Sumy przechodnie	4,486,487.26		
Zyski i Straty:			
Straty za lata 1915—1916—			
1917—1918—1919	9,234,168.81		
Strata za rok 1921	4,468,632.05		
	Mk. 438,690,402.89		Mk. 438,690,402.89

BILANS BANKU DYSKONTOWEGO WARSZAWSKIEGO

na dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa w gotowiznie	406,504,351.55	Kapitał zakładowy 200,000 akcji po 250 rb.= 540 mk.	108,000,000.—
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	445,716,491.90	Kapitał zapasowy	54,000,000.—
Pocztowa Kasa Oszczędności	36,389,192.82	Fundusz rezerwowy specjalny	100,000,000.—
Skup weksli	381,251,165.75	Rachunki przekazowe:	
Skup papierów publicznych wylosowanych i kuponów	1,794,610.90	a) za okazaniem	323,817,624.47
Pożyczki na zastaw papierów publicznych	36,378,202.75	b) za wypowiedzeniem	80,986,058.50
Korespondenci:		Kapitały na lokacji	9,867,097.44
a) Ich rachunki (Loro)	2,810,963,497.72	Korespondenci:	
b) Nasze „ (Nostro)	355,689,670.14	a) Ich rachunki (Loro)	3,232,652,536.60
c) Weksle do zainkasowa- nia u korespondentów	86,202,091.13	b) Nasze rachunki (Nostro)	4,573,455.09
	3,252,855,258.99	c) Weksle do zainkasow.	172,896,720.86
Prócz tego poręczenia na sumę Mk. 248,826,606.75.		Prócz tego poręczenia na sumę Mk. 248,826,606.75.	
Weksle i monety zagraniczne	4,235,352.30	Dywidenda od akcji Banku niepodniesiona	3,057,874.20
Papiery publiczne własnością Banku będące	69,003,383.83	Procenty pobrane na rok 1922	15,094,456.90
Weksle i frachty do inkasa	86,694,629.73	Rachunki przechodnie	414,118,062.14
Ruchomości	1,000.—	10% podatek skarbowy	3,186,709.54
Nieruchomości	1,960,000.—	0,540% podatek skarbowy	202,792.50
Rachunki przechodnie	18,096,832.83	Fundusz wieczysty im. Mieczysława Epsteina	23,760.—
		Fundusz wieczysty im. dyrektora Pawła Heil- perina	120,000.—
		Jubileuszowa fundacja zapomogowa B. D. W.	5,000,000.—
		Kasa przezorności i pomocy pracowników Banku	506,618.43
		Rachunek zysków i strat	212,776,706.68
			<u>Mk. 4,740,880,473.35</u>
	<u>Mk. 4,740,880,473.35</u>		<u>Mk. 4,740,880,473.35</u>

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

DEBET.		CREDIT.	
Koszty handlowe:		Pozostałość z roku 1920	5,235,023.78
pensje, opał, światło, podatki, porto i de- pesze, druki, materiały piśmienne i inne	113,606,004.87	Dywidenda: niepodniesiona za rok 1910	194.40
Procenty:		Procenty:	
od rachunków bieżących	32,703,171.30	od rachunków bieżących	89,112,328.66
„ przekazowych	2,731,632.37	od weksli dyskontowanych	16,245,963.55
„ kapitałów na lokacji	22,431.32	od pożyczek na zastaw pa- pierów publ. oraz otw. kredytu	3,677,361.81
różne	28,408.12	różne	216,319.80
Podatki: zapłacono	7,361,085.86	Odzyskano: z lat ubiegłych	295,570.34
Zysk:		Prowizja i Komisowe: od różnych operacji	110,893,826.81
za rok 1921	207,541,682.90	Dewizy zagraniczne:	
pozostałość z roku 1920	5,235,023.78	różnica kursowa na wekslach w walucie zagranicznej	99,758,221.39
		różnica kursowa na mone- tach zagranicznych	4,273,671.21
		Papiery publiczne: zysk	15,540,609.32
		Oddziały we Lwowie i Drohobyczu: zysk	23,980,349.45
	<u>Mk. 369,229,440.52</u>		<u>Mk. 369,229,440.52</u>

Stosownie do uchwały Rady Banku zatwierdzonej przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, wydzielono z czystego zysku 38% dywidendy t. j. po k. 205.20 f. od akcji, przeznaczono na tantiemy dla pracowników Banku, Rady oraz Dyrekcji mk. 50,265,420.75 f., utworzono rezerwę na podatki i przebudowę gmachu w kwocie 100,000,000.— mk. wreszcie przeznaczone 4,000,000.— mk. na Kasę Przezorności i Pomocy Pracowników Banku i 4,000,000.— na cele dobroczynne i społeczne.

ZAKŁADY KILIMKARSKIE Spółka z ogran. odpow. we Lwowie.

Bilans z dniem 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Budynki i grunta, maszyny i urządzenia	Mk. 4,190,712.—	Kapitał Zakładowy	Mk. 7,000,000.—
Zapasy wełny, barwików	3,203,000.—	Różni Wierzyciele	1,666,092.18
Gotówka	91,966.93	R-k zysków	2,344,487.05
Dłużnicy i zaliczki	3,524,900.30		
	<u>11,010,579.23</u>		<u>11,010,579.23</u>

Rachunek Zysków i Strat za czas od 1/VII 1920—31/XII 1921 r.

WYDATKI.		DOCHODY.	
Koszta wełny barwików	Mk. 10,510,690.35	Za wyrobione kilimy	Mk. 25,248,628.33
Koszta robocizny i administracji	8,580,377.11		
Opał światło utrzymanie budynków	3,179,145.82		
Odpisy na amortyzację	633,928.—		
Zysk za okres 1/VII 1920—31/XII 1921 r.	2,344,487.05		
	<u>25,248,628.33</u>		<u>25,248,628.33</u>

Za rok sprawozdawczy uchwalono wypłacić z zysków:
5% dywidendy 10% superdywidendy od wpłaconych udziałów spółników.

SPRAWOZDANIE POLSKIEGO BANKU HANDLOWEGO Z CZYNNOŚCI w r. 1921.

Winien.		Rachunek Zysków i Strat za rok 1921.		Ma.
Podatki, pensje, koszty handlowe	240,933,954.65	Przeżyżka z r. 1920		288,531.12
Procenty depozytowe	21,259,634.05	Procenty		120,659,797.20
Administracja nieruchomości	4,800,852.—	Prowizje		125,023,614.07
Podział czystego zysku według propozycji Rady Nadzorczej i Zarządu:		Papiery wartościowe		60,760,291.24
5% do funduszu rezerwowego	6,727,298.94	Waluty zagraniczne		46,618,474.15
6% dywid. na Mk. 150,000,000.—	9,000,000.—	Dewizy		48,478,243.73
7½% tantemy dla Rady Nadzor.	8,911,401.—			
20% tantemy dla Zarządu	23,763,736.—			
24% superdyw. na 150,000,000.—	36,000,000.—			
Odpisy na nieruch. wzgl. ruch.	46,226,410.29			
Nacele dobroczynne i społeczne	3,000,000.—			
Do przeniesienia na r. 1922	1,205,664.58			
	<u>134,834,510.81</u>			
	401,828,951.51			<u>401,828,951.51</u>

Zgodność powyższych rachunków z ksiązkami i inwenturami poświadczą

Komisja Rewizyjna: L. Cichowicz, J. Paczkowski, J. Leitgeber, St. Waszyński, Dr. Kolszewski, J. Jasiński.
Poznań, dnia 21 czerwca 1922.

Powiernik Tow. Akc. Rewizyjno-Powiernicze St. Marciński.
Powyższy Bilans i Rachunek Zysków i Strat potwierdzamy
Rada Nadzorcza: L. Cichowicz, prezes.

Stan Czynny.		Bilans z końca roku 1921.		Stan Bierny
Gotówka, Waluty zagraniczne		Kapitał zakładowy		150,000,000.—
Kupony, Dewizy	224,892,776.09	Podatek talonowy		125,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.	211,853,247.26	Fundusz rezerwowy		104,507,935.88
Pozostałość w P. K. O.	12,398,916.55	Korespondenci loro	676,785,478.02	
Korespondenci loro	505,103,623.93	Korespondenci nostro	40,109,497.92	
Korespondenci nostro	20,475,508.99	Różni wierzyciele w rachun- ku bieżącym	2,054,491,566.29	2,771,386,542.23
Różni debitorzy w r-ku bież.	2,220,561,534.89			
Lombard debitorzy	279,607,652.58			
Weksle	565,400,691.79			
— antycypowane procenty	754,654.84			
Rozliczenia z Oddziałami				
Rach. przejęcia daw. Banku Kupiectwa Polskiego	18,723,181.46			
przejęte straty bilansowe p. 30. IV. 21	52,998,927.88			
Papiery wartościowe:				
1. Pożyczka państwowa, Listy zastawne, Akcje	370,019,716.62			
2. Stałe udziały w przedsię- biorstwach przemysłowych i handlowych i udziały konsorcjalne w instytutac- jach bankowych	477,087,628.80			
Hipoteki aktywne				
Budynki bankowe:				
Centrala: Plac Wolności 8 i 9	961,510.—			
Oddziały: Inowrocław	356,603.—			
Zbąszyń	1.—			
Leszno	466,907.65			
Grudziądz	2,006,376.—			
Wągrówiec	4,130,576.—			
Gdańsk	1,662,311.61			
Bytom	1,101,148.01			
Zabrze	474,004.—			
Królewska Huta	633,600.—			
Lwów	617,887.90			
Jarosław	462,385.—			
Przemysł	1,692,754.49			
Sanok	180,548.—			
Warszawa	42,439,356.—			
Inne nieruchomości:				
Centrala w Poznaniu:				
Aleje Marcinkowskiego 18	751,718.65			
" 19	485,000.—			
Stary Rynek 14	232,800.—			
Wielkie Garbary 36	645,349.65			
Stary Rynek 77	2,543,878.40			
Jasna 9	247,350.—			
" 10	247,350.—			
" 11	426,800.—			
Dąbrowskiego 3	194,000.—			
Mickiewicza 27	485,970.—			
Pawilon Targu Poznańskiego	11,454,971.—			
Grunty na Głównie	300,000.—			
Oddziały:				
Lwów, Wałowa 5	214,593.50			
" Pawilon Targ. Wsch.	9,154,162.—			
Sanok, Podkarp. fabr. wędlin	372,541.—			
Ruchomości bankowe				
	<u>20,289,296.94</u>			
	5,834,761,347.62			<u>5,834,761,347.62</u>
Gwarancje Mk. 123,769,000.—				
	<u>5,834,761,347.62</u>			<u>5,834,761,347.62</u>

Bilans Banku Ziemiańskiego w Warszawie na dzień 1 stycznia 1922 roku.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk. 58617518.89
Pozostałość w Polskiej krajowej kasie Pożyczkowej	29655538.71
Pozostałość w Pocztovej kasie oszczędn.	1165473.53
Pieniądże zagraniczne	1261035.10
Papiery % własne	234676019.69
Poż. Hypoteczne	23535760.—
Weksle zdyskontowane	271034550.—
Rachunki otwartego kredytu	144429535.40
Pożyczki terminowe	1080849.46
Rachunki korespondentów (Loro)	109460237.51
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	54842851.78
Inkaso weksli	3119534.—
Rachunki z oddziałami	48865208.97
Różne rachunki	844283.96
Mk. 982588397.—	

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk. 25000000.—
rezerwy	1216186.98
Obligacje Banku	15837776.—
Wkłady	319815502.42
Redyskonto weksli	4000000.—
Rachunki korespondentów (Loro)	161309554.93
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	144078812.32
Procenty i prowizje	2846526.38
Różni za inkaso	3498534.—
Rachunki z oddziałami	50740147.71
Różne rachunki	8973172.72
Straty i zyski	45272203.54
Mk. 982588397.—	

Sprawozdanie „RAKSZAWY” Akc. Towarzystwa dla wyrobów sukienniczych za rok administracyjny 1921.

STAN CZYNNY.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN BIERNY.

Kasa	195,425.37
Realności po odpisaniu amortyzacji	182,264.20
Maszyny i urządzenia fabryczne po odpis. amort.	93,946.47
Wełna i różne materiały wedle inwentarza	33,800,638.—
Gotowe wyroby (sukna i koce)	11,378,797.—
Papiery wartościowe	2,247,357.20
Kaucje	102,365.—
Dłużnicy	12,400,634.52
Pocztowa Kasa oszczędności	68,481.36
Mk. 60,469,909.12	

Kapitał akcyjny	7,000,000.—
Fundusz rezerwy zwyczajny	177,156.78
Fundusz rezerwy z agia (§ 31 stat.)	20,899,135.98
Fundusz zapomóg robotników im. T. Romanowicza	194,000.—
Niepodjęte dywidendy	192,898.60
Rachunek Lombardowy	1,267,963.10
R-k bież. w Polskim Banku krajowym	13,557,938.—
Wierzyciele	9,191,353.48
Czysty zysk za rok 1921	7,930,783.40
Przeniesienie z roku 1920	58,679.78
Mk. 60,469,909.12	

WYDATKI.

Rachunek strat i zysków za rok 1921.

DOCHODY.

Koszta handlowe i administracyjne	7,687,438.16
Podatki	829,863.01
Zapłacone procenta	3,139,072.87
Odpisy: na amortyz. realności	10,844.61
„ „ amort. maszyn i urządz.	51,558.23
Czysty zysk za rok 1921	7,930,783.40
Przeniesienie z roku 1920	58,679.78
Mk. 19,708,240.06	

Przeniesienie zysku z roku 1920	58,679.78
Zysk z fabrykacji	19,649,560.28
Mk. 19,708,240.06	

Lwów, 31 grudnia 1921 r.

Powyższy bilans i rachunek strat i zysków sprawdzony przez Komisję rewizyjną, został przez Walne Zgromadzenie zatwierdzony w dniu 30 czerwca 1922, na którym postanowiono z wykazanego czystego zysku mk. 7,989,463.18 przeznaczyć:

Na fundusz rezerwy zwyczajny 5%	396,539.17
„ dywidendę od 7,000,000 mk. od akcji po 7 mk. 5%	350,000.—
„ tantiemy dla Rady zawiadowczej 10%	718,425.—
„ superdywidendy po Mk. 93.— od akcji	4,650,000.—
„ dalsze zasilenie funduszu rezerwowego zwyczajnego	126,304.05
„ remunerację dla majstrów i robotników	500,000.—
„ cele społeczno-humanitarne	550,000.—
„ fundusz zapomóg robotników	300,000.—
Postałość zysku do przeniesienia na rok 1922	398,194.96

Stow. Spożywcze Robotn. Chrześcijan „ZORZA” w Nowo-Radomsku.

Rachunek Strat i Zysków za 1921 r.

Koszta handlowe	Mk. 1,017,252.12
Amortyzacja ruchomości	3,221.24
Amortyzacja nieruchomości	217.—
Czysta nadwyżka	425,428.50
Ogółem Mk. 1,446,118.86	

Nadwyżka brutto na towarach	Mk. 1,440,796.26
Inne dochody	5,322.60
Ogółem Mk. 1,446,118.86	

Stan czynny.

Bilans na dz. 1 stycznia 1922 r.

Stan bierny.

Gotowizna w kasie	Mk. 136,395.46
Ruchomości	28,991.19
Nieruchomości	4,124.—
Remanent towarów	1,822,943.10
Różni: a) udział w Związku	100,751.31
b) inne należności	1,746,823.—
Ogółem Mk. 3,840,028.06	

Udziały	Mk. 187,520.70
Fundusze: a) zapasowy	Mk. 15,838.42
b) społeczny	66,036.35
c) specjalne	10,069.09
Różni	3,135,135.—
Czysta nadwyżka	425,428.50
Ogółem Mk. 3,840,028.06	

Bilans Banku Ludowego w Warszawie w dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
1. Gotowizna w Kasie	7,574,717.43	1. Kapitał zakładowy	30,000,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.	283,582.—	2. „ zapasowy	1,000,000.—
„ w P. K. O.	1,415,058.80	3. Korespondenci-wierzyciele	135,746,023.50
	9,273,358.23	4. Rachunki Bieżące:	
2. Waluty i dewizy zagr.	833,962.80	a) rachunki czekowe	54,575,331.60
3. Weksle dyskontowane	11,452,650.—	b) lokacje	15,118,000.—
4. „ do inkasa	1,378,200.—	5. Różni za depozyty	41,001,706.—
5. Papiery procentowe własne	1,111,495.—	6. Należności Skarbowe	198,181.—
6. Korespondenci-dłużnicy	148,827,014.13	7. Czysty zysk	12,168,550.92
7. Rachunki „On Call”	22,271,290.22		
8. „ Bieżące	3,011,525.—		
9. „ Przechodnie	14,448,631.64		
10. „ z Oddziałami	3,000,000.—		
11. Udziały konsorcjalne	29,929,950.—		
12. Kaucje	5,010.—		
13. Depozyty	41,001,706.—		
14. Ruchomości	1,263,000.—		
15. Koszty Organizacyjne	2,000,000.—		
	289,807,793.02		289,807,793.02

Rachunek Strat i Zysków za okres od d. 15 maja do d. 31 grudnia 1921 r.

WINIEN.		M A.	
Dewizy i Monety Zagr. za straty na kursie	770,435.50	Dewizy i Monety Zagraniczne za osiągnięty zysk	11,136,648.80
Interesy Partycypacyjne—za poniesione straty	62,357.—	Interesy Partycypacyjne — za osiągnięty zysk	3,404,922.—
Ruchomości — odpisano na amortyzację	65,995.—	Prowizje i Procenty	11,716,775.67
Koszty Organizacyjne — odpisano	2,210,322.10		
Koszty Handlowe — odpisano	10,980,685.95		
Czysty zysk	12,168,550.92		
	26,258,346.47		26,258,346.47

Podział zysków, zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, w dniu 5-ym kwietnia 1922 r.

Zysk na okres ubiegły 1921 r.	Mk. 12,168,550.92
Na mocy § 48 Statutu odpisuje się 5% na kapitał zasobowy	608,427.55
	Mk. 11,560,123.37
Akcjonariusze otrzymują 6% od Kapitału Zakładowego t. j. od 30,000,000 I i II Em. za okres od 15/5 do 31/12.21. r.	1,125,000.—
Pozostaje przewyżka	Mk. 10,435,123.37
którą podzielono, jak następuje:	
5% na wynagrodzenie Członków Rady	521,756.—
10% „ Zarządu	1,043,512.—
15% „ pracowników	1,565,268.—
na wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej	160,000.—
na daninę państwową i podatki	4,192,500.—
	7,483,036.—
8% na dodatkową dywidendę w myśl Statutu	1,500,000.—
na kapitał rezerwowi	891,572.45
	2,391,572.45
pozostaje	Mk. 560,514.92
Z sumy tej Rada Banku przeznaczna na cele społeczne:	
Wydział Opieki n/Dzieckiem	230,514.92
Wydział Kulturalno-Oświatowy	100,000.—
Biblioteka Publiczna	100,000.—
Związek Inwalidów	100,000.—
Na kupno cegielki wawelskiej	30,000.—
	560,514.92

Bilans Zamknięcia Fabryki Krawatów „A. PIEKARSKI i S-ka“ sp. z ogr. odp. sporządzony

A K T Y W A.		P A S Y W A.	
1. Gotowizna	135,734.50	1. Wierzyciele	10,982,170.23
2. Utensylja fabryczne	201,300.—	2. Banki	890,295.22
3. Towary	19,082,294.31	3. Rezerwa na pokr. różn. kursu	9,772,294.86
4. Banki	1,655,916.—	4. Kapitał zakładowy	3,682,000.—
5. Odbiorcy	5,388,970.45	5. Czysty zysk	1,194,781.95
6. Sumy Przechodnie	57,327.—		
	26,521,542.26		26,521,542.26

Rachunek Strat i Zysków.

1. Koszta fabrykacji	38,780,187.04	Sprzedaż w ciągu 1921 roku	47,049,155.25
2. Koszta handlowe	4,480,281.35	Pozostałość gotowego towaru	4,987,830.39
3. Udzielone Sconta i Bonifikacje	1,076,641.15		
4. Różnica kursu na zobow. zagr.	6,505,094.10		
5. Czysty zysk osiągn. w 1921 roku	1,194,781.95		
	52,036,985.59		52,036,985.59

TOWARZYSTWO GÓRNICZO - PRZEMYSŁOWE „SATURN”.

AKTYWA.

Bilans na d. 31 grudnia 1921 roku.

PASYWA.

	Mk. i fen.	Mk. i fen.		Mk. i fen.	Mk. i fen.
Koncesje		254,276,409.20	Kapitał akcyjny		375,000,000.—
Dobra i lasy:			Kapitał zapasowy do 31/XII 1921 r.		42,954,880.48
ziemia i lasy 4,308,134.20			Amortyzacja koncesji do 31/XII 1921 r.	29,638,740.—	
budynki murowane 2,445,260.57			Amortyzacja budowli do 31/XII 1921 r.	16,068,302.13	
budynki drewniane 73,100.—	6,826,494.77		Amortyzacja maszyn i ruchomości do 31/XII 1921 r.	19,198,644.02	
Grunta:			Kapitał renowacyjny	240,000,000.—	304,905,686.15
w Czeladzi 858,832.—			Wierzyciele	3,173,040.—	1,047,231,343.21
w Wojkowicach 681,997.80	1,540,829.80		Obligacje wylosowane		
Budowle kopalniane i domy mieszkalne	86,357,708.28		Kupony obligacyjne (№ 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 i za czas od 1/X — 31/X 1921 r.	173,581.08	3,346,621.08
Maszyny, urządzenia techniczne i ruchomości	72,642,018.17		Dywidenda za rok 1913/14— 377 kuponów № 14	36,644.40	
Nowe budowle i urządzenia nieskończone	151,485,540.—		Dywidenda za rok 1919 — 1212 kuponów № 20	104,716.80	
Budynki, maszyny i urządzenia cegielni „Rogożnik”	30,431,932.24	349,284,523.26	Dywidenda za rok 1920	2,698,000.—	2,839,361.20
Kasy	19,296,550.21		Fundusz imienia ś. p. J. Kunitzera	68,751.94	
Rachunki bieżące w bankach	486,476,988.60	505,773,538.81	Depozyty członków Rady Zarządzającej	453,600.—	522,351.94
Papiery procentowe i wartość. w kasie i depozytach		19,869,368.99	Akcepty depozytowe		65,700,000.—
Kaucje otrzymane		39,056.—	Składający kaucje		379,978.70
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa (akcepty)		65,700,000.—	Fundusz gratyfikacyjny		42,000,000.—
Dłużnicy		545,450,604.02	Pozostałość zysku		187,827,573.26
Sumy przechodnie		16,536,196.58			
Materiały w magazynach	244,955,478.41				
Produkty	69,867,268.81	314,822,747.22			
Ekspozytura Leśna		433,000.—			
Depozyty Członków Rady Zarządzającej	453,600.—				
Papiery procentowe funduszu ś. p. Kunitzera	68,751.94	522,351.94			
		2,072,707,796.02			2,072,707,796.02

WINIEN.

Rachunek zysków i strat za 1921 rok.

MA.

	Mk. i fen.	Mk. i fen.		Mk. i fen.	Mk. i fen.
Straty na ekspl. kopalni „Mars”	23,589,300.61		Dochód z eksploatacji kopalni „Saturn” i „Jowisz”	725,004,647.58	
Straty na ekspl. dóbr „Rogożnik” 1,425,919.57			Dochód z wydzierżawionych koncesji węglowych i kop. „Aleksandra”	16,973,506.37	
Straty na ekspl. dóbr „Malinowice” 1,985,034.65	3,410,954.22		Dochód z majątków, leśnictwa i gospodarstw rolnych na kopalniach	3,909,294.04	
Straty na kop. galmamu „Feliiks” 869.70			Zysk osiągnięty na kupnie drzewa z lasów państwowych i za pośrednictwem Ekspozytury Leśnej	7,460,452.30	753,347,909.29
Różnice kursowe i % od długów	24,257,545.66		Pozostałość zysku z 1920 r.		79,217.26
Spisane należności z okresu przedwojennego	172,572.73	51,431,242.92			
Odpis na kapitał zapasowy	36,138,879.37				
Odpis na amortyzację koncesji	12,713,820.—				
Odpis na amortyzację budowli	5,886,702.—				
Odpis na amortyzację maszyn i ruchomości	7,428,900.—				
Kapitał renowacyjny	240,000,000.—	302,168,301.37			
Rezerwa na gratyfikację dla urzędników		42,000,000.—			
Rezerwa na podatki		170,000,000.—			
Zysk		187,827,573.26			
		753,427,117.55			753,427,117.55

Ogólne zgromadzenie akcjonariuszów w d. 27 maja r. b. postanowiło wypłacić za 1921 r. dywidendę w stosunku Mk. 1,250.— na jedną akcję.

Bilans Towarzystwa z o. p. „Comptoir Commercial de Varsovie“ na dn. 31 grudnia 1920 r. Stan czynny: Kasa mk. 18,806.95, rachunki z bankami mk. 4,377,475.95, papiery procentowe mk. 236,840.—, towary w remanencie mk. 1,652,098.55, towary otrzymane w komis mk. 112,622.—, korespondenci mk. 6,139,391.60, awanse mk. 26,800.—, kaucje mk. 280.—, ruchomości mk. 682,774.—, różni za nasze depozyty mk. 100,000.—. Ogółem stan czynny mk. 13,347,089.05. Stan bierny: kapitał zakładowy mk. 2,000,000.—, wpłaty na kapitał zakładowy mk. 3,000,000.—, rachunki z bankami mk. 77,340.—, akcepty mk. 6,000,000.—, M. L. Boni, reprezentant firmy „G. Borsalino“ mk. 451,702.45, korespondenci mk. 1,389,633.15, rachunki przechodnie mk. 15,000.—, zysk do podziału mk. 313,413.45, depozyty własne mk. 100,000.—. Ogółem stan bierny mk. 13,347,089.05. Rachunek Strat i Zysków: Strona Winien: koszty handlowe mk. 1,053,762.45, prowizje i bonifikacje mk. 183,384.30, procenty i prowizje bankowe mk. 256,684.04, amortyzacja ruchomości mk. 14,086.10, ofiary w naturze mk. 7,072.—, próby deputaty świąteczne etc. mk. 11,371.—, manco na towar w mag. Süd-Bahn Wiedeń mk. 39,931.—, manco

wskutek kradzieży mag. miejscowy mk. 55,774.—, czysty zysk mk. 313,413.45, razem strona Winien mk. 1,935,478.34. Strona Ma: Zysk brutto na towarach mk. 1,540,817.85, zysk brutto na towarach otrzymanych w komis mk. 38,941.85, zysk na transakcjach partycypacyjnych mk. 266,481.10, zysk na monetach zagranicznych mk. 4,413.25, procenty od papierów procentowych 3,264.90, prowizje i bonifikacje mk. 76,732.75, procenty od rachunków w bankach mk. 4,826.64, razem strona Ma mk. 1,935,478.34.

Bilans Towarzystwa z o. p. „Comptoir Commercial de Varsovie“ na dn 31 grudnia 1919 r. Stan czynny: Kasa mk. 86,248.80, Bank Kredytowy w Warszawie 146,460.—, towary w remanencie 323,729.95, M. L. Boni reprezentant firmy „G. Borsalino & F-ilo“ 79,410.—, korespondenci 1,282,337.55, ruchomości 17,604.20, zalegające wpłaty na udziały 1,000,000.—, rachunki przechodnie 3,579.80. Ogółem stan czynny 2,939,370.30. Stan bierny: udziały 2,000,000.—, korespondenci 715,514.55, rachunki przechodnie 83,882.25, kaucje 19,720.—, zyski i straty 120,253.50. Ogółem stan bierny 2,939,370.30. Ra-

chunek strat i zysków. Strona Winien: koszty handlowe 151,334.20, koszty organizacji 22,767.—, procenty i prowizje 75,176.—, amortyzacja ruchomości 1,956.—, czysty zysk 120,253.50. Razem strona winien 371,486.70. Strona Ma: zysk brutto w towarach 325,312.15, zysk na rachunkach partycypacyjnych 27,547.80, zysk na różnicy kursu 116.35, procenty i prowizje 18,510.40. Razem strona Ma 371,486.70.

Bilans Stow. Spożywców „PRZYSZŁOŚĆ“ w Warzkowicach na dzień 31 grudnia 1921 r. Stan czynny: kasa 15,652.94, ruchomości 232,985.47, towary 2,050,957.70, udziały: w związku 170,000.—, w Banku Ludowym 100,074.41, inne należności 123,118.88. Stan bierny: udziały 272,391.75, fundusz społeczny 348,254.26, pożyczki 1,589,960.13, inne należności 50,138.15, zysk 432,045.11, bilans 2,692,789.40. Rachunek strat i zysków. Winien: koszty admin. i inne wydatki 1,407,130.70, bonifikacje 300,000.—, podatek od pracowników 1,265.29, rozdysp. zyski z 1920 r. 89,172.69, zysk 432,045.11. Ma: zysk z 1920 r. 89,172.69, nadwyżka brutto na towarach 2,133,124.81, inne dochody 7,316.29. Razem 2,229,613.79.

BILANS BANKU ZACHODNIEGO W WARSZAWIE

po dleń 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Centrala		Oddziały		OGÓŁEM		STAN BIERNY.	Centrala		Oddziały		OGÓŁEM	
	Marki	fenigi	Marki	fenigi	Marki	fenigi		Marki	fenigi	Marki	fenigi	Marki	fenigi
Gotowizna w kasie	117,465,846.95		58,114,883.26		175,580,730.21		Kapitał zakładowy	97,200,000.—				97,200,000.—	
5% bilety Skarbu P. P.	607,330,000.—				607,330,000.—		Kapitał zapasowy	48,600,000.—				48,600,000.—	
Pozostałość w P. K. K. P.	239,672,725.81		67,269,884.50		306,942,610.31		Specjalny fund. rezer.	1,222,684.37				1,222,684.37	
Pieniądze zagraniczne (wraz z rublami)	20,829,046.23		10,083,766.71		30,912,812.94		Specjalny kap. zap.	7,332,731.23				7,332,731.23	
Przekazy i weksle zagr.	4,415,712.50		2,618,468.50		7,034,181.—		Wkłady procentowe:						
Weksle zdyskontowane opatrzone najmniej 2 podpisami	871,798,525.83		242,492,763.22		1,114,291,289.05		a) terminowe	263,477,586.93	352,959.04	263,830,545.97			
Papiery procentowe	240,381,361.79		1,134,207.64		241,515,569.43		b) bezterminowe	673,606,829.30	253,820,213.97	927,427,043.27	1,191,257,589.24		
Pożyczki na zastaw papierów publicznych:							Korespondenci:						
a) z terminem stałym	36,508,881.61		129,291.06		36,638,172.67		a) pozost. na ich rach. (Loro)	1,757,947,149.23	179,704,211.78	1,937,651,361.01			
b) bezterm. (on call)	57,587,908.36		33,352,233.92		90,940,142.28		b) rachunki Banku (Nostro)	134,983,617.47	32,692,962.05	167,676,579.52			
Korespondenci:							Weksle i frachty do zainkasowania	386,687,997.81	92,212,510.18	478,900,507.99			
a) pozostałość na ich rach. (Loro)	739,183,516.54		204,966,262.09		944,149,778.63		Specjalne r-ki Warsz. Kant. B-ku Państwa i redyskont. weksle	11,817,705.10		11,817,705.10			
b) pozostałość na rach. Banku (Nostro)	432,766,399.26		195,618,274.88		628,384,674.14		Redyskontow. weksle w P. K. K. P.	100,000,000.—	28,040,989.—	128,040,989.—			
Weksle i frachty do inkasa	200,079,972.53		55,380,281.06		255,460,253.59		Procenty i prow. 1922 r.	1,335,787.55	2,826,330.72	4,162,118.27			
Nieruchomości	76,002,078.07				76,002,078.07		Rachunki z oddziałami		286,698,150.11	286,698,150.11			
Rachunki z oddziałami	178,056,282.76				178,056,282.76		Fundusze żel. im. ś. p. St. Rotwanda	90,908.31		90,908.31			
Rachunki przejściowe	7,726,130.89		9,106,983.64		16,833,114.53		Przekazy do zapłaty	163,098,002.63	3,128,016.10	166,226,018.73			
							Rachunki przejściowe	39,786,524.02	790,957.53	40,577,481.55			
							Zyski i straty—zysk	142,616,865.18		142,616,865.18			
	3,829,804,389.13		880,267,300.48		4,710,071,689.61			3,829,804,389.13	880,267,300.48	4,710,071,689.61			

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

	Marki i fenigi			Marki i fenigi	
WINIEN.			M A.		
Procenty wypłacone: za redyskonto, od wkładów, rachunków bieżących i innych		51,319,174.50	Pozostałość z zysków 1920 r.		515,186.13
Prowizje wypłacone: od rachunków bieżących, kurtaże etc.		9,691,338.21	Procenty pobrane: z rachunków bieżących, dyskonta, zastawów etc.		160,854,310.09
Wydatki handlowe: 1. Komorne, światło, telefony, ruchomości etc.	4,599,742.71		Prowizje pobrane: z rachunków bieżących, inkasa etc.		176,272,383.73
2. Wynagrodzenie zarządu, pensje urzędników, ofi- cjalistów i pracujących w Banku	99,339,212.62		Zyski na różnych operacjach: na kuponach, skarbczykach, nieruchomościach etc.		53,051,629.99
3. Koszty prawne	2,724,910.24		Zyski oddziałów		81,982,983.22
4. Patenty i podatki etc.	276,282.51				
5. Danina państwowa	24,144,522.54				
6. Druki, książki handlowe, materiały piśmienne	3,433,517.07				
7. Ogłoszenia, książki i pisma	565,732.30				
8. Różne wydatki, jako to: podróże, deputaty, depesze, portorja etc.	4,973,104.62	140,057,024.61			
Różnice kursowe: za różnice kursowe na zobowiązaniach przedwojen- nych		128,992,090.66			
Zysk		142,616,865.18			
		472,676,493.16			472,676,493.16

Dom Handlowy ST. MATŁAWSKI I S-ka, Sp. z ogr. odp., Warszawa, Moniuszki Nr. 2.

Bilans za rok 1919.

STAN CZYNNY: Kasa 18,620.01, ruchomości 42,175.80, towary 626,523.40, papiery procentowe 5,900.—, banki 33,630.38, dłużnicy 188,114.77, dłużnicy wątpliwi 4,805.30, sumy przechodnie 975.—, wydatki 1922 roku 12,086.50, ogólna suma st. czynnego 932,831.16. STAN BIERNY: Kapitał zakładowy 200,000.—, banki 109,686.—, wierzyciele 429,035.25, akcepty 90,000.—, Sumy przechodnie 63,993.70, rezerwa na niep. wierzyteln. 4,805.30, czysty zysk 35,310.22, og. suma st. biern. 932,831.16. STRATY: wypłacono % od kapitału J. Zeydler i St. Matławski 6,400.—, spis z pożyczki S. Jaśkiewicz 250.—, odpis z ruchomości 4,686.20, rezerwa na niepewne wierzyteln. 4,805.30, procenty 5,586.69, koszty handlowe 158,837.78, czysty zysk 35,310.22, ogólna suma 215,876.19. ZYSKI: pozostałość z 1918 r. 6,639.57, artyk. chem. 6,649.17, r-k komisowy 8,128.62, papiery procentowe 3,212.—, artyk. budowl. 165,874.29, prod. naftowe 25,372.54, ogólna suma 215,876.19.

Bilans za rok 1920.

STAN CZYNNY: kasa 97,781.53, budynki magaz. z boczn. w Poznaniu 612,322.—, ruchomości 358,651.20, towary 1,811,254.—, papiery procentowe 106,167.50, banki 42,175.16, dłużnicy 1,412,812.51, dłużnicy wątpliwi 16,208.25, oddz. w Poznaniu 195,277.55, kaucje 266,200.—, sumy

przechodnie 12,680.50, wydatki 1921 roku 37,288.—, ogólna suma st. czynnego 4,968,818.20. STAN BIERNY: kapitał zakładowy 200,000.—, wpłaty na akcje 1,780,000.—, banki 1,726,088.94, wierzyciele 1,037,096.93, akcepty 100,000.—, sumy przechodnie 36,740.—, rezerwa na niepewne wierzytelnosci 16,208.25, czysty zysk 72,684.08, ogólna suma st. biernego 4,968,818.20. STRATY: Tantjema dla pracown. od zysków za 1919 r. 5,196.54, dywidenda 30,000.—, kasa chorych 2,543.45, podatki i patenty 38,510.—, koszty handlowe 408,188.91, świadczenia wojenne 129,265.50, pensja 310,780.95, odpisy z ruchomości 39,850.—, odpisy z budynk. magaz. 32,227.20, rezerwa na niepewne wierzytelnosci 11,402.95, procenty 220,983.60, czysty zysk 72,684.08, ogólna suma 1,501,633.18. ZYSKI: pozostałość z 1919 r. 35,310.22, sprzedaż milion. 1,000.—, artyk. budowl. 912,229.09, prod. naftowe 126,293.85, dział techniczny 226,109.32, papiery procentowe 690.70, ogólna suma 1,301,633.18.

Kooperatywa Pracown. Zakładów Gazowych „ŚWIATŁO” Kredytowa Nr. 3.

Bilans zamknięcia na 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA: kasa 864,280.70, towary 5,228,454.45, ruchomości 7,773.25, pożyczki 69,900.—, różni 1,086,566.25, udział w zrzesz. koop. Warsz. 13,500.—, sumy przech. 150,250.—, Razem mk. 7,420,724.65. PASYWA: piekarnia związku 1,194,852.—, różni 4,555,254.74, udziały członków

1,560,439.—, fundusz społeczny 13,405.—, fundusz budowy własn. zakł. przemysł. 44,345.11, fundusz amortyzac. 252.45, sumy przech. 14,000.—, straty i zyski 38,176.35. Razem mk. 7,420,724.65. R-k zysków i strat. ZYSKI: bilans otwarcia saldo z 1920 r. 2,186.37, towary 3,121,844.88, sumy przechodnie 150,250.—, Razem mk. 3,274,281.25. STRATY: kosztą handlowe 286,529.40, pensje 2,585,997.75, różni 12,000.—, sumy przechod. 14,000.—, pożyczki 7,500.—, amortyzacja ruchomości 77.75, kosztą zakł. gaz. 330,000.—, bilans zamknięcia 38,176.35. Razem mk. 3,274,281.25.

Bilans Banku Budowego (dawniej T-wo P. B.) w Wartkowicach na dzień 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY: kasa 2,473.25, papiery %% i akcje 10,000.—, pożyczki 6,455,693.66, dłużnicy 164,454.26, ruchomości 8,050.64, wydatki zwrotne 808.—, nawozy sztucz. 54,306.—, konto czekowe w P. K. O. 59,852.82. STAN BIERNY: udziały 438,968.—, fundusze własne 12,107.29, wkłady 5,529,283.98, długi bankowe 644,335.—, % pobrane za rok następny 32,241.40, r-ki bież. w B-ku Tow. Spół w Warszawie 74,330.—, zysk 24,102.96, bilans 6,755,368.63. R-k strat i zysków. WINIEN: %% wypłacone 470,255.24, wydatki admin. i inne 271,341.80, wątpliwe należności 11,500.80, %% naprzód zapłacone od długów w 1920 r. i pobrane od pożyczek 49,110.44, zysk 24,102.96. MA: %% i prowizje 790,405.24, nadwyżka na zbożu i naw. sztucz. 35,906.—, Ogółem 826,311.24.

FABRYKA MASZYN I ODLEWIA „ORTHWEIN, KARASIŃSKI I S-ka”,

SPÓŁKA AKCYJNA.

Zarząd w Warszawie ul. Złota Nr. 68.

Fabryka we Włochach pod Warszawą.

Wyciąg ze sprawozdania za 12 rok obrachunkowy 1921 (od d. 1 stycznia 1921 r. do d. 31 grudnia 1921 r.) zatwierdzonego przez Ogólne Zebranie Akcjonariuszów w dniu 31 maja 1922 roku.

BILANS w dniu 31 grudnia 1921 roku.

Stan czynny.

Nieruchomości	Mk.	57,934,646.65
Maszyny, narzędzia, urządzenia i ruchomości	„	46,821,821.29
Zapasy materiałów	„	76,119,731.65
Gotowizna w kasie i bankach	„	8,160,445.20
Papiery procentowe	„	14,937,615.—
Dłużnicy	„	26,316,353.34
Depozyty i kaucje	„	27,358,137.14
Straty z okresu wojennego	„	1,323,449.69
Sumy przechodnie	„	1,725,220.20
	Mk.	260,697,420.16

Stan bierny.

Kapitały:		
akcyjny	Mk.	140,000,000.—
zapasowy	„	4,790,073.91
amortyzacyjny	„	370,568.39
Wierzyciele	„	53,723,382.62
Depozyty	„	27,135,040.—
Rezerwa strat z okresu wojennego	„	145,969.26
Sumy przechodnie	„	4,671,981.66
Zysk do podziału	„	29,860,404.32
	Mk.	260,697,420.16

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Ogólny dochód w r. 1921	Mk.	132,092,579.65
Wydatki w r. 1921	„	102,232,175.33
Zysk za rok 1921	„	29,860,404.32

PODZIAŁ ZYSKU ZA ROK 1921.

Na kapitał zapasowy	Mk.	1,492,960.—
„ kapitał amortyzac.	„	2,850,612.—
„ dywidendę (Mk. 50 od jednej akcji)	„	14,000,000.—
Na tantiemę dla Rady Zarządu i gratyfikację dla pracown.	„	8,103,365.—
Na podatki	„	2,376,233.—
„ cele filantropijne i społeczne	„	500,000.—
Przenosi się na rok następny	Mk.	29,323,170.—
	Mk.	537,234.32
	Mk.	29,860,404.32

Bilans Warszawskiego Tow. Przemysłowo-Handlowego d. 31 grudnia 1921 roku.

A K T Y W A.

Kasa	Mk.	285,488.15
Towary	„	19,142,802.15
Dłużnicy i zaliczki	„	44,598,302.85
Waluty zagraniczne	„	318,421.50
Operacje a meta	„	1,161,864.70
Papiery procentowe	„	1,822,666.95
Fabryka waty „Valetudo“	„	21,950,042.42
Oddział w Baranowiczach	„	12,922,398.10
Ruchomości	„	595,255.50
Sumy do wyliczenia i kaucje	„	28,780.—
	Mk.	102,826,022.32

P A S Y W A.

Kapitał akcyjny	Mk.	12,000,000.—
Banki	„	38,738,770.50
Wierzyciele	„	8,202,704.11
Towary komisowe	„	19,562,350.97
Kasa chorych i pod. dochodowy	„	52,821.51
Sumy przechodnie	„	2,874,582.23
Zysk	„	21,394,793.—
	Mk.	102,826,022.32

Rachunek strat i zysków.

S T R A T Y.

Koszty handlowe	Mk.	17,118,045.09
Procenty	„	3,389,983.48
Organizacja spółki	„	948,143.53
Różnica na kursie walut	„	18,855.77
Falszywe banknoty 2/1000	„	2,000.—
Zysk netto	„	21,394,793.—
	Mk.	42,871,818.87

Z Y S K I.

Operacje a meta	Mk.	5,446,769.90
Prowizja	„	1,233,257.78
Zyski na towarach	„	36,191,791.49
	Mk.	42,871,818.87

Stosownie do decyzji Ogólnego Zebrania Akcjonariuszów z dn. 28 marca r. b. zysk osiągnięty w sumie Mk. 21,394,793.— podzielony został w sposób następujący:

Na kapitał zapasowy 5%	Mk.	1,069,739.—
„ amortyzację ruchomości 10%	„	59,525.—
„ dywidendę 10% od akcji I emisji	„	600,000.—
„ dywidendę 10% od akcji II emisji za 2/m	„	100,000.—
Na tantiemę zarządowi § 47 statutu 15% od 19,845,529.—	„	2,976,825.—
Na powiększenie kapitału zakładowego	„	12,000,000.—
„ gratyfikację urzędnikom	„	1,311,000.—
„ cele społeczne i dobroczynne	„	250,000.—
Przeniesiono na rok następny	„	3,027,704.—
	Mk.	21,394,793.—

SPÓŁKA AKCYJNA

„POLSKA RUDA ŻELAZNA”.

Bilans za I-szy okres sprawozdawczy do dnia 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny.

Kasa	Mk.	287,389.53
Papiery procentowe	„	5,000,000.—
Różni	„	1,335,689.—
Kopalnie (koszty nab. nadań górniczych)	„	15,526,718.—
Koszty instalacji kopalń	„	3,555,267.70
Budynki (koszty budowy)	„	1,125,696.95
Kolejka i tabor	„	176,225.—
Budowa nowych szybów	„	410,691.—
Ruchomości i urządzenia	„	2,923,888.—
Maszyny	„	12,906,291.—
Materiały i urządzenia	„	6,460,254.35
Koszty poszukiwań górniczych	„	610,619.—
Koszty organizacyjne	„	314,070.50
Koszty emisji	„	1,372,628.50
Procenty	„	221,450.57
Koszty handlowe	„	4,591,996.66
Ruda żelazna	„	6,405,406.24
Sumy przechodnie	„	50,000.—
Depozyty członków Rady	„	280,000.—
	Mk.	63,554,282.—

Stan bierny.

Kapitał akcyjny	Mk.	50,000,000.—
Banki	„	8,774,282.—
Pożyczka w P. K. K. P.	„	4,000,000.—
Akcepty	„	500,000.—
Członkowie Rady za depozyty	„	280,000.—
	Mk.	63,554,282.—

Tow. Akc. Manufaktury Bawełnianej „JAKÓB KESTENBERG” w Łodzi.

Bilans na 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

	Mk.	Rb.
Nieruchomość	620,488.55	287,263.22
Maszyny	6,913,104.35	3,200,511.16
Kasa	2,084,277.73	964,943.40
Weksle	10,311,174.50	4,773,688.85
Papiery wartościowe	159,513.85	73,849.—
Sumy przechodnie	28,400.—	13,148.95
Bawełna	80,488,049.28	37,262,985.03
Przedza	1,561,950.—	723,125.05
Materiały techniczne, chemi- kalja	5,832,552.—	2,700,256.83
Towar	60,099,456.—	27,823,823.45
Niewykończone towary	25,237,652.—	11,684,098.15
Sprzęty biurowe	1,603.80	742.50
Fundusz aprowizacyjny	4,981,990.—	2,306,477.10
Dłużnicy	30,744,675.11	14,233,619.18
	<u>229,064,887.17</u>	<u>106,048,531.87</u>

STAN BIERNY.

	Mk.	Rb.
Kapitał zakładowy	4,320,000.—	2,000,000.—
„ zapasowy	456,840.—	211,500.—
„ amortyzacyjny	1,021,626.35	472,975.27
Kasa oszczędności pracown.	100,000.—	46,296.20
Długi hipoteczne	14,269.95	6,606.45
Długi wątpliwe	603,056.—	279,192.60
Zobowiązania	516,191.72	238,977.65
Podatek dochodowy	25,155.—	11,647.90
Wierzyciele	220,799,666.30	102,222,045.50
Dywidenda	1,208,081.85	559,295.30
	<u>229,064,887.17</u>	<u>106,048,531.87</u>

Rachunek zysków i strat.

	Winien.	Ma.
	Marki i fenigi.	
Pozostałość z roku 1920		251.—
Fabrykacja		25,281,124.61
Podatki	251,493.81	
Procenty	9,952,630.85	
Koszta handlowe	525,917.80	
Płace urzędników	9,626,500.—	
Ofary publiczne	38,450.—	
Oplaty i koszta sądowe	841,358.50	
Prowizja	1,227,677.80	
Protesty	718,745.—	
Długi wątpliwe	200,000.—	
Kasa oszczędności pracowników	97,840.—	
Kapitał amortyzacyjny 5%	376,680.—	
Kapitał zapasowy	216,000.—	
Zysk do podziału	1,208,081.85	
	<u>25,281,375.61</u>	<u>25,281,375.61</u>

Tow. Fabryki Motorów „PERKUN” w Warszawie

SPÓŁKA AKCYJNA.

Bilans na dzień 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny.

	Mk.
Gotówka i papiery procentowe	24,694,936.18
Plac, budynki i odnoga kolejki	14,756,918.70
Maszyny, narzędzia, urządzenia i ru- chomości	35,195,050.46
Patenty, modele i rysunki techniczne	3,257,705.60
Materiały i wyroby gotowe	33,411,175.—
Dłużnicy	36,026,863.96
Dłużnicy wątpliwi	188,061.20
Sumy przechodnie	422,340.25
	<u>Mk. 147,953,051.35</u>

Stan bierny.	
Kapitał akcyjny	Mk. 40,000,000.—
„ zapasowy	92,622.78
„ amortyzacyjny	400,000.—
Fundusz ubezpieczenia robotników i pracowników fabr.	1,106,253.50
Wierzyciele	67,720,861.91
Sumy przechodnie	2,004,746.30
Pozostałość zysków na 31 XII 1920 r.	84,726.10
Zysk za rok 1921	36,543,742.76
	<u>Mk. 147,953,051.35</u>

Rachunek strat i zysków.

Straty.	
Odpisano na straty:	
Z r-ku należności wątpliwych	Mk. 1,666,912.70
Reszta kosztów organizacji n/spółki akc.	77,967.50
Pensje urzędników działu handlowego	8,914,059.30
Podatki	539,841.76
Prowizje i podróże	3,564,461.60
Procenty	711,522.74
Materiały piśm., porto, depesze i różne drobne wydatki	4,030,476.26
	<u>Mk. 19,505,241.86</u>
Zysk brutto	36,543,742.76
	<u>Mk. 56,048,984.62</u>
Zyski.	
Zysk na różnicy kursu	Mk. 2,679,298.47
Zysk na sprzedaży	53,369,686.15
	<u>Mk. 56,048,984.62</u>

TOWARZYSTWO AKCYJNE MANUFAKTURY WEŁNIANEJ „HUGO WULFFSOHN” w Łodzi

Sprawozdanie za rok 1921.

Przychód	Mk. 846,352,905.70
Rozchód	834,697,345.22
Przewyżka przychodu nad rozchodem	11,655,560.48

Bilans na 31 grudnia 1921 r.

A K T Y W A.	
Place i budynki	Mk. 7,527,086.55
Maszyny, utensylja i wozy	18,295,926.82
Materiały i towary	806,402,403.—
Kasa, weksle i papiery publiczne	19,290,974.69
Wierzytelności	50,793,525.94
	<u>Mk. 902,309,917.—</u>
P A S Y W A.	
Kapitał zakładowy	Mk. 3,240,000.—
„ amortyzacyjny	1,517,945.36
„ zapasowy	168,667.73
Długi	885,701,639.61
Pozostałość z 1920 r.	Mk. 26,103.82
Pozostałość za 1921 r.	11,655,560.48
	<u>Mk. 11,681,664.30</u>
	<u>Mk. 902,309,917.—</u>

Podział zysków za 1921 r.

Zysk do podziału	Mk. 11,681,664.30 z czego przypada na:
Kapitał amortyzacyjny	Mk. 2,173,778.—
„ zapasowy	700,000.—
Dywidendę	1,800,000.—
Rezerwę na daninę państwową i podatki	7,000,000.—
Pozostałość przeniesiona na 1922 r.	7,886.30
	<u>Mk. 11,681,664.30</u>

Odbyte w dniu 28 czerwca Ogólne Zebranie Akcjonariuszów bilans powyższy zatwierdziło. Postanowiono wypłacić dywidendę w wysokości 55⁵/₁₀₀ od kapitału zakładowego t. j. Mk. 1,200.— od akcji, poczynając od dnia 2 lipca 1922 r. w lokalu Towarzystwa w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 78.

Sprawozdanie rachunkowe za rok operacyjny 1921, Towarzystwa Akcyjnego Elektrowni Sosnowieckiej.

STAN CZYNNY.		Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r.		STAN BIERNY.	
Inwentycje:				Kapitał akcyjny Mk. 8,640,000.—	
Elektr. w Sosnowcu	Mk. 989,779.29			Fundusz odnowienia	" 2,837,500.—
Elektr. w Małobądzu	4,702,991.31			" specjalny odnowienia	" 6,001,448.—
Sieć	3,696,071.59			" ubezpieczeniowy	" 459,995.—
Aparaty wypożyczone	543,876.69			Rezerwa walutowa	" 2,591,268.86
Nowe budowle	2,743,444.13			Rezerwa na straty na dłużnikach	" 1,005,910.—
Narzędzia i ruchom.	1,090,484.55	Mk. 13,766,647.56		Banki	" 57,765,935.63
Kasa			61,976.84	Wierzyciele w rachunkach bieżących	" 17,922,802.43
Banki			11,029,257.09	Kaucje otrzymane	" 6,091,257.02
Papiery wartościowe:				Kasa przezorności	" 568,366.89
kaucyjne	Mk. 285,920.—			Rachunki niezalutowane	" 25,088,450.66
własne	286,200.—		572,120.—	Rachunek strat i zysków	" 23,590,167.93
Dłużnicy w rachunkach bieżących	" 76,730,150.67				
Udziały konsorcjalne	" 2,250,000.—				
Towary w magazynach i warsztatach	" 47,224,027.50				
Kaucje złożone	" 108,148.76				
Rachunki niezalutowane	" 820,774.—				
		Mk. 152,563,102.42			Mk. 152,563,102.42

WYDATKI.		Rachunek strat i zysków w dniu 31 grudnia 1921 r.		WPŁYWY.	
Koszty ruchu:				Wpływy z operacji przedsiębiorstwa Mk. 209,553,805.—	
Produkcja prądu	Mk. 101,200,695.40				
Utrzymanie	19,515,781.55				
Koszty ogólne	34,833,464.92	Mk. 155,549,941.87			
Podatki państwowe i świadczenia komunalne	" 21,120,121.25				
Procenty	" 3,600,000.—				
Odpis na fundusz odnowienia	" 948,929.19				
Odpis na specjalny fundusz odnowienia	" 4,744,644.76				
Przewoźna	" 23,590,167.93				
		Mk. 209,553,805.—			Mk. 209,553,805.—

Powyższe zamknięcie rachunkowe zostało w dniu 17 maja 1922 r. zatwierdzone przez Ogólne Zebranie Akcjonariuszów.

STAN RACHUNKÓW BANKU dla HANDLU ZAGRANICZNEGO

STAN CZYNNY.		na 1-go marca 1922 roku.		STAN BIERNY.	
		Marki i fenigi.			
Gotowizna w kasie		22,011,369.54		Kapitał zakładowy	50,000,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.		3,366,092.52		Kapitał zapasowy ustawowy	2,036,530.—
Pozostałość w P. K. O.		353,515.70		Inne rezerwy	30,000.—
Pieniądze zagraniczne		101,461,810.—		Wkłady:	
Przekazy i weksle zagraniczne		—		a) terminowe	1,000,000.—
Papiery procentowe własne:				b) rachunki czekowe	57,224,462.60
a) papiery państwowe	6,130,904.—			Redyskonto weksli	5,234,738.—
b) papiery hipoteczne i kom.	1,399,423.55			Rachunki korespond. (loro):	
c) akcje	25,682,823.75	33,213,151.30		a) korespondenci krajowi	22,857,198.91
Weksle zdyskontowane		73,789,765.—		b) korespondenci zagraniczni	52,146,819.—
Rachunki otwartego kredytu:				Rachunki nasze u koresp. (nostro):	
a) zabezpieczone pap. publ.	72,210,798.80			a) w bankach krajowych	7,600.—
b) zabezpieczone weksłami	170,000.—			b) w bankach zagranicznych	98,943,067.—
c) zabezpiecz. innemi wartoś.	3,540,808.—	75,921,606.80		Procenty i prowizje	14,044,851.95
Pożyczki terminowe:				Różni za inkaso	—
a) zabezpieczone pap. publ.	—			Rachunki z oddziałami	—
b) zabezpiecz. innemi wartoś.	—			Różne rachunki	207,150,888.10
Rachunki korespondentów (loro):					
a) korespondenci krajowi	14,447,218.30				
b) korespondenci zagraniczni	56,535.—	14,503,753.30			
Rachunki u korespond. (nostro):					
a) w bankach krajowych	31,230,287.70				
b) w bankach zagranicznych	103,844,155.—	135,074,442.70			
Nieruchomości					
Koszty handlowe		12,757,789.10			
Inkaso weksli		21,881,749.30			
Rachunki z oddziałami		—			
Różne rachunki		16,343,110.30			
		510,678,155.56			510,678,155.56

SPÓŁKA PRACOWNIKÓW RESTAURACJI HOTELU EUROPEJSKIEGO.

AKTYWA.		Bilans na 31 grudnia 1921 roku,		PASywa.	
Kasa	Mk. 11,586.—	R-k udziałów kap. zakł.	Mk. 4,400,000.—		
Zarząd Hotelu Europejskiego Sp. Akc.	" 798,143.95	" akceptów	" 500,000.—		
Kaucje	" 1,000,000.—	" wierzycieli	" 8,508,016.—		
Akcje i obligacje	" 1,127,010.—	Kapitał zasobowy	" 1,067,635.—		
Magazyn prowiantów: towary	" 6,614,910.—	Zysk	" 20,285,055.95		
Piwnica	" 19,162,446.—				
Dłużnicy	" 2,233,651.—				
Ruchomości	" 3,812,960.—				
	<u>Mk. 34,760,706.95</u>				<u>Mk. 34,760,706.95</u>

WINIEN.		Rachunek Strat i Zysków.		MA.	
Bonifikacje z r-ków	Mk. 18,660.—	Procenty potr. od pożyczek i kaucji	Mk. 47,163.—		
Koszty handlowe	" 35,097,001.40	Magazyn prowiantów:			
Kelnerom za usługę	" 23,455,257.15	Zysk osiągnięty za czas od 15/VIII			
Dzierżawa za lokal i utensylja	" 17,052,143.90	1920 r. do 31/XII 1921 r.		63,115,429.95	
Podatki i kary	" 6,285,696.35	Piwnica: zysk jak wyżej		43,308,761.90	
Dłużnicy wątpliwi	" 558,412.—				
Ruchomości — straty	" 2,651,493.10				
Zysk	" 21,352,690.95				
	<u>Mk. 106,471,354.85</u>				<u>Mk. 106,471,354.85</u>

Bilans firmy JÓZEF HERBS i S-ka w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpow.

STAN CZYNNY.		za okres 30/VI 1920 r. do 1/VII 1921 r.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 44,951.50	Kapitał udziałowy T. Herbsta	Mk. 625,000.—		
Towary	" 2,461,077.50	" Eug. Tymińskiego	" 625,000.—		
Bufet	" 57,344.—	Osobisty J. Herbsta	" 300,000.—		
Kuchnia	" 247,553.—	" E. Tymińskiego	" 900,000.—		
Koszty handlowe	" 201,925.—	Wierzyciele	" 1,439,709.50		
Opał	" 10,700.—	Zysk do podziału	" 325,649.—		
Ruchomości	" 1,029,739.—				
Pappery procentowe	" 1,000.—				
Dłużnicy	" 161,068.50				
	<u>Mk. 4,215,358.50</u>				<u>Mk. 4,215,358.50</u>

WINIEN.		Rachunek zysków i strat.		MA.	
Koszty handlowe	Mk. 1,306,465.85	Towary — zwyżka	Mk. 3,681,054.—		
Usługi gości	" 2,150,560.50	Bufet	" 2,840,153.80		
Opał i oświetlenie	" 340,518.50				
Pensje za ost. kw.	" 788,030.—				
Remont	" 14,990.—				
Amortyzacja	" 114,415.—				
Kuchnia — strata	" 1,480,578.95				
Zysk	" 325,649.—				
	<u>Mk. 6,521,207.80</u>				<u>Mk. 6,521,207.80</u>

BILANS ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO

Towarzystwa Akc. Czelekeńskich Ozokierytowo Naftowych Przemysłów „LUBORAD” za drugi rok operacyjny 1921.

Gotowizna w kasie	Mk. 636.18	Kapitał Oddziału Warszawskiego	Mk. 1,000,000.—
Rach. zarządu kopalni Czelekeńskich	" 493,175.—	Wierzyciele (K. Radkiewicz)	" 2,165,000.—
Rach. zarządu fabryki Naświetiewicz	" 62,000.—		
Inwentarz biurowy	" 87,000.—		
Dłużnicy	" 150,000.—		
Straty 1920 r.	" 285,552.87		
Straty za 1921 r.	" 2,086,635.95		
	<u>Mk. 3,165,000.—</u>		<u>Mk. 3,165,000.—</u>

STRATY.		Rachunek zysków i strat.		ZYSKI.	
Na exportie Ozokierytu do Anglii	Mk. 1,306,870.—	Na sprzedaży towarów	Mk. 100,000.—		
Koszty handlowe	" 668,540.—	Na procentach w Bankach	" 1,874.60		
Ofiara (na Górny Śląsk i inne)	" 103,500.—	Straty za 1921 r.	" 2,086,635.95		
Danina państwowa	" 109,600.—				
	<u>Mk. 2,188,510.55</u>				<u>Mk. 2,188,510.55</u>

Warszawscy członkowie zarządu: Stanisław ks. Lubomirski, Konstanty Radkiewicz i Stanisław Klimowicz. Za-
głównego buchaltera sekretarz zarządu: Adam Szanser.

WYCIĄG ZE SPRAWOZDANIA

Towarzystwo Akc. Fabryki Przetworów Chemicznych „RĘDZINY”
za rok eksploatacyjny od 1/I 1921 r. do 31/XII 1921 r.Fabryka i Zarząd we wsi Rudniki, gminy Rędziny, powiatu
Częstochowskiego.

Przychód	Mk. 85,638,660.29
Rozchód	„ 81,651,119.90
Czysty zysk za 1921 r.	<u>Mk. 3,987,540.39</u>

Bilans na dnia 31 grudnia 1921 roku.

A k t y w a.	
Ziemia	Mk. 54,345.75
Nieruchomości	„ 609,770.99
Maszyny, aparaty i urządzenia	„ 1,268,494.86
Gotowizna, znaczki pocztowe i stempl.	„ 255,109.74
Dłużnicy	„ 29,882,549.—
Papiery publiczne	„ 879,182.—
Wartość remanentów na 31/XII 1921 r.	„ 16,864,116.57
	<u>Mk. 49,813,568.91</u>

P a s y w a.	
Kapitał zakładowy	Mk. 1,296,000.—
Kapitał amortyzacyjny podług bilansu za 1920 r.	2,479,593.09
dochodzi z zysków za 1921 r.	<u>3,627,125.—</u>
	6,106,718.09
Kapitał zapasowy podług bilansu za 1920 r.	317,862.38
dochodzi z zysków za 1921 r.	<u>791,181.—</u>
	1,109,043.38
Kapitał rezerwowy podług bilansu za 1920 r.	1,043,200.—
dochodzi z zysków za 1921 r.	<u>7,127,125.—</u>
	8,170,325.—
Niepodniesiona dywidenda za 1914/1920 r.	„ 392,776.65
Akcepty	„ 10,000,000.—
Wierzyciele	„ 18,460,598.44
Zyski i straty pozostałość zysku z 1920 r.	290,566.96
zysk za 1921 r.	<u>3,987,540.39</u>
	<u>4,278,107.35</u>
	<u>Mk. 49,813,568.91</u>

Rachunek Zysków i Strat.

K r e d y t.	
Pozostałość zysków za 1920 rok	Mk. 290,566.96
Wpływ od umorzonych należności	„ 5,477.21
Zysk na papierach publicznych	„ 161,436.11
Dochód brutto ze sprzedaży towarów za 1920 r.	„ 27,238,857.06
	<u>Mk. 27,696,337.34</u>

D e b e t.	
Pensje dyrekcji, członków zarządu, komisji rewizyjnej i personelu fabryczn.	Mk. 3,702,200.—
Rejestracja i koszta handlowe	„ 984,017.15
Procenty, prowizje bankowe i różnice kursu	„ 384,738.89
Dodatki, patenty i polisy assekuracyjne	„ 1,801,374.47
Zapomogi i utrzymanie: ambulatorjum, boczniczy kolejowej, szkoły fabrycznej i niuru chomości	„ 659,488.48
Odpisy z zysków za 1921 rok.	
Na zobowiązania towarz.	4,340,980.—
„ kapitał zapasowy	791,181.—
„ kapitał amortyzacyjny	3,627,125.—
„ rezerwy i podatki	<u>7,127,125.—</u>
	15,886,411.—
Zysk pozostałość z 1920 r.	290,566.96
pozostałość za 1921 r.	<u>3,987,540.39</u>
	<u>4,278,107.35</u>
	<u>Mk. 27,696,337.34</u>

Podział zysku.

Na dywidendę po Mk. 1,500.— od jednej akcji	Mk. 3,600,000.—
„ gratyfikację dla urzędników	„ 260,000.—
„ honorarium członkom komisji rewizyjnej	„ 125,000.—
Do dyspozycji dyrekcji	„ 175,000.—
Resztę przenieść na rok następny	„ 118,107.35
	<u>Mk. 4,278,107.35</u>

Kuta Szklana Jabłonna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Bilans na dnia 31 grudnia 1920 r.

S t a n C z y n n y.	
Ziemia, budowla, maszyny i ruchomości.	Mk. 2,768,507.19
Udziały w innych przedsiębiorstwach	„ 10,000.—
Materiały	„ 594,917.—
Produkcja szkła	„ 638,972.15
Dłużnicy	„ 386,650.70
Gotowizna	„ 49,995.76
	<u>Mk. 4,449,042.80</u>

S t a n B i e r n y.	
Kapitał udziałowy	Mk. 2,250,000.—
„ zapasowy	„ 300,000.—
Pożyczki	„ 296,500.—
Wierzyciele	„ 1,602,542.80
	<u>Mk. 4,449,042.80</u>

Rachunek Zysków i Strat.

W i n i e n.	
Koszta Ogólne Huty	Mk. 467,860.92
„ „ Zarządu	„ 637,702.50
	<u>Mk. 1,105,563.42</u>

M a.	
Odsetki pobrane	Mk. 2,193.15
Różnica z zamiany walut	„ 6,094.26
Przeniesiono na rachunek Budowy	„ 880,637.01
„ „ „ produkcji	„ 216,639.—
	<u>Mk. 1,105,563.42</u>

Bilans na dnia 31 grudnia 1921 roku.

S t a n C z y n n y.	
Ziemia, budowle, maszyny i ruchomości.	Mk. 16,852,445.34
Udziały w innych przedsiębiorstwach	„ 10,000.—
Materiały i wyroby	„ 10,473,389.—
Różni dłużnicy	„ 1,644,407.90
Papiery publiczne i pieniądze	„ 525,821.10
	<u>Mk. 29,506,063.34</u>

S t a n B i e r n y	
Kapitał udziałowy	Mk. 4,950,000.—
„ zapasowy	„ 712,500.—
Kasa Przejrzności	„ 563,479.—
Pożyczki	„ 1,959,282.74
Akcepty	„ 1,390,000.—
Różni wierzyciele	„ 15,650,226.10
Czysty zysk	„ 4,280,575.50
	<u>Mk. 29,506,063.34</u>

Rachunek Zysków i Strat.

W i n i e n.	
Pozostałość wyrobów z roku ubiegłego	Mk. 638,972.15
Produkcja roku sprawozdawczego	„ 41,582,992.10
Koszta Ogólne Zarządu	„ 7,084,427.95
Czysty zysk	„ 4,280,575.50
	<u>Mk. 53,586,967.70</u>

M a.	
Sprzedaż z roku sprawozdawczego	Mk. 49,995,706.70
Pozostałość wyrobów na rok następny	„ 3,585,329.—
Różne wpływy	„ 5,932.—
	<u>Mk. 53,586,967.70</u>

Podział czystego Zysku.

Czysty zysk przez walne zebranie udziałowców w dniu 14 maja 1922 r. został podzielony w sposób następujący: na tantjemę Zarządu	Mk. 642,085.—
„ gratyfikację pracowników	„ 596,815.—
„ fundusz Zapom. Kasy Przejrzności	„ 100,000.—
„ dywidendę w stosunku 30% od kapitału udziałowego t. j. po mk. 1500 od udziału	„ 1,485,000.—
„ podatki przemysłowy i dochodowy: częściowo na daninę państwową	„ 1,456,675.50
	<u>Mk. 4,280,575.50</u>

FABRYKA WYROBÓW WEŹNIANYCH KAROLA EISERTA.

Spółka Akcyjna w Łodzi.

Bilans na 31 grudnia 1921 rok.

A K T Y W A.		Mk.
Ruchomości biurowe		14,568.--
Nieruchomości przy ul. Karola		6,350,000.--
Place		500,000.--
Ruchomości tkackie		73,485.20
Maszyny		29,370,810.35
Kasa		121,896.--
Papiery wartościowe		2,404,512.--
Weksle		12,212,926.--
Towary		363,854,644.--
Surowce		320,983,750.--
Robocizna — zaliczka robotnikom		9,872,806.--
Uprząż		221,000.--
Węgiel		5,160,000.--
Materiały wykończalni		36,630,789.--
		<u>787,771,186.55</u>

P A S Y W A.		Mk.
Kapitał zakładowy		15,000,000.--
Amortyzacja		3,531,034.--
Akcepty		312,455,947.--
Dłużnicy i wierzyciele		434,042,069.66
Zysk za 1921 r.		22,742,135.89
		<u>787,771,186.55</u>

Rachunek strat i zysków za 1921 rok.

P R Z Y C H Ó D.		Mk.
Papiery wartościowe		92,694.40
Wątpliwe należności		38,328.44
Dzierżawy		7,374,315.57
Fabrykacja		96,227,622.32
		<u>103,732,960.73</u>

R O Z C H Ó D.		Mk.
Koszta różne		41,588,679.59
Podatki		1,621,911.--
Kursy		10,105,876.16
Ubezpiec. od nieszczęśli. wypadków		1,404,723.40
Dyskont i prowizja bankowa		24,810,254.69
Koszta organizacyjne		1,459,380.--
Zysk za 1921 r.		22,742,135.89
		<u>103,732,960.73</u>

Podział zysku.

		Mk.
5% na kapitał zapasowy		1,137,107.--
Amortyzacja:		
10% na maszyny	17,706,664.--	1,770,666.--
5% „ nowe maszyny	11,664,146.--	583,207.--
5% „ nieruchomości	5,500,000.--	275,000.--
2½% „ nowe budynki	850,000.--	21,250.--
Dywidenda		18,000,000.--
Tantjema dla członków Zarządu		795,975.--
Wynagrodzenie Kom. Rewiz.		150,000.--
Do przeniesienia na rok 1922		8,930.89
		<u>22,742,135.89</u>

Bilans z rachunkiem strat i zysków zatwierdzony został przez Ogólne zebranie akcjonariuszów, odbyte w dniu 6 lipca 1922 r. Dywidendę postanowiono wydawać, poczynając od dnia jutrzejszego.

Towarzystwo Akcyjne „GRAND-HOTEL” w Łodzi

Bilans na d. 31 grudnia 1920 r.

S T A N C Z Y N N Y.

		Mk.
Gotówka i papiery wartościowe		480,995.43
Nieruchomości		5,057,241.78
Instalacja elektryczna		134,350.27
Dźwigi		36,775.43
Filter biologiczny		29,419.50
Pompy		19,642.14
Ruchomości		867,893.46
Urządzenia wewnętrzne		460,889.38
Piwnica i magazyn		277,181.94
Dłużnicy		889,657.65
		<u>Mk. 8,254,046.98</u>

S T A N B I E R N Y.

Kapitał akcyjny	Mk. 2,592,000.--
amortyzacyjny	869,633.31
Wierzyciele	3,437,094.57
Akcepty	515,310.61
Sumy przechodnie	94,250.--
Zysk za rok 1920	745,758.49
	<u>Mk. 8,254,046.98</u>

Rachunek strat i zysków na 31 grudnia 1920 r.

Z Y S K I.		Mk.
Wynajem budynków		2,294,353.36
Kawiarnia i restauracja		1,294,753.34
Hotel		1,683,418.06
		<u>Mk. 5,272,524.76</u>

S T R A T Y.

Wydatki ogólne	Mk. 1,638,718.63
Ubezpieczenie i podatki	316,560.39
Utrzymanie	283,116.56
Ogrzewanie	1,534,212.54
Procenty	382,287.44
Amortyzacja za rok 1920	371,870.71
Zysk za rok 1920	745,758.49
	<u>Mk. 5,272,524.76</u>

Podział zysku.

Na 15% dywidendy	Mk. 388,800.--
kapitał zasobowy	150,000.--
zapłacenie podatku za rok 1920 z przeniesieniem końcówki na rok 1921	206,958.49
	<u>Mk. 745,758.49</u>

Bilans na d. 31 grudnia 1921 rok.

S T A N C Z Y N N Y.

Gotówka i papiery wartościowe	Mk. 2,181,120.94
Nieruchomości	5,057,241.78
Instalacja elektryczna	134,350.27
Dźwigi	36,775.43
Filter biologiczny	29,419.50
Pompy	19,642.14
Inwentarz	831,265.46
Urządzenie	465,554.38
Piwnica i magazyn	3,771,889.95
Dłużnicy	10,165,119.24
	<u>Mk. 22,692,379.09</u>

S T A N B I E R N Y.

Kapitał akcyjny	Mk. 2,592,000.--
amortyzacyjny	1,237,036.66
zapasowy	150,000.--
Wierzyciele	11,116,311.39
Akcepty	489,368.26
Sumy przechodnie	127,051.--
Przeniesienie pozostałego zysku z r. 1920	7,338.18
Zysk za rok 1921	6,973,273.60
	<u>Mk. 22,692,379.09</u>

Rachunek strat i zysków na 31 grudnia 1921 r.

Z Y S K I.		Mk.
Wynajem budynków		23,883,826.--
Restauracja		3,231,993.21
Hotel		5,442,606.20
		<u>Mk. 32,558,425.41</u>

S T R A T Y.

Wydatki ogólne	Mk. 10,951,221.88
Ubezpieczenie i podatki	3,475,276.53
Utrzymanie	1,608,664.65
Ogrzewanie	9,171,738.49
Procenty	10,846.91
Amortyzacja za rok 1921	367,403.35
Zysk za rok 1921	6,973,273.60
	<u>Mk. 32,558,425.41</u>

Podział zysku.

Wypłacić akcjonariuszom tytułem dywidendy	Mk. 5,040,000.--
Przełać do kapitału zapasowego	1,000,000.--
Zużyć na zapłacenie podatku procentowego od zysku za rok 1921 z przeniesieniem końcówki na rok 1922	933,273.60
	<u>Mk. 6,973,273.60</u>

BILANS FABRYKI SILNIKÓW I TRAKTORÓW „URSUS” S-ka Akc.

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1921 roku.

A K T Y W A.		Marki i fenigi.	P A S Y W A.		Marki i fenigi.
Nieruchomość:			Kapitał Akcyjny		25,000,000.—
a) Place 41.021m ² .	5,967,351.86		Kapitał Zapasowy		453,918.—
b) Budowle	10,544,715.—	16,512,066.86	Kapitał Amortyzacyjny		2,096,074.—
Maszyny		25,529,069.74	Rachunek Akceptów		95,090,000.—
Urządzenia i utensylja		15,910,669.28	Wierzyciele Hypoteczni		49,680.—
Ruchomości		2,012,835.77	Różni:		
Modele		162,160.46	a) Dostawcy	13,182,977.18	
Narzędzia		5,050,556.22	b) Otrzymane zadatki	9,688,919.06	
Magazyn		21,237,590.48	c) Wierzyciele	59,154,231.89	82,026,128.13
Fabrykacja Motorów:			Nieodebrana Dywidenda		1,877,625.—
a) Wyroby gotowe	3,798,312.91		Nieodebrana Tantyema		41,702.—
b) " na składach ko-			Kasa Chorych		264,503.30
misowych	33,445.50		Sumy Przechodnie		8,588,751.97
c) Półfabrykaty	66,019,566.39	69,851,324.80	Zyski i Straty:		
Fabrykacja Armatur:			a) Zysk za 1921 r.	32,093,147.69	
a) Wyroby gotowe	8,845,239.47		b) Pozostałość z 1920 r.	80,882.06	32,174,029.75
b) " na składach ko-					
misowych	117,017.17				
c) Półfabrykaty	4,656,592.32	13,618,848.96			
Różni:					
a) Odbiorcy	24,234,144.36	41,315,781.96			
b) Dłużnicy	17,081,637.60				
Papiery Procentowe		5,000,000.—			
Kasa		1,035,448.47			
Pożyczki Robotników		906,271.68			
Zaliczki		176,835.99			
Zaliczki Dostawcom na nową budowę		22,984,596.80			
Artykuły Spożywcze		829,654.68			
Sumy przechodnie		5,528,700.—			
		<u>247,662,412.15</u>			<u>247,662,412.15</u>

Główny Buchalter J. Podczaski.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

W I N I E N.		Marki i fenigi.	M A.		Marki i fenigi.
Koszty Wytwórcze Fabr. Motorów		139,690,622.71	Inwentarz Fabr. Motorów dn. 2/1-22 r.	69,851,324.80	
Koszty Wytwórcze Fabr. Armatur.		8,729,003.61	Odlicza się Inwentarz Fabr. Motorów d. 2/1-21 r.	7,294,420.98	62,556,903.82
Koszty Generalne: Warsztatowe i Ogólne		73,770,363.85	Inwentarz Fabr. Armatur dn. 2/1-22 r.	13,618,848.96	
Zysk		32,093,147.69	Odlicza się Inwentarz Fabr. Armatur dn. 2/1-21 r.	2,260,177.15	11,358,671.81
			Rachunki Fabr. Motorów za 1921 r.	166,219,945.22	
			Rachunki Fabr. Armatur za 1921 r.	14,147,617.01	180,367,562.23
					<u>254,283,137.86</u>
		<u>254,283,137.86</u>			<u>254,283,137.86</u>

Fabryka Maszyn, Odlew. Żelaza i Metali B-cia KANCZEWCY, Sp. Akc. w Częstochowie.

W I N I E N.		R-ka Strat i Zysków na 31 grudnia 1921 r.		MA.
Rachunek kosztów handlowych	8,510,033.12		Rachunek oddziału mechanicznego	7,194,546.39
Rachunek procentu, prowizji i komisji	359,977.81		" odlewni	6,609,957.25
Rachunek amortyzacji	387,115.10		" biletów skarbowych	178.22
" rezerwy podatków	100,000.—			
Rachunek funduszu asekuracyjnego dla rob.	100,000.—			
Rachunek dłużników wątpliwych	755,327.—	10,212,453.03		
Czysty zysk		3,592,228.83		
		<u>13,804,681.86</u>		<u>13,804,681.86</u>

STAN CZYNNY.		Bilans na 31 grudnia 1921 r.		STAN BIERNY.	
Rachunek Kasy	75,423.25	Rachunek Kapitału	10,000,000.—		
" Placów	280,000.—	" Funduszu Asekuracyjnego dla rob.	100,000.—		
" Budynków	766,279.30	" Rezerwy należności nieopłacone w r. 1921	880,880.30		
" Maszyn	2,526,660.—	" Długu Hipotecznego	17,280.—		
" Narzędzi i Przyrządów	565,346.70	" Wierzycieli	2,740,131.69	13,738,291.99	
" Ruchomości Biurowych i modeli	234,535.—	Czysty zysk		3,592,228.83	
" Magazyn	5,652,980.—				
" Weksli	100,000.—				
" Dłużników	7,129,296.57				
	<u>17,330,520.82</u>			<u>17,330,520.82</u>	

BILANS POWIATOWEGO ZWIĄZKU GOSPODARCZEGO W BIAŁEM

z dniem 31/XII 1921 roku.

Stan czynny.		Stan bierny.	
	Mk. i fen.		Mk. i fen.
Dłużnicy . . .	12,908,318.03	Udziały . . .	2,703,626.89
Lokacje . . .	3,105,702.19	Fundusz rez. . .	139,689.61
Ruchomości . . .	65,448.32	Różni . . .	245,990.—
Towarów . . .	6,168,361.03	Wierzyciele . . .	18,854,823.95
		Nadwyżka . . .	303,699.12
	22,247,829.57		22,247,829.57

Zarząd Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości

na zasadzie § 23 ustawy, ma zaszczyt prosić p. p. akcjonariuszów na Walne Zebranie, mające się odbyć w dniu 15 lutego 1923 r., o godz. 6-ej wiecz. w lokalu Stowarzyszenia Kupców Polskich przy ulicy Szkolnej № 10 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego zebrania.
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania i projektu podziału zysków za 1922 r.
- 3) Upoważnienie Zarządu do zaciągnięcia pożyczek.
- 4) Wybór dwóch członków Zarządu, jednego zastępcy i pięciu członków Komisji rewizyjnej.
- 5) Sprawa budżetu wydatków na 1923 r.
- 6) Powiększenie kapitału Zakładowego oraz przeszacowanie majątku nieruchomości Towarzystwa.
- 7) Wnioski akcjonariuszów, złożone w myśl § 42 ustawy.

W razie nieprzybycia przepisanej w § 43 ustawy liczby akcjonariuszów powtórne Walne Zebranie odbędzie się w dniu 1 marca 1923 r., o godz. 6-ej wiecz., w tem że lokalu, dla zdecydowania tych samych spraw, przyczem Zebranie to będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zebraniu winni nie później, jak na 7 dni przed Zebraniem złożyć w biurze Zarządu plac Napoleona (Warecki) № 2, swoje akcje lub kwity właściwych instytucji kredytowych.

OGŁOSZENIE.

Komisja Likwidacyjna Spółdzielni Połańców Chrześcijańskich „SOLIDARNOŚĆ” w Warszawie, Nowogrodzka 28, wzywa niniejszym wierzycieli do zgłoszenia swych pretensji w przeciągu miesiąca od daty ogłoszenia. Po upływie wyżej wymienionego terminu żadne reklamacje uwzględniane nie będą.

Komisja Likwidacyjna.

Likwidacja Jeziorskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie.

Komisja likwidacyjna Jeziorskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie, stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach podaje do wiadomości członków Towarzystwa i osób zainteresowanych, że wskutek likwidacji rzeczonoego Towarzystwa z mocy uchwał dwóch walnych zebrań w dn. 20 marca i 3 kwietnia r. b., zgłoszone zostało rozwiązanie Towarzystwa do rejestru. W związku z powyższym Komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli Towarzystwa do zgłaszania swych pretensji, a dłużników do regulowania zaciągniętych względem Towarzystwa zobowiązań.

Komisja Likwidacyjna Kooperatywy Przemysłowców Metalowych.

Stosownie do artykułu 76 Ustawy o spółdzielniach podaje do wiadomości członków Kooperatywy i osób zainteresowanych, że na mocy dwu uchwał, zapadłych na Zgromadzeniach Walnych członków powyższej Kooperatywy w dn. 27 maja i 30 czerwca 1922 r., pomieniona Kooperatywa Przemysłowców Metalowych przeszła w stan likwidacji i że rozwiązanie Kooperatywy Przemysłowców Metalowych zostało zgłoszone do rejestru.

W związku z powyższym Komisja Likwidacyjna jednocześnie niniejszym wzywa z terminem prekluzyjnym trzy miesięcznym wierzycieli Kooperatywy Przemysłowców Metalowych do zgłoszenia swych pretensji, tudzież wzywa dłużników do niezwłocznego regulowania zaciągniętych względem Kooperatywy Przemysłowców Metalowych zobowiązań.

Siedziba Komisji Likwidacyjnej Kooperatywy P. M. mieści się przy ul. Chmielnej Nr. 2 m. 5 w Warszawie.

KOMISJA LIKWIDACYJNA**Syndykatu Ogrodniczego Warszawskiego**

podaje do wiadomości powszechnej, iż Syndykat ten został rozwiązany. Wszelkie pretensje z tytułu działalności Syndykatu winny być w terminie do dnia 31 grudnia r. b. przedstawione Komisji Likwidacyjnej w Warszawie, gmach Centr. Tow. Rolnicz. przy ul. Kopernika 30 w Sali posiedzeń na I piętrze dla ostatecznego załatwienia.

Komisja Likwidacyjna: Józef Chomicz, Mieczysław Janowski i Feliks Wojewódzki.

Kierownik biura Komisji Likwid. Roman Kreczmer.

RADA NADZORCZA**Syndykatu Ogrodniczego Warszawskiego**

(w likwidacji)

zawiadamia, że w dniu 13 lutego 1923 r. o godzinie 5 p. p. w gmachu Centr. Tow. Rolniczego, Kopernika 30 odbędzie się zebranie sprawozdawcze Komisji Likwidacyjnej Syndykatu Ogrodniczego Warsz., kończącej swoje czynności w dniu 31 grudnia 1922 na zasadzie bilansu zamknięcia na 31 lipca 1922.

Porządek dzienny:

- 1) Wybór przewodniczącego, asesorów i sekretarza.
- 2) Odczytanie Sprawozdania Komisji Likwidacyjnej.
- 3) Zatwierdzenia i przyjęcia tegoż Sprawozdania.

W razie nie dościa do skutku Ogólnego Zgromadzenia w pierwszym terminie, drugi ostatecznyznaczca się na 20 lutego 1923 r. tymże gmachu o godz. 5 p. p.

Zarząd Towarzystwa Ubezpieczeń „OMNIUM” w Warszawie Sp. Akc.

na zasadzie par. 25 i 26 Statutu zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że w dn. 15 lutego 1923 r. o godz. 2-ej pp. w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Wareckiej № 1 odbędzie się nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów z następującym porządkiem obrad: 1) podwyższenie kapitału zakładowego i organizacyjnego, 2) wprowadzenie, nowych działów ubezpieczeń, 3) zmiany Statutu Towarzystwa, 4) wolne wnioski.

W Zgromadzeniu uczestniczyć mogą pp. Akcjonariusze, którzy przedłożą dowody posiadania akcji lub świadectw tymczasowych w biurze Dyrekcji (ul. Warecka № 1) na tydzień przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Przemysłowego Jakóba Wojdystawskiego w Łodzi

zaprasza niniejszym pp. akcjonariuszów na X Zwyczajne Zebranie Ogólne, odbyć się mające w drugim terminie dnia 6 lutego 1923 r. o g. 5 po poł. w lokalu Zarządu przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 212.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej jako też zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za okres od 1-go kwietnia 1921 r. do 31 marca 1922 r.
2. Zatwierdzenie planu operacyjnego i budżetu na rok 1922/1923.
3. Wybory do Zarządu.
4. Wybór Komisji Rewizyjnej.
5. Wnioski Zarządu.

Wnioski Zarządu.

Uwaga: Zebranie będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych akcjonariuszów.